

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums

2014. gada 12. jūlijs

Saturs

II Nelegislatīvi akti

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

- ★ Informācija par to, ka ir stājies spēkā pagarinājums Nolīgumam par zinātnisko un tehnisko sadarbību starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienoto Valstu valdību 1
2014/451/ES:
- ★ Padomes Lēmums (2014. gada 26. maijs) par to, lai parakstītu un noslēgtu Līdzdalības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misijā Lībijā (*EUBAM Libya*) 2
Līdzdalības nolīgums starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības integrētas robežu pārvaldības palīdzības misijā Lībijā (*EUBAM Libya*) 3

REGULAS

- ★ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 753/2014 (2014. gada 11. jūlijs), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība 7
- ★ Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 754/2014 (2014. gada 11. jūlijs) par atļaujas liegšanu izmantot *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) kā barības piedevas ⁽¹⁾ 10
Komisijas Īstenošanas regula (ES) Nr. 755/2014 (2014. gada 11. jūlijs), ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai 12

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

- ★ Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 756/2014 (2014. gada 8. jūlijs), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) par monetāro finanšu iestāžu piemēroto procentu likmju statistiku (ECB/2014/30) 14

LĒMUMI

2014/452/ES:

- ★ Padomes Lēmums (2014. gada 8. jūlijs) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem EEZ Apvienotajā komitejā attiecībā uz grozījumiem EEZ līguma 31. protokolā par sadarbību īpašās jomās, kas nav četras pamatbrīvības 15

2014/453/ES:

- ★ Padomes Lēmums (2014. gada 8. jūlijs) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem EEZ Apvienotajā komitejā attiecībā uz grozījumiem EEZ līguma 31. protokolā par sadarbību īpašās jomās, kas nav četras pamatbrīvības 18

2014/454/ES:

- ★ Padomes Lēmums (2014. gada 8. jūlijs) par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem EEZ Apvienotajā komitejā attiecībā uz EEZ līguma XX pielikuma (Vide) grozījumiem 20

- ★ Padomes Lēmums 2014/455/KĀDP (2014. gada 11. jūlijs), ar kuru groza Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība 22

2014/456/ES:

- ★ Komisijas Lēmums (2014. gada 4. februāris) par valsts atbalstu Nr. SA.21817 (C 3/07) (ex NN 66/06), ko īstenojusi Spānija Spānijas elektroenerģijas tarifi – patērētāji (izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 7741)⁽¹⁾ 25

2014/457/ES:

- ★ Komisijas Lēmums (2014. gada 4. februāris) par Spānijas elektroenerģijas tarifiem – sadales uzņēmumi; Spānijas īstenotais valsts atbalsts SA.36559 (C3/07) (ex NN 66/06) (izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 7743)⁽¹⁾ 45

2014/458/ES:

- ★ Komisijas Īstenošanas lēmums (2014. gada 9. jūlijs), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 4479) 62

2014/459/ES:

- ★ Komisijas Lēmums (2014. gada 10. jūlijs) par varu saturošu biocīdu laišanu tirgū būtiskam lietojumam (izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 4611) 76

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

II

(Nelegislatīvi akti)

STARPTAUTISKI NOLĪGUMI

Informācija par to, ka ir stājies spēkā pagarinājums Nolīgumam par zinātnisko un tehnisko sadarbību starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienoto Valstu valdību

Saskaņā ar 12. panta a) punktu Nolīgumā par zinātnisko un tehnisko sadarbību starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienoto Valstu valdību, kuru parakstīja 1997. gada 5. decembrī ⁽¹⁾ un atjaunoja 2004. ⁽²⁾, 2009. ⁽³⁾ un 2014. gadā ⁽⁴⁾, 2014. gada 13. jūnijā ir stājies spēkā minētā nolīguma pagarinājums. Nolīguma atjaunošana vēl uz pieciem gadiem saskaņā ar tā 12. panta b) punktu ir spēkā no 2013. gada 14. oktobra.

⁽¹⁾ OVL 284, 22.10.1998., 37. lpp.

⁽²⁾ OVL 335, 11.11.2004., 5. lpp.

⁽³⁾ OVL 90, 2.4.2009., 20. lpp.

⁽⁴⁾ OVL 128, 30.4.2014., 43. lpp.

PADOMES LĒMUMS**(2014. gada 26. maijs)****par to, lai parakstītu un noslēgtu Līdzdalības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misijā Lībijā (EUBAM Libya)**

(2014/451/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 37. pantu saistībā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. panta 5. un 6. punktu,

ņemot vērā Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos priekšlikumu,

tā kā:

- (1) 10. panta 4. punktā Padomes Lēmumā 2013/233/KĀDP (2013. gada 22. maijs) par Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misiju Lībijā (*EUBAM Libya*)⁽¹⁾ par *EUBAM Libya* ir noteikts, ka sāki izstrādāti noteikumi par trešo valstu dalību jāparedz nolīgumos, kas noslēgti, ievērojot Līguma par Eiropas Savienību 37. pantu, un vajadzības gadījumā – papildu tehniskajos noteikumos.
- (2) Pēc tam, kad Padome 2014. gada 17. martā bija pieņēmusi lēmumu, ar kuru pilnvaro sākt sarunas, Savienības Augstā pārstāve ārlietās un drošības politikas jautājumos risināja sarunas par Līdzdalības nolīgumu starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misijā Lībijā (*EUBAM Libya*) ("Līdzdalības nolīgums").
- (3) Līdzdalības nolīgums būtu jāapstiprina,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

*1. pants*Ar šo Savienības vārdā ir apstiprināts Līdzdalības nolīgums starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misijā Lībijā (*EUBAM Libya*).

Līdzdalības nolīguma teksts ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas tiesīgas parakstīt Līdzdalības nolīgumu, lai tas kļūtu saistošs Savienībai.

3. pants

Padomes priekšsēdētājs Savienības vārdā sniedz Līdzdalības nolīguma 9. panta 1. punktā paredzēto paziņojumu.

4. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2014. gada 26. maijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
Ch. VASILAKOS*

⁽¹⁾ OVL 138, 24.5.2013., 15. lpp.

TULKOJUMS

LĪDZDALĪBAS NOLĪGUMS**starp Eiropas Savienību un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas dalību Eiropas Savienības integrētas robežu pārvaldības palīdzības misijā Lībijā (*EUBAM Libya*)**

EIROPAS SAVIENĪBA (“ES” jeb “Savienība”),

no vienas puses, un

ŠVEICES KONFEDERĀCIJA,

no otras puses,

turpmāk kopā “Puses”,

ŅEMOT VĒRĀ:

Padomes Lēmumu 2013/233/KĀDP (2013. gada 22. maijs) par Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misiju Lībijā (*EUBAM Libya*) ⁽¹⁾,

Ārlietu federālā departamenta (FDFA) vadītāja 2013. gada 6. novembra vēstuli, kurā piedāvāts ieguldījums *EUBAM Libya*,

Politikas un drošības komitejas Lēmumu *EUBAM Libya/2/2014* ⁽²⁾ (2014. gada 14. janvāris) par to, ka pieņem Šveices Konfederācijas ieguldījumu Eiropas Savienības misijā Lībijā,

Politikas un drošības komitejas Lēmumu *EUBAM Libya/1/2014* (2014. gada 14. janvāris), ar ko izveido Palīdzības sniedzēju komiteju Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misijai Lībijā (*EUBAM Libya*) ⁽³⁾,

IR VIENOJUŠĀS PAR TURPMĀKO.

*1. pants***Dalība misijā**

1. Šveices Konfederācija pievienojas Padomes Lēmumam 2013/233/KĀDP un jebkuram citam lēmumam, ar ko Eiropas Savienības Padome nolemj pagarināt *EUBAM Libya*, saskaņā ar šā nolīguma noteikumiem un visiem vajadzīgiem īstenošanas noteikumiem.
2. Šveices Konfederācijas ieguldījums *EUBAM Libya* neskar Savienības lēmumu pieņemšanas autonomiju.
3. Šveices Konfederācija nodrošina, lai tās personāls, kas piedalās *EUBAM Libya*, veiktu savus pienākumus saskaņā ar:
 - Padomes Lēmumu 2013/233/KĀDP un jebkādiem turpmākiem tā grozījumiem,
 - misijas plānu,
 - īstenošanas pasākumiem.
4. Personāls, ko Šveices Konfederācija norīko darbam misijā, veic pienākumus un darbojas vienīgi *EUBAM Libya* interesēs.
5. Šveices Konfederācija savlaicīgi informē misijas vadītāju un Savienības Augsto pārstāvi ārlietās un drošības politikas jautājumos par jebkurām izmaiņām saistībā ar tās dalību operācijā.

⁽¹⁾ OV L 138, 24.5.2013., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 14, 18.1.2014., 15. lpp.

⁽³⁾ OV L 14, 18.1.2014., 13. lpp.

2. pants

Personāla statuss

1. Darbam *EUBAM Libya* nosūtītā Šveices Konfederācijas personāla statusu reglamentē Nolīgums starp Eiropas Savienību un Lībiju par *EUBAM Libya* statusu Lībijā.
2. Neskarot 1. punktā minēto nolīgumu par misijas statusu, Šveices Konfederācijas personāls, kas piedalās *EUBAM Libya*, paliek tās jurisdikcijā.
3. Šveices Konfederācija ir atbildīga par to prasību izskatīšanu, kuras saistītas ar dalību *EUBAM Libya* Lībijā un kuras iesniedz tās personāls vai kuras attiecas uz tās personālu. Šveices Konfederācija ir atbildīga par lietu ierosināšanu, jo īpaši par tiesvedības vai disciplināras procedūras sākšanu, pret jebkuru sava personāla locekli saskaņā ar saviem normatīvajiem aktiem.
4. Puses vienojas atteikties no visām prasībām (izņemot līgumiskas prasības) vienai pret otru par bojājumu, kas nodarīts vienai vai otrai Pusei piederošiem/tās rīcībā esošiem līdzekļiem, vai par šādu līdzekļu zaudējumu vai iznīcināšanu, kas notikusi, pildot pienākumus saistībā ar šajā nolīgumā paredzētajām darbībām, izņemot rupjas nolaidības vai tīša noteikumu pārkāpuma gadījumā.
5. Šveices Konfederācija apņemas nākt klajā ar deklarāciju par atteikšanos no prasībām pret jebkuru valsti, kas piedalās *EUBAM Libya*, un apņemas to darīt, parakstot šo nolīgumu.
6. Savienība apņemas nodrošināt, lai ES dalībvalstis nāktu klajā ar deklarāciju par atteikšanos no prasībām saistībā ar Šveices Konfederācijas dalību *EUBAM Libya*, un apņemas to darīt, parakstot šo nolīgumu.

3. pants

Klasificēta informācija

Saistībā ar *EUBAM Libya* piemēro Nolīgumu starp Šveices Konfederāciju un Eiropas Savienību par drošības procedūrām klasificētas informācijas apmaiņai ⁽¹⁾, kas noslēgts 2008. gada 28. aprīlī Briselē.

4. pants

Komandķēde

1. Šveices personāls, kas piedalās *EUBAM Libya*, paliek pilnīgā savas valsts iestāžu pakļautībā.
2. Valsts iestādes sava personāla operatīvo kontroli nodod Savienības civilajam operāciju komandierim.
3. Civilais operāciju komandieris uzņemas atbildību un komandē un kontrolē *EUBAM Libya* stratēģiskā līmenī.
4. Misijas vadītājs uzņemas atbildību un komandē un kontrolē *EUBAM Libya*.
5. Misijas vadītājs vada *EUBAM Libya* un uzņemas organizēt tās ikdienas vadību.
6. Operācijas ikdienas vadībā Šveices Konfederācijai ir tādas pašas tiesības un pienākumi kā ES dalībvalstīm, kuras piedalās operācijā.
7. Misijas vadītājs ir atbildīgs par *EUBAM Libya* personāla disciplīnas kontroli. Vajadzības gadījumā disciplinārlietu ierosina Šveices valsts iestādes.
8. Šveices Konfederācija ieceļ valsts kontingenta kontaktpunktu (VKK), kas *EUBAM Libya* pārstāv tās valsts kontingentu. VKK sniedz misijas vadītājam ziņojumus par attiecīgās valsts jautājumiem un ir atbildīgs par kontingenta ikdienas disciplīnu.
9. Lēmumu izbeigt misiju pieņem Savienība pēc apspriešanās ar Šveices Konfederāciju, ja Šveices Konfederācija joprojām sniedz ieguldījumu *EUBAM Libya* darbībā misijas izbeigšanas dienā.

⁽¹⁾ OVL 181, 10.7.2008., 58. lpp.

*5. pants***Finanšu aspekti**

1. Neskarot šā panta 3. punktu, Šveices Konfederācija uzņemas segt visas izmaksas, kas saistītas ar tās dalību *EUBAM Libya*.
2. Ja noticis nāves gadījums, gūti ievainojumi, radīti zaudējumi vai noticis kaitējums fiziskām vai juridiskām personām no valsts(-īm), kurā(-ās) īsteno misiju, Šveices Konfederācija, ja ir konstatēta tās atbildība, izmaksā kompensāciju saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti noteikumos par spēku statusu, ja tie ir piemērojami, kā minēts 2. panta 1. punktā.
3. Savienība atbrīvo Šveices Konfederāciju no jebkāda finansiāla ieguldījuma sniegšanas saistībā ar *EUBAM Libya* kopējām izmaksām.

*6. pants***Nolīguma īstenošanas pasākumi**

Attiecīgās Savienības iestādes un attiecīgās Šveices Konfederācijas iestādes noslēdz vienošanos par visiem tehniskiem un administratīviem pasākumiem, kas vajadzīgi šā nolīguma īstenošanai.

*7. pants***Neatbilstība**

Ja kāda no Pusēm nepilda pienākumus, kas tai paredzēti šajā nolīgumā, otrai Pusei ir tiesības izbeigt šo nolīgumu, par to paziņojot vienu mēnesi iepriekš.

*8. pants***Domstarpību izšķiršana**

Domstarpības par šā nolīguma interpretāciju vai piemērošanu Puses izšķir ar diplomātiskiem līdzekļiem.

*9. pants***Stāšanās spēkā un darbības beigas**

1. Šis nolīgums stājas spēkā pirmā mēneša pirmajā dienā pēc tam, kad Puses ir paziņojušas viena otrai par šim nolūkam vajadzīgo iekšējo procedūru pabeigšanu.
2. Šo nolīgumu provizoriski piemēro no parakstīšanas dienas.
3. Šis nolīgums paliek spēkā, kamēr Šveices Konfederācija sniedz ieguldījumu misijas darbībā.
4. Katra no Pusēm var izbeigt šo nolīgumu, par to rakstiski paziņojot otrai Pusei. Izbeigšana stājas spēkā pēc trim mēnešiem pēc šāda paziņojuma.

Briselē, divtūkstoš četrpadsmitā gada ceturtajā jūlijā, sagatavots angļu valodā divos eksemplāros.

Eiropas Savienības vārdā –

Šveices Konfederācijas vārdā –

ES dalībvalstu deklarācija

“Piemērojot Padomes Lēmumu 2013/233/KĀDP (2013. gada 22. maijs) par Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misiju Lībijā (*EUBAM Libya*), ES dalībvalstis centīsies, ciktāl pieļauj to iekšējās tiesību sistēmas, cik vien iespējams atteikties no prasībām pret Šveices Konfederāciju to personāla ievainošanas vai nāves gadījumā vai gadījumā, ja ir bojāti vai zaudēti līdzekļi, kas tām pieder un ko izmanto *EUBAM Libya*, ja šāds ievainojums, nāve, bojājums vai zaudējums:

- radies, Šveices Konfederācijas personālam pildot savus pienākumus saistībā ar *EUBAM Libya*, izņemot rupjas nolaidības vai tīša noteikumu pārkāpuma gadījumā, vai
- radies, izmantojot jebkādu Šveices Konfederācijai piederošus līdzekļus, ar noteikumu, ka šie līdzekļi tika izmantoti saistībā ar misiju un izņemot gadījumus, kad ES misijā iesaistītais Šveices Konfederācijas personāls, kas izmanto minētos līdzekļus, ir vainojams rupjā nolaidībā vai tīšā noteikumu pārkāpumā.”

Šveices Konfederācijas deklarācija:

“Piemērojot Padomes Lēmumu 2013/233/KĀDP (2013. gada 22. maijs) par Eiropas Savienības Integrētas robežu pārvaldības palīdzības misiju Lībijā (*EUBAM Libya*), Šveices Konfederācija centīsies, ciktāl pieļauj tās iekšējā tiesību sistēma, cik vien iespējams atteikties no prasībām pret jebkuru citu valsti, kas piedalās *EUBAM Libya*, tās personāla ievainošanas vai nāves gadījumā vai gadījumā, ja ir bojāti vai zaudēti līdzekļi, kas tai pieder un ko izmanto ES misija, ja šāds ievainojums, nāve, bojājums vai zaudējums:

- radies, personālam pildot savus pienākumus saistībā ar *EUBAM Libya*, izņemot rupjas nolaidības vai tīša noteikumu pārkāpuma gadījumā, vai
 - radies, izmantojot jebkādu līdzekļus, kas pieder valstīm, kuras piedalās ES misijā, ar noteikumu, ka šie līdzekļi tika izmantoti saistībā ar misiju un izņemot gadījumus, kad ES misijas personāls, kas izmanto šos līdzekļus, ir vainojams rupjā nolaidībā vai tīšā noteikumu pārkāpumā.”
-

REGULAS

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 753/2014

(2014. gada 11. jūlijs),

ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Regulu (ES) Nr. 269/2014 (2014. gada 17. marts) par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 14. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Padome 2014. gada 17. martā pieņēma Regulu (ES) Nr. 269/2014.
- (2) Ievērojot situācijas nopietnību Ukrainā, Padome uzskata, ka Regulas (ES) Nr. 269/2014 I pielikumā iekļautajam to fizisko un juridisko personu, vienību un struktūru sarakstam, kurām piemēro ierobežojošos pasākumus, būtu jāpievieno papildu personas.
- (3) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Regulas (ES) Nr. 269/2014 I pielikums,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šīs regulas pielikumā uzskaitītās personas pievieno sarakstam, kas izklāstīts Regulas (ES) Nr. 269/2014 I pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 11. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. GOZI

⁽¹⁾ OVL 78, 17.3.2014., 6. lpp.

PIELIKUMS

LĒMUMA 1. PANTĀ MINĒTAIS PERSONU SARAKSTS

	Vārds, uzvārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
1.	<i>Aleksandr Yurevich BORODAI</i> (Александр Юрьевич Бородай)	Dzimis: 1972. gada 25. jūlijā Moscow	Tā dēvētais "Doņetskas Tautas Republikas premjerministrs". Atbildīgs par tā dēvētās "Doņetskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām (piem., 8. jūlijā paziņoja: "Mūsu militārie spēki veic īpašu operāciju pret Ukrainas "fašistiem"). Viņš ir parakstījis Saprašanās memorandu par "Novorossiya savienību".	12.7.2014.
2.	<i>Alexander KHODAKOVSKY</i> (Александр Сергеевич Ходалковский)		Tā dēvētais "Doņetskas Tautas Republikas drošības ministrs". Atbildīgs par tā dēvētās "Doņetskas Tautas Republikas valdības" separātistu darbībām drošības jomā.	12.7.2014.
3.	<i>Alexandr Aleksandro-vich KALYUSSKY</i> , (Александр Александрович Калюцкий)		Tā dēvētais "de facto DTR premjerministra vietnieks sociālo lietu jautājumos". Atbildīgs par tā dēvētās "Doņetskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām.	12.7.2014.
4.	<i>Alexander KHRYAKOV</i>		Tā dēvētais "DTR informācijas un plašsaziņas ministrs". Atbildīgs par tā dēvētās "Doņetskas Tautas Republikas valdības" separātistu atbalsta propagandas darbībām.	12.7.2014.
5.	<i>Marat BASHIROV</i>		Tā dēvētais "Luhanskas Tautas Republikas Ministru padomes premjerministrs" – apstiprināts 8. jūlijā. Atbildīgs par tā dēvētās "Luhanskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām.	12.7.2014.
6.	<i>Vasyl NIKITIN</i>		Tā dēvētais "Luhanskas Tautas Republikas Ministru padomes premjerministra vietnieks", (iepriekš dēvēts par "Luhanskas Tautas Republikas premjerministru" un bijušo "Dienvidaustrumu armijas" spikeri). Atbildīgs par tā dēvētās "Luhanskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām. Atbildīgs par Dienvidaustrumu armijas paziņojumu, ka "Luhanskas Tautas Republikā" nevar notikt Ukrainas prezidenta vēlēšanas, jo reģionam ir "jauns" statuss.	12.7.2014.

	Vārds, uzvārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
7.	<i>Aleksey KARYAKIN</i> (Алексей Карякин)	1979. gads	Tā dēvētais "Luhanskas Tautas Republikas Augstākās padomes priekšsēdētājs". Atbildīgs par "Augstākās padomes" separātistu "pārvaldes" darbībām, kura atbildīga par lūgumu Krievijas Federācijai atzīt "Luhanskas Tautas Republikas" neatkarību. Parakstījis saprašanās memorandu par "Novorossiya savienību".	12.7.2014.
8.	<i>Yurij IVAKIN</i> (Юрий Ивакин)		Tā dēvētais "Luhanskas Tautas Republikas iekšlietu ministrs". Atbildīgs par tā dēvētās "Luhanskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām.	12.7.2014.
9.	<i>Igor PLOTNITSKY</i>		Tā dēvētais "Luhanskas Tautas Republikas aizsardzības ministrs". Atbildīgs par tā dēvētās "Luhanskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām.	12.7.2014.
10.	<i>Nikolay KOZITSYN</i>	1956. gada 20. jūnijs, Doņetskas reģions	Kazaku spēku komandieris. Atbildīgs par separātistu komandēšanu Ukrainas austrumos notikušajās cīņās pret Ukrainas valdības spēkiem.	12.7.2014.
11.	<i>Oleksiy MOZGOVY</i> (Олексій Мозговий)		Viens no Ukrainas austrumu daļas bruņoto grupējumu vadītājiem. Atbildīgs par separātistu apmācīšanu cīņai pret Ukrainas valdības spēkiem.	12.7.2014.

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 754/2014**(2014. gada 11. jūlijs)****par atļaujas liegšanu izmantot *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) kā barības piedevas****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 22. septembra Regulu (EK) Nr. 1831/2003 par dzīvnieku ēdināšanā lietotām piedevām ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 9. panta 2. punktu,

tā kā:

- (1) Regulā (EK) Nr. 1831/2003 noteikts, ka piedevu lietošanai dzīvnieku barībā vajadzīga atļauja, kā arī izklāstīts tās piešķiršanas vai liegšanas pamatojums un kārtība. Regulas (EK) Nr. 1831/2003 10. panta 7. punktā, ko lasa kopā ar tās 10. panta 1. līdz 4. punktu, ir paredzēti konkrēti noteikumi, kā izvērtēt līdzekļus, kas minētās regulas piemērošanas sākuma dienā Savienībā tika lietoti kā skābbarības piedevas.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1831/2003 10. panta 7. punktu *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044), iepriekš *Lactococcus lactis* (NCIMB 30044), iekļāva lopbarības piedevu reģistrā kā skābbarības piedevas, kas lietojamas visām dzīvnieku sugām.
- (3) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1831/2003 10. panta 2. punktu, ko lasa kopā ar tās 7. pantu, tika iesniegti pieteikumi, kuros lūgta atļauja *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) izmantot kā barības piedevas visām dzīvnieku sugām, tos klasificējot kategorijā “tehnoloģiskās piedevas” un funkcionālajā grupā “skābbarības piedevas”. Pieteikumiem bija pievienotas Regulas (EK) Nr. 1831/2003 7. panta 3. punktā prasītās ziņas un dokumenti.
- (4) Eiropas Pārtikas nekaitīguma iestāde (“Iestāde”) 2014. gada 6. marta atzinumā ⁽²⁾ secināja, ka *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) ir rezistentas pret tetraciklīnu – antibiotiku, ko lieto cilvēku ārstēšanā un veterinārmedicinā.
- (5) Pieejamā informācija neļauj izslēgt risku, ka *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) rezistenci pret šīm antibiotikām var izplatīt uz citiem mikroorganismiem. Līdz ar to nav noskaidrots, vai *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) nav kaitīgas ietekmes uz dzīvnieku veselību, cilvēku veselību vai vidi, tās lietojot kā barības piedevas atbilstoši paredzētajiem izmantošanas nosacījumiem.
- (6) Tādējādi Regulas (EK) Nr. 1831/2003 5. pantā paredzētie atļaujas piešķiršanas nosacījumi nav izpildīti. Tāpēc atļauja izmantot *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) kā barības piedevas būtu jānoraida.
- (7) Tā kā *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) kā barības piedevas turpmāka lietošana var apdraudēt cilvēku un dzīvnieku veselību, minētās barības piedevas iespējami drīz būtu jāizņemas no tirgus. Ņemot vērā praktiskus apsvērumus, ieinteresētās puses ir jānodrošina ar pārejas periodu, kura laikā var izlietot pašreizējos skābbarības krājumus, kuru sagatavošanā izmantotas minētās barības piedevas.
- (8) Šajā regulā paredzētie pasākumi ir saskaņā ar Pārtikas aprites un dzīvnieku veselības pastāvīgās komitejas atzinumu,

⁽¹⁾ OVL 268, 18.10.2003., 29. lpp.⁽²⁾ EFSA Journal 2014; 12(3):3609, un EFSA Journal 2014; 12(3):3610.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Atļaujas liegšana

Ir aizliegts lietot *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) kā piedevas dzīvnieku ēdināšanā.

2. pants

Pārejas pasākumi

1. Esošos *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) krājumus un tās saturošos premiksus izņemt no tirgus iespējami drīz, vēlākais līdz 2014. gada 30. septembrim.
2. Skābbarību, kas sagatavota līdz 2014. gada 1. augustam un kuras sagatavošanā izmantotas *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30068) un *Pediococcus pentosaceus* (NCIMB 30044) vai tās saturoši premiksi, drīkst izmantot, līdz beidzas krājumi.

3. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 11. jūlijā

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 755/2014**(2014. gada 11. jūlijs),****ar kuru nosaka standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2007. gada 22. oktobra Regulu (EK) Nr. 1234/2007, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju un paredz īpašus noteikumus dažiem lauksaimniecības produktiem (Vienotā TKO regula) ⁽¹⁾,ņemot vērā Komisijas 2011. gada 7. jūnija Īstenošanas regulu (ES) Nr. 543/2011, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1234/2007 piemērošanai attiecībā uz augļu un dārzeņu un pārstrādātu augļu un dārzeņu nozari ⁽²⁾, un jo īpaši tās 136. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Īstenošanas regulā (ES) Nr. 543/2011, piemērojot Urugvajas kārtas daudzpusējo tirdzniecības sarunu iznākumu, paredzēti kritēriji, pēc kuriem Komisija nosaka standarta importa vērtības minētās regulas XVI pielikuma A daļā norādītajiem produktiem no trešām valstīm un laika periodiem.
- (2) Standarta importa vērtību aprēķina katru darbdienu saskaņā ar Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. panta 1. punktu, ņemot vērā mainīgos dienas datus. Tāpēc šai regulai būtu jāstājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Standarta importa vērtības, kas paredzētas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 543/2011 136. pantā, ir tādas, kā norādīts šīs regulas pielikumā.

*2. pants*Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 11. jūlijā

Komisijas
un tās priekšsēdētāja vārdā –
lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektors
Jerzy PLEWA

⁽¹⁾ OVL 299, 16.11.2007., 1. lpp.⁽²⁾ OVL 157, 15.6.2011., 1. lpp.

PIELIKUMS

Standarta importa vērtības atsevišķu veidu augļu un dārzeņu ieviešanas cenas noteikšanai

(EUR/100 kg)

KN kods	Trešās valsts kods ⁽¹⁾	Standarta importa vērtība
0702 00 00	AL	53,5
	MK	97,3
	TR	53,3
	XS	47,9
	ZZ	63,0
0707 00 05	AL	74,4
	MK	27,7
	TR	76,0
	ZZ	59,4
0709 93 10	TR	97,2
	ZZ	97,2
0805 50 10	AR	92,8
	TR	148,4
	UY	122,9
	ZA	112,0
	ZZ	119,0
0808 10 80	AR	106,9
	BR	111,7
	CL	103,6
	NZ	132,2
	ZA	120,0
	ZZ	114,9
	ZZ	114,9
0808 30 90	AR	76,3
	CL	99,3
	NZ	184,8
	ZA	98,2
	ZZ	114,7
0809 10 00	BA	82,8
	MK	85,8
	TR	242,4
	XS	59,5
	ZZ	117,6
0809 29 00	TR	236,1
	ZZ	236,1
0809 30	MK	60,6
	TR	138,6
	ZZ	99,6
0809 40 05	BA	70,3
	ZZ	70,3

⁽¹⁾ Valstu nomenklatūra, kas paredzēta Komisijas Regulā (EK) Nr. 1833/2006 (OV L 354, 14.12.2006., 19. lpp.). Kods "ZZ" nozīmē "cita izcelsme".

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS REGULA (ES) Nr. 756/2014**(2014. gada 8. jūlijs),****ar ko groza Regulu (ES) Nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) par monetāro finanšu iestāžu piemēroto procentu likmju statistiku****(ECB/2014/30)**

EIROPAS CENTRĀLĀS BANKAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas un Eiropas Centrālās bankas Statūtus un jo īpaši to 5. pantu,

ņemot vērā Padomes 1998. gada 23. novembra Regulu (EK) Nr. 2533/98 par statistiskās informācijas vākšanu, ko veic Eiropas Centrālā banka ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 1. punktu un 6. panta 4. punktu,

tā kā:

- (1) Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) ⁽²⁾ stājās spēkā 2013. gada 27. novembrī un pārskatu sniegšanai par monetāro finanšu iestāžu (MFI) procentu likmju datiem tiks piemērota no 2015. gada 1. janvāra.
- (2) Regula (ES) Nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) prasa sniegt atsevišķus pārskatus par pārskatīto kredīta līgumu jauno darījumu apjoma datiem, un Pamatnostādnes ECB/2014/15 ⁽³⁾ II pielikuma 13. daļas 4. punkts arī prasa sniegt datus par pārskatītajiem kredīta līgumiem piemērojāmām procentu likmēm.
- (3) Jāsaskaņo Regulas (ES) Nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) un Pamatnostādnes ECB/2014/15 piemērošana pārskatītajiem kredīta līgumiem, nodrošinot pienācīgu iegrāmatošanu kredīta līgumu pārskatīšanai, kas notiek pārskatu sniegšanas periodā, kurā kredīts piešķirts, kā arī precīzu pārskatu sniegšanu par pārskatīto kredīta līgumu jauno darījumu apjomiem gadījumos, kuros kredīti vēl nav pilnībā izmantoti, t. i., kredīti tiek izņemti pa daļām.

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

*1. pants***Grozījums**

Regulas (ES) Nr. 1072/2013 (ECB/2013/34) I pielikuma 2. daļas VI iedaļas 22. punktu aizstāj ar šādu:

“22. Sniegt atsevišķus pārskatus MFI procentu likmju statistikai par jauno darījumu apjomu attiecībā uz pārskatītajiem māsaimniecību un nefinanšu sabiedrību kredīta līgumiem, pārskatītie kredīta līgumi ietver no jauna izsniegtos kredītus, kas nav atjaunojamie kredīti, pārsnieguma kredīti un norēķinu karšu parādi un kas piešķirti, bet vēl nav atmaksāti to pārskatīšanas laikā.”

*2. pants***Noslēguma noteikumi**Šī regula stājās spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama dalībvalstīs saskaņā ar Līgumiem.

Frankfurtē pie Mainas, 2014. gada 8. jūlijā

ECB Padomes vārdā –

ECB prezidents

Mario DRAGHI

⁽¹⁾ OV L 318, 27.11.1998., 8. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Centrālās bankas 2013. gada 24. septembra Regula (ES) Nr. 1072/2013 par monetāro finanšu iestāžu piemēroto procentu likmju statistiku (ECB/2013/34) (OV L 297, 7.11.2013., 51. lpp.).

⁽³⁾ 2014. gada 4. aprīļa Pamatnostādne ECB/2014/15 par monetāro un finanšu statistiku (pieņemta 2014. gada 4. aprīlī un pieejama ECB interneta vietnē www.ecb.europa.eu). *Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta.

LĒMUMI

PADOMES LĒMUMS

(2014. gada 8. jūlijs)

par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem EEZ Apvienotajā komitejā attiecībā uz grozījumiem EEZ līguma 31. protokolā par sadarbību īpašās jomās, kas nav četras pamatbrīvības

(2014/452/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 19. panta 2. punktu, 21. panta 2. punktu, kā arī 114., 168., 169. un 197. pantu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 2894/94 (1994. gada 28. novembris) par Eiropas Ekonomikas zonas līguma īstenošanas kārtību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 1. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Līgums par Eiropas Ekonomikas zonu ⁽²⁾ ("EEZ līgums") stājās spēkā 1994. gada 1. janvārī.
- (2) Ievērojot EEZ līguma 98. pantu, EEZ Apvienotā komiteja *inter alia* var lemt par EEZ līguma 31. protokola grozīšanu.
- (3) EEZ līguma 31. protokolā ir ietverti noteikumi un kārtība attiecībā uz sadarbību īpašās jomās, kas nav četras pamatbrīvības.
- (4) Būtu lietderīgi paplašināt EEZ līguma Līgumslēdzēju pušu sadarbību, aptverot arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1381/2013 ⁽³⁾.
- (5) Tāpēc EEZ līguma 31. protokols būtu attiecīgi jāgroza, lai šāda paplašināta sadarbība varētu notikt no 2014. gada 1. janvāra.
- (6) Tādēļ Savienības nostājai EEZ Apvienotajā komitejā būtu jābalstās uz pievienoto lēmuma projektu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem EEZ Apvienotajā komitejā attiecībā uz ierosinātajiem grozījumiem EEZ līguma 31. protokolā par sadarbību īpašās jomās, kas nav četras pamatbrīvības, ir balstīta uz EEZ Apvienotās komitejas lēmuma projektu, kas pievienots šim lēmumam.

⁽¹⁾ OV L 305, 30.11.1994., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 1, 3.1.1994., 3. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1381/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido programmu "Tiesības, vienlīdzība un pilsonība" laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam (OV L 354, 28.12.2013., 62. lpp.).

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2014. gada 8. jūlijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
P. C. PADOAN*

PROJEKTS

EEZ APVIENOTĀS KOMITEJAS LĒMUMS Nr. .../2014

(... gada ...),

ar ko groza EEZ līguma 31. protokolu par sadarbību īpašās jomās, kas nav četras pamatbrīvības

EEZ APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu ("EEZ līgums") un jo īpaši tā 86. un 98. pantu,

tā kā:

- (1) Būtu lietderīgi paplašināt EEZ līguma Līgumslēdzēju pušu sadarbību, aptverot arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1381/2010 (2013. gada 17. septembris), ar ko izveido programmu "Tiesības, vienlīdzība un pilsonība" laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam ⁽¹⁾.
- (2) Tāpēc EEZ Līguma 31. protokols būtu jāgroza, lai šāda paplašināta sadarbība varētu notikt no 2014. gada 1. janvāra,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

EEZ līguma 31. protokola 5. pantu groza šādi:

- 1) panta 5. punktā pēc vārdiem "programmā, kas minēta trīspadsmitajā ievilkumā, – no 2012. gada 1. janvāra" iekļauj vārdus "programmā, kas minēta četrpadsmitajā ievilkumā, – no 2014. gada 1. janvāra";
- 2) panta 8. punktam pievieno šādu ievilkumu:

— **32013 R 1381**: Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1381/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido programmu "Tiesības, vienlīdzība un pilsonība" laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam (OV L 354, 28.12.2013., 62. lpp.).

Lihtenšteina piedalās tikai tajās programmas aktivitātēs, kuras finansē no budžeta pozīcijām 33 01 04 01 (Atbalsta izdevumi tiesībām un pilsonībai) un 33 02 02 (Nediskriminācijas un vienlīdzības veicināšana).

Norvēģija ir atbrīvota no dalības un finansiāla ieguldījuma šajā programmā."

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc pēdējā paziņojuma iesniegšanas saskaņā ar EEZ līguma 103. panta 1. punktu (*).

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

3. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša EEZ iedaļā un tā EEZ papildinājumā.

Briselē,

EEZ Apvienotās komitejas vārdā –
priekšsēdētājs

EEZ Apvienotās komitejas
sekretāri

⁽¹⁾ OVL 354, 28.12.2013., 62. lpp.

(*) [Konstitucionālās prasības nav norādītas.] [Konstitucionālās prasības ir norādītas.]

PADOMES LĒMUMS**(2014. gada 8. jūlijs)****par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem EEZ Apvienotajā komitejā attiecībā uz grozījumiem EEZ līguma 31. protokolā par sadarbību īpašās jomās, kas nav četras pamatbrīvības**

(2014/453/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 172. pantu saistībā ar 218. panta 9. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 2894/94 (1994. gada 28. novembris) par Eiropas Ekonomikas zonas līguma īstenošanas kārtību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 1. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Līgums par Eiropas Ekonomikas zonu ⁽²⁾ ("EEZ līgums") stājās spēkā 1994. gada 1. janvārī.
- (2) Ievērojot EEZ līguma 98. pantu, EEZ Apvienotā komiteja *inter alia* var lemt par EEZ līguma 31. protokola (turpmāk "31. protokols") grozīšanu.
- (3) 31. protokolā ir ietverti noteikumi un kārtība attiecībā uz sadarbību īpašās jomās, kas nav četras pamatbrīvības.
- (4) Būtu lietderīgi paplašināt EEZ līguma Līgumslēdzēju pušu sadarbību, aptverot arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1316/2013 ⁽³⁾.
- (5) Tāpēc EEZ līguma 31. protokols būtu attiecīgi jāgroza, lai šāda paplašināta sadarbība varētu notikt no 2014. gada 1. janvāra.
- (6) Tādēļ Savienības nostājai EEZ Apvienotajā komitejā būtu jābalstās uz pievienoto lēmuma projektu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem EEZ Apvienotajā komitejā attiecībā uz ierosinātajiem grozījumiem EEZ līguma 31. protokolā par sadarbību īpašās jomās, kas nav četras pamatbrīvības, ir balstīta uz EEZ Apvienotās komitejas lēmuma projektu, kas pievienots šim lēmumam.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2014. gada 8. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
P. C. PADOAN

⁽¹⁾ OV L 305, 30.11.1994., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 1, 3.1.1994., 3. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1316/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 (OV L 348, 20.12.2013., 129. lpp.).

PROJEKTS

EEZ APVIENOTĀS KOMITEJAS LĒMUMS Nr. .../2014

(... gada ...),

ar ko groza EEZ līguma 31. protokolu par sadarbību īpašās jomās, kas nav četras pamatbrīvības

EEZ APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu ("EEZ līgums") un jo īpaši tā 86. un 98. pantu,

tā kā:

- (1) Būtu lietderīgi paplašināt EEZ līguma Līgumslēdzēju pušu sadarbību, aptverot arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1316/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 ⁽¹⁾.
- (2) Tāpēc EEZ līguma 31. protokols būtu jāgroza, lai šāda paplašināta sadarbība varētu notikt no 2014. gada 1. janvāra,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

EEZ līguma 31. protokola 2. panta 5. punktam pievieno šādu ievilkumu:

— **32013 R 1316:** Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1316/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 (OV L 348, 20.12.2013., 129. lpp.).

EBTA valstis piedalās tikai Eiropas infrastruktūras savienošanas instrumenta telekomunikāciju nozarē.

Lihtenšteina ir atbrīvota no dalības un finansiāla ieguldījuma šajā programmā."

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc pēdējā paziņojuma iesniegšanas saskaņā ar EEZ līguma 103. panta 1. punktu (*).

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

3. pants

Šo lēmumu publicē Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša EEZ iedaļā un tā EEZ papildinājumā.

Briselē,

EEZ Apvienotās komitejas vārdā –
priekšsēdētājsEEZ Apvienotās komitejas
sekretāri⁽¹⁾ OVL 348, 20.12.2013., 129. lpp.

(*) [Konstitucionālās prasības nav norādītas.] [Konstitucionālās prasības ir norādītas.]

PADOMES LĒMUMS**(2014. gada 8. jūlijs)****par nostāju, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem EEZ Apvienotajā komitejā attiecībā uz EEZ līguma XX pielikuma (Vide) grozījumiem**

(2014/454/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 175. panta 1. punktu saistībā ar 218. panta 9. punktu, ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 2894/94 (1994. gada 28. novembris) par Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu īstenošanas kārtību ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 1. panta 3. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Līgums par Eiropas Ekonomikas zonu ⁽²⁾ ("EEZ līgums") stājās spēkā 1994. gada 1. janvārī.
- (2) Ievērojot EEZ līguma 98. pantu, EEZ Apvienotā komiteja *inter alia* var pieņemt lēmumu par EEZ līguma XX pielikuma (Vide) grozīšanu.
- (3) EEZ līgumā jāiekļauj Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/128/EK ⁽³⁾.
- (4) Tāpēc EEZ līguma XX pielikums (Vide) būtu attiecīgi jāgroza.
- (5) Tāpēc Savienības nostājai EEZ Apvienotajā komitejā būtu jābalstās uz pievienoto lēmuma projektu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Nostāja, kas Eiropas Savienības vārdā jāieņem EEZ Apvienotajā komitejā attiecībā uz grozījumu EEZ līguma XX pielikumā (Vide), ir balstīta uz EEZ Apvienotās komitejas lēmuma projektu, kas pievienots šim lēmumam.

2. pants

Šis lēmums stājās spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2014. gada 8. jūlijā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
P. C. PADOAN

⁽¹⁾ OV L 305, 30.11.1994., 6. lpp.

⁽²⁾ OV L 1, 3.1.1994., 3. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.).

PROJEKTS

EEZ Apvienotās komitejas Lēmums Nr. .../2014

(... gada ...),

ar ko groza EEZ līguma XX pielikumu (Vide)

EEZ APVIENOTĀ KOMITEJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu ("EEZ līgums") un jo īpaši tā 98. pantu,

tā kā:

- (1) EEZ līgumā ir jāiekļauj Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai ⁽¹⁾, kā tā labota ar OV L 161, 29.6.2010., 11. lpp.
- (2) Tāpēc EEZ līguma XX pielikums būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

EEZ līguma XX pielikumā pēc 1.k punkta (Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/35/EK) iekļauj šādu punktu:

"1.1 **32009 L 0128**: Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/128/EK (2009. gada 21. oktobris), ar kuru nosaka Kopienas sistēmu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.), kā tā labota ar OV L 161, 29.6.2010., 11. lpp.

Piemērojot šo līgumu, direktīvas noteikumus pielāgo šādi:

attiecībā uz Norvēģiju 4. panta 2. punktā minētos vārdus "2012. gada 26. novembris" aizstāj ar vārdiem "2016. gada 1. janvāris"."

*2. pants*Direktīvas 2009/128/EK, kā tā labota ar OV L 161, 29.6.2010., 11. lpp., teksts islandiešu un norvēģu valodā, kas jāpublicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* EEZ papildinājumā, ir autentisks.*3. pants*Šis lēmums stājas spēkā [...], ar noteikumu, ka ir iesniegti visi paziņojumi saskaņā ar EEZ līguma 103. panta 1. punktu (*), vai dienā, kad stājas spēkā EEZ Apvienotās komitejas [...] Lēmums Nr. [...] / [...] ⁽²⁾, [ar ko iekļauj Regulu (EK) Nr. 1107/2009], – dienā, kas iestājas vēlāk.*4. pants*Šo lēmumu publicē *Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša* EEZ iedaļā un tā EEZ papildinājumā.

Briselē,

EEZ Apvienotās komitejas vārdā –
priekšsēdētājsEEZ Apvienotās komitejas
sekretāri⁽¹⁾ OV L 309, 24.11.2009., 71. lpp.^(*) [Konstitucionālās prasības nav norādītas.] [Konstitucionālās prasības ir norādītas.]⁽²⁾ OV L ...

PADOMES LĒMUMS 2014/455/KĀDP**(2014. gada 11. jūlijs),****ar kuru groza Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 29. pantu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu 2014/145/KĀDP (2014. gada 17. marts) par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība ⁽¹⁾, un jo īpaši tā 3. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Padome 2014. gada 17. martā pieņēma Lēmumu 2014/145/KĀDP.
- (2) Ievērojot situācijas nopietnību Ukrainā, Padome uzskata, ka Lēmuma 2014/145/KĀDP pielikumā iekļautajam to personu, vienību un struktūru sarakstam, kurām piemēro ierobežojošos pasākumus, būtu jāpievieno papildu personas.
- (3) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Lēmuma 2014/145/KĀDP pielikums,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Šā lēmuma pielikumā uzskaitītās personas pievieno sarakstam, kas izklāstīts Lēmuma 2014/145/KĀDP pielikumā.

*2. pants*Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2014. gada 11. jūlijā

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. GOZI*

⁽¹⁾ OVL 78, 17.3.2014., 16. lpp.

PIELIKUMS

LĒMUMA 1. PANTĀ MINĒTAIS PERSONU SARAKSTS

	Vārds, uzvārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
1.	<i>Aleksandr Yurevich BORODAI (Александр Юрьевич Бородай)</i>	Dzimis: 1972. gada 25. jūlijā Moscow	Tā dēvētais "Doņetskas Tautas Republikas premjerministrs". Atbildīgs par tā dēvētās "Doņetskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām (piem., 8. jūlijā paziņoja: "Mūsu militārie spēki veic īpašu operāciju pret Ukrainas "fašistiem"). Viņš ir parakstījis Saprašanās memorandu par "Novorossiya savienību".	12.7.2014.
2.	<i>Alexander KHODAKOVSKY (Александр Сергеевич Ходаковский)</i>		Tā dēvētais "Doņetskas Tautas Republikas drošības ministrs". Atbildīgs par tā dēvētās "Doņetskas Tautas Republikas valdības" separātistu darbībām drošības jomā.	12.7.2014.
3.	<i>Alexandr Aleksandrovič KALYUSSKY, (Александр Александрович Калусский)</i>		Tā dēvētais "de facto DTR premjerministra vietnieks sociālo lietu jautājumos". Atbildīgs par tā dēvētās "Doņetskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām.	12.7.2014.
4.	<i>Alexander KHRYAKOV</i>		Tā dēvētais "DTR informācijas un plašsaziņas ministrs". Atbildīgs par tā dēvētās "Doņetskas Tautas Republikas valdības" separātistu atbalsta propagandas darbībām.	12.7.2014.
5.	<i>Marat BASHIROV</i>		Tā dēvētais "Luhanskas Tautas Republikas Ministru padomes premjerministrs" – apstiprināts 8. jūlijā. Atbildīgs par tā dēvētās "Luhanskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām.	12.7.2014.
6.	<i>Vasyl NIKITIN</i>		Tā dēvētais "Luhanskas Tautas Republikas Ministru padomes premjerministra vietnieks", (iepriekš dēvēts par "Luhanskas Tautas Republikas premjerministru" un bijušo "Dienvidaustrumu armijas" spikeri). Atbildīgs par tā dēvētās "Luhanskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām. Atbildīgs par Dienvidaustrumu armijas paziņojumu, ka "Luhanskas Tautas Republikā" nevar notikt Ukrainas prezidenta vēlēšanas, jo reģionam ir "jauns" statuss.	12.7.2014.

	Vārds, uzvārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
7.	<i>Aleksey KARYAKIN</i> (Алексей Карякин)	1979. gads	Tā dēvētais "Luhanskas Tautas Republikas Augstākās padomes priekšsēdētājs". Atbildīgs par "Augstākās padomes" separātistu "pārvaldes" darbībām, kura atbildīga par lūgumu Krievijas Federācijai atzīt "Luhanskas Tautas Republikas" neatkarību. Parakstījis saprašanās memorandu par "Novorossiya savienību".	12.7.2014.
8.	<i>Yurij IVAKIN</i> (Юрий Ивакин)		Tā dēvētais "Luhanskas Tautas Republikas iekšlietu ministrs". Atbildīgs par tā dēvētās "Luhanskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām.	12.7.2014.
9.	<i>Igor PLOTNITSKY</i>		Tā dēvētais "Luhanskas Tautas Republikas aizsardzības ministrs". Atbildīgs par tā dēvētās "Luhanskas Tautas Republikas valdības" separātistu "pārvaldes" darbībām.	12.7.2014.
10.	<i>Nikolay KOZITSYN</i>	1956. gada 20. jūnijs, Doņetskas reģions	Kazaku spēku komandieris. Atbildīgs par separātistu komandēšanu Ukrainas austrumos notikušajās cīņās pret Ukrainas valdības spēkiem.	12.7.2014.
11.	<i>Oleksiy MOZGOVY</i> (Олексій Мозговий)		Viens no Ukrainas austrumu daļas bruņoto grupējumu vadītājiem. Atbildīgs par separātistu apmācīšanu cīņai pret Ukrainas valdības spēkiem.	12.7.2014.

KOMISIJAS LĒMUMS**(2014. gada 4. februāris)****par valsts atbalstu Nr. SA.21817 (C 3/07) (ex NN 66/06), ko īstenojusi Spānija****Spānijas elektroenerģijas tarifi – patērētāji***(izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 7741)***(Autentisks ir tikai teksts spāņu valodā)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2014/456/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt piezīmes saskaņā ar minētajiem noteikumiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā šīs piezīmes,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Uzņēmums *Céntrica plc* un uzņēmums *Céntrica Energía S.L.U.* (turpmāk kopā "*Céntrica*") 2006. gada 27. aprīļa vēstulē iesniedza Komisijai sūdzību par regulēto elektroenerģijas tarifu sistēmu, kas Spānijā tika īstenota 2005. gadā.
- (2) Komisija 2006. gada 27. jūlija vēstulē pieprasīja Spānijas iestādēm sniegt informāciju par iepriekš minēto pasākumu. Komisija šo informāciju saņēma 2006. gada 22. augusta vēstulē.
- (3) Lieta 2006. gada 12. oktobrī tika reģistrēta kā nepaziņots atbalsts (lieta NN 66/06).
- (4) Komisija 2006. gada 9. novembra vēstulē pieprasīja Spānijas iestādēm sniegt papildu skaidrojumus par pasākumu. Spānijas iestādes atbildi sniedza 2006. gada 12. decembra vēstulē.
- (5) Komisija 2007. gada 24. janvāra vēstulē informēja Spānijas iestādes, ka tā attiecībā uz minēto pasākumu ir nolēmusi uzsākt Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
- (6) Komisijas lēmums tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savas piezīmes par šo pasākumu.
- (7) Spānijas iestādes iesniedza savus apsvērumus 2007. gada 26. februāra vēstulē.
- (8) Komisija saņēma piezīmes no šādām ieinteresētajām personām: Galisijas reģionālās valdības (*Xunta de Galicia*; 2007. gada 23. marta vēstule), *Céntrica* (2007. gada 26. marta un 3. jūlija vēstule), *ACIE – Neatkarīgo enerģijas piegādātāju asociācijas* (2007. gada 26. marta vēstule), *Astūrijas valdības* (2007. gada 27. marta vēstule), *AEGE – Energoietilpīgo lietotāju asociācijas* (2007. gada 2. aprīļa vēstule), *Asturiana de Zinc – AZSA* (2007. gada 3. aprīļa vēstule), *Ferroatlántica – metāla ražotāja* (2007. gada 3. aprīļa vēstule), *Alcoa* (2007. gada 3. aprīļa vēstule), *UNESA – Spānijas Elektroenerģijas nozares asociācijas* (2007. gada 25. aprīļa vēstule), *ENEL Viesgo* (2007. gada 26. aprīļa vēstule), *Iberdrola* (2007. gada 26. aprīļa vēstule), *Union Fenosa Distribución* (2007. gada 27. aprīļa vēstule), *Hidro-cantábrico Distribución Eléctrica* (2007. gada 27. aprīļa vēstule), *Endesa Distribución Eléctrica* (2007. gada 27. aprīļa vēstule).

⁽¹⁾ OV C 43, 27.2.2007., 9. lpp.⁽²⁾ Sk. I. zemsvītras piezīmi.

- (9) Komisija 2007. gada 15. maija un 2007. gada 6. jūlija vēstulēs nosūtīja ieinteresēto personu piezīmes Spānijas iestādēm, kurām tika dota iespēja izteikt piezīmes; iestāžu piezīmes tika saņemtas 2007. gada 2. augusta vēstulē.
- (10) *Céntrica* iesniedza sīkāku informāciju 2007. gada 1. jūnija un 28. augusta, 2008. gada 4. februāra un 1. marta vēstulēs, *AEGE* – 2011. gada 21. novembra vēstulē un *Ferroatlántica* – 2011. gada 5. decembra vēstulē.
- (11) Komisija 2009. gada 30. jūlija, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. oktobra, 2012. gada 12. aprīļa, 2012. gada 31. augusta, 2013. gada 4. februāra un 2013. gada 17. jūlija vēstulēs pieprasīja Spānijas iestādēm sniegt sīkākus skaidrojumus par pasākumu. Iestādes sniedza atbildi 2009. gada 5. oktobra, 2010. gada 26. aprīļa, 2011. gada 7. decembra, 2012. gada 12. jūnija un 18. oktobra un 2013. gada 11. februāra un 4. oktobra vēstulēs.
- (12) Lieta 2013. gada 19. aprīlī tika sadalīta divās daļās, tādējādi nodalot šo lietu, t. i., lietu SA.21817 (C3/07, ex NN 66/06), kura attiecas uz atbalstu elektroenerģijas tiešajiem lietotājiem, un lietu SA.36559 (C3a/07, ex NN 66/06), kura attiecas uz atbalstu elektroenerģijas sadales uzņēmumiem. Šis lēmums attiecas tikai uz iespējamo atbalstu elektroenerģijas tiešajiem lietotājiem, kas iekļauti procedūras darbības jomā, t. i., izņemot mājsaimniecības un mazos uzņēmumus.

2. PASĀKUMA SĪKS APRAKSTS

SPĀNIJAS ELEKTROENERĢIJAS SISTĒMA 2005. GADĀ

- (13) Tiesiskajā regulējumā, ko izveidoja ar 1997. gada 27. novembra Likumu 54/1997 (*Ley del Sector Eléctrico*, turpmāk "LSE"), kurš bija spēkā 2005. gadā, elektropiegāde tiešajiem lietotājiem par regulētajiem tarifiem tika atzīta par regulētu darbību. Likumā šā pienākuma izpilde uzdots sadales uzņēmumiem.
- (14) 2005. gadā visi elektroenerģijas tiešie lietotāji Spānijas tirgū varēja izvēlēties, vai vienoties par piegādes līgumiem ar neatkarīgiem piegādātājiem vai saņemt piegādi par valsts noteiktiem regulētiem tarifiem. Regulētajā tirgū katram tiešajam lietotājam pēc attiecīga pieprasījuma bija tiesības saņemt piegādes no sava vietējā sadales uzņēmuma, maksājot apvienoto regulēto tarifu (visu ietverošu cenu) atkarībā no patēriņa profila un patēriņa apjoma. Brīvajā tirgū klienti maksāja tīkla piekļuves maksu, kas arī bija regulēta, un papildus tam klientiem bija jāsedz energopiegādes izmaksas. Kopš reformas pabeigšanas elektroenerģijas nozarē 2009. gadā sadales uzņēmumi vairs neveic elektropiegādi par apvienotiem regulētajiem tarifiem.
- (15) Apvienotie regulētie tarifi un regulētās tīkla piekļuves maksas tika noteiktas *ex ante* visam gadam, parasti pirms N – 1 gada beigām, bet gada laikā bija iespējams veikt to korekciju⁽³⁾. Tomēr gada tarifu palielinājumam tika piemērota maksimālā robežvērtība⁽⁴⁾. Principā tarifi un maksas tika noteiktas, pamatojoties uz prognozēm, lai nodrošinātu, ka regulētie ienākumi, kas rodas to piemērošanas rezultātā, būtu pietiekami elektroenerģijas sistēmas kopējo regulēto izmaksu segšanai. Šīs sistēmas regulētās izmaksas 2005. gadā ietvēra izmaksas saistībā ar energopiegādi par apvienotajiem tarifiem, izmaksas, kas radušās, iepērkot enerģiju no īpašām shēmām (atjaunojamie resursi, koģenerācija u. c.), transporta un sadales izmaksas, pieprasījuma vadības pasākumus, papildu elektroenerģijas ražošanas izmaksas Spānijai piederošajās salās, ogļu atbalstu, iepriekšējo gadu deficītu u. c. Spēkā nebija nekādi noteikumi, kas paredzētu noteiktas ienākumu kategorijas vai tās daļas iezīmēšanu noteiktas izmaksu kategorijas vai tās daļas segšanai. Tā rezultātā ne visi ienākumi no tīkla piekļuves maksām, ne to daļa nebija iezīmēta, lai finansētu, piemēram, subsīdijas elektroenerģijai, kas iegūta no atjaunojamiem resursiem, vai elektroenerģijai, kas ražota Spānijai piederošajās salās.
- (16) 2005. gadā tiešajiem lietotājiem bija noteikti vismaz 25 regulētie tarifi atkarībā no patēriņa līmeņa, patēriņa profila, paredzētā patērētāja un tīkla pieslēguma sprieguma. Vienlaikus brīvajā tirgū tiešajiem lietotājiem tika piemērotas deviņas citas regulētas tīkla piekļuves maksas, kuru pamatā arī bija pieslēguma spriegums un citi raksturlielumi.
- (17) 2004. gada 30. decembrī Spānijas iestādes noteica 2005. gadā piemērojamos elektroenerģijas tarifus⁽⁵⁾, kuri atbilda šādām lietotāju kategorijām:

⁽³⁾ LSE 12. panta 2. punktā paredzēts, ka elektroenerģijas tarifi principā bija jānosaka vienu reizi gadā, bet ka gada laikā tos varēja koriģēt.

⁽⁴⁾ Saskaņā ar Karaļa dekrēta 1432/2002 8. pantu vidējais tarifs nedrīkstēja palielināties par vairāk nekā 1,40 % (salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu), bet individuālo tarifu pieaugums procentu izteiksmē varēja būt vienāds ar vidējo tarifu palielinājumu: +0,60 % (pavisam kopā 2 %).

⁽⁵⁾ 2004. gada 30. decembra Karaļa dekrēts 2392/2004, ar ko nosaka elektroenerģijas tarifu 2005. gadam. *Official State Gazette* Nr. 315, 42766. lpp.

APVIENOTIE TARIFI

Zemspriegums

- 1.0. Jauda līdz 770 kW
- 2.0. Vispārējie, jauda zemāka nekā 15 kW
- 3.0. Vispārējie
- 4.0. Vispārējie, ilgtermiņa izmantošana
- B.0. Ielu apgaismojums
- R.0. Lauksaimnieciskā apūdeņošana

Augstspriegums*Vispārējie tarifi**Īslaicīga izmantošana*

- 1.1. Vispārējie, nepārsniedz 36 kV
- 1.2. Vispārējie, 36–72,5 kV
- 1.3. Vispārējie, 72,5–145 kV
- 1.4. Vispārējie, pārsniedz 145 kV

Vidēja termiņa izmantošana

- 2.1. Nepārsniedz 36 kV
- 2.2. 36–72,5 kV
- 2.3. 72,5–145 kV
- 2.4. Pārsniedz 145 kV

Ilgtermiņa izmantošana

- 3.1. Nepārsniedz 36 kV
- 3.2. 36–72,5 kV
- 3.3. 72,5–145 kV
- 3.4. Pārsniedz 145 kV

Pilsētas transporta tarifi (Tarifas de tracción)

- T.1. Nepārsniedz 36 kV
- T.2. 36–72,5 kV
- T.3. 72,5–145 kV

Lauksaimnieciskā apūdeņošana

- R.1. Nepārsniedz 36 kV
- R.2. 36–72,5 kV
- R.3. 72,5–145 kV

*G. Tarifi lielajiem patērētājiem (G4)**Tarifi pārdošanai sadales uzņēmumiem*

- D.1. Nepārsniedz 36 kV
- D.2. 36–72,5 kV
- D.3. 72,5–145 kV
- D.4. Pārsniedz 145 kV

PIEKĻUVES TARIFI

Zemspriegums

2,0 A Parastais zemsprieguma piekļuves tarifs

2,0 NA Vienkāršais zemsprieguma piekļuves tarifs, nodalot dienas un nakts tarifu

3,0 A Vispārējais zemsprieguma piekļuves tarifs

Augstspriegums

3.1.A Piekļuves tarifs spriegumam, kas nepārsniedz 36 kV (jau da nepārsniedz 450 kW)

6.1. Piekļuves tarifs spriegumam, kas nepārsniedz 36 kV (jau da pārsniedz 450 kW)

6.2. Piekļuves tarifs spriegumam, kas pārsniedz 36 kV, bet nepārsniedz 72,5 kV (jau da pārsniedz 450 kW)

6.3. Piekļuves tarifs spriegumam, kas pārsniedz 72 kV, bet nepārsniedz 145 kV (jau da pārsniedz 450 kW)

6.4. Piekļuves tarifs spriegumam, kas pārsniedz 145 kV (jau da pārsniedz 450 kW)

6.5. Piekļuves tarifs starptautiskajai apmaiņai

- (18) Apvienotos regulētos tarifus var sadalīt komponentē, kas paredzēta transporta, sadales un vispārīgo sistēmas izmaksu segšanai (tīkla piekļuves maksa), un komponentē, kas parāda elektroenerģijas iegādes izmaksas vairumtirdzniecības tirgū (enerģijas komponente). Apvienotajiem tarifiem papildus tika piemērota atlaižu sistēma attiecībā uz pieprasījuma vadības pakalpojumiem (piemēram, pieņemtie pārtraukumi elektroapgādē pēc brīdinājuma vai patēriņš, kas koncentrēts mazākas noslodzes periodos). Sākot ar 2005. gadu, Spānijā tika ieviestas regulēto tarifu sistēmas pārmaiņas. Pēdējās no tām tika ieviestas 2013. gadā, kad Spānijā tika pieņemts jauns tiesiskais regulējums attiecībā uz elektroenerģijas nozari (Likums 24/13), kurš citu pasākumu starpā ietvēra mazumtirdzniecības tirgus cenu regulēšanas reformu. Spānija paziņoja, ka šis jaunais likums un tā īstenošanas noteikumi tiks izstrādāti 2014. gadā. Turpmāk sniegti daži no pamata apvienotajiem tarifiem iepriekšminētajām kategorijām zemākajā tarifu līmenī (t. i., nepārsniedz 145 kV), kas ir piemērojami, sākot ar 2005. gada 1. janvāri.

1. tabula

Pamata summas apvienotie regulētie tarifi, 2005. gads

	A/Jaudas komponente	B/Elektroenerģijas komponente	Apvienotais tarifs (A+B)			
	EUR/kW mēnesī	EUR/kWh	EUR/MWh			
Zemspriegums						
1.0. Jau da < 770 W	0,277110	0,062287	62,67			
3.0. Vispārējais	1,430269	0,083728	85,71			
4.0. Vispārējais, ilgtermiņa izmantošana	2,284634	0,076513	79,69			
Augstspriegums						
1.4. Īstermiņa izmantošana, vispārējais > 145 kV	1,759358	0,058412	60,86			
2.4. Vidēja termiņa izmantošana, vispārējais > 145 kV	3,632629	0,053224	58,27			

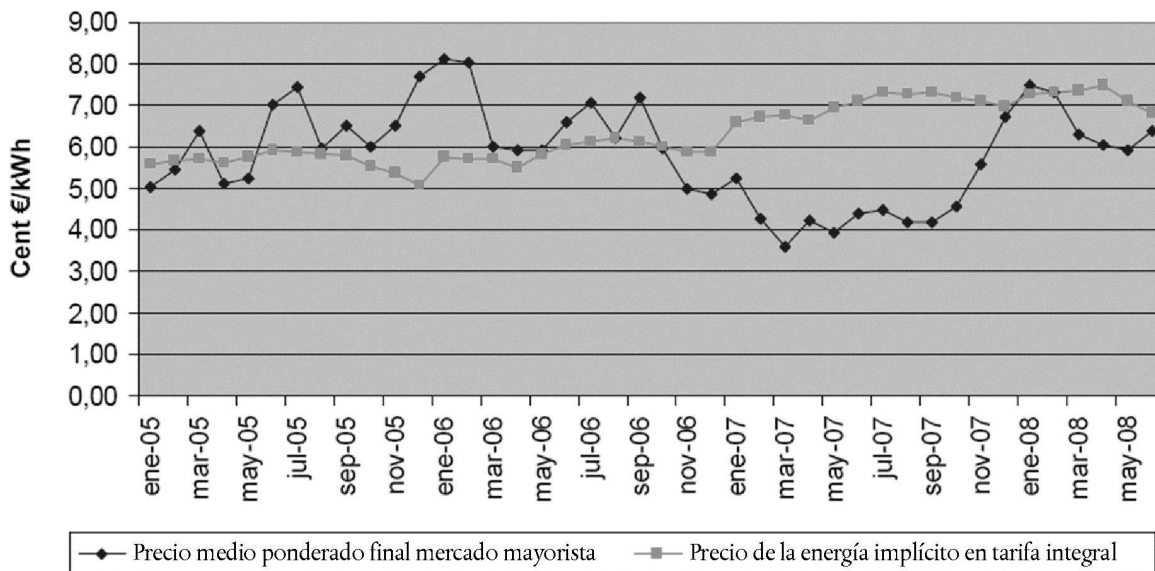
	A/Jaudas komponente	B/Elektroenerģijas komponente	Apvienotais tarifs (A+B)			
	EUR/kW mēnesī	EUR/kWh	EUR/MWh			
3.4. Ilgtermiņa izmantošana, vispārējais > 145 kV	9,511921	0,042908	56,12			
G. Lielie patērētāji G4	10,208070	0,011265	25,44			

Avots: Karaļa dekrēta 2392/2004 I pielikums, Komisijas aprēķini.

- (19) Spānijas Nacionālā enerģijas komisija (*Comisión Nacional de Energía*; turpmāk "CNE"), kas ir Spānijas regulators, ir paziņojusi, ka kopumā apvienotie tarifi 2005. gadā neatspoguļoja visas piegādes izmaksas, jo īpaši izmaksas saistībā ar enerģijas iegādi vairumtirdzniecības tirgū. Jo īpaši, kā parādīts turpmākajā attēlā, tikai piecos mēnešos – vispirms no 2005. gada janvāra līdz februārim un tad no 2005. gada aprīļa līdz jūnijam – cenas iekļāvās vidējos apvienotajos regulētajos tarifos, kas bija zemāki nekā vidējās cenas vairumtirdzniecības elektroenerģijas tirgū. Savukārt laikā no 2006. gada oktobra līdz 2007. gada decembrim notika pretējais – šajā 14 mēnešu periodā vidējās vairumtirdzniecības cenas strauji kritās, sasniedzot zemāku līmeni nekā enerģijas cenas, kas ietvertas vidējos apvienotajos regulētajos tarifos, būtiski pārsniedzot starpību, kas bija vērojama 2005. gada septiņos mēnešos, kad vairumtirdzniecības cenas bija augstākas nekā apvienotajos tarifos ietvertās cenas.

1. attēls

Vidējā svērtā vairumtirdzniecības cena un apvienotajā tarifā ietvertā enerģijas cena

Avots: CNE, Ziņojums par konkurences attīstību gāzes un elektroenerģijas tirgū. 2005./2007. gada periods, 84. lpp.

2005. GADA TARIFU DEFICĪTS

- (20) Elektroenerģijas sistēmā, pamatojoties uz faktiskajiem regulētajiem ienākumiem un izmaksām, norēķinu veica vienreiz gadā. 2005. gadā noteiktais regulēto tarifu un tīkla piekļuves maksu līmenis neradīja pietiekamus ienākumus, lai ļautu sistēmai atgūt visas regulētās izmaksas, kas bija dokumentētas *ex post* visam gadam. Gala norēķinu process par 2005. gadu, ko gada beigās veica CNE, radīja deficītu 3 811 miljonu EUR apmērā. Tā nebija pirmā reize, kad norēķinu procesa rezultātā radās deficīts, lai gan 2005. gadā deficīts sasniedza nebijušu apmēru. 2000., 2001. un 2002. gadā tika fiksēts mazāks deficīts.

- (21) Jo īpaši valdība nepietiekami novērtēja faktiskās elektroenerģijas iegādes cenas. Tiešo lietotāju elektroenerģijas patēriņš gan regulētajā, gan brīvajā tirgū 2005. gadā kopumā attīstījās, kā prognozēts 2004. gada decembrī, tomēr, ņemot vērā virkni neparedzētu cenu kāpumu gada laikā, vairumtirdzniecības cena 2005. gadā bija 62,4 EUR/MWh salīdzinājumā ar 35,61 EUR/MWh 2004. gadā, kā rezultātā vidējā vairumtirdzniecības cena 2005. gadā bija 59,47 EUR/MWh. Šā palielinājuma iemesli ir neparasti sauss gads, kas samazināja hidroelektroenerģijas ražošanu par 55 %, naftas cenu pieaugums, ietekme, ko radīja CO₂ emisijas kvotu, kuras saņemtas bez maksas saskaņā ar emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, tirgus cena un enerģijas pieprasījuma kāpums, kas pārsniedz IKP pieaugumu.
- (22) Vēl viens nozīmīgs faktors, kas veicināja sistēmas vispārējo izmaksu pieaugumu, bija augstais atbalsta līmenis atjaunojamās enerģijas ražošanai. Konkrēti, atjaunojamās enerģijas ražotāji varēja izvēlēties tiešu dalību elektroenerģijas vairumtirdzniecības tirgū vai tirdzniecības sistēmā. 2005. gadā šī izvēle bija īpaši pievilcīga, un tā rezultātā tirdzniecības sistēmā piedalījās vairāk atjaunojamās enerģijas ražotāju nekā bija gaidāms, tādējādi radot sistēmā augstākas izmaksas. Turklāt tiešais atbalsts elektroenerģijas enerģijas izmaksām saskaņā ar īpašo shēmu (atjaunojamie energoresursi, koģenerācija), kuras pārskatos tika iekļautas kā regulētas izmaksas, sasniedza 2 701 miljonu EUR 2005. gadā. Piemēram, sistēmas transporta un sadales izmaksas 2005. gadā sasniedza 4 410 miljonus EUR.

Deficīta priekšfinansēšanai apstiprinātais mehānisms

- (23) Deficīta veidošanās tika pamanīta. Jau 2005. gada martā, kad kļuva skaidrs, ka veidojas tarifu deficīts, Spānijas iestādes Karaļa dekrētikuma 5/2005 24. pantā ⁽⁶⁾ noteica, ka līdzekļus, kas nepieciešami, lai finansētu starpību starp elektroenerģijas sistēmas izmaksām un ienākumiem, nodrošinās pieci lielākie Spānijas "pilnvarotie elektroenerģijas uzņēmumi", kas ir tie uzņēmumi, kuriem bija tiesības saņemt kompensāciju par balasta izmaksām ⁽⁷⁾, pamatojoties uz šādiem procentiem:

- *Iberdrola, S.A.* – 35,01 %,
- *Unión Eléctrica Fenosa, S.A.* – 12,84 %,
- *Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.* – 6,08 %,
- *Endesa, S.A.* – 44,16 %,
- *Elcogas, S.A.* – 1,91 %.

- (24) Dekrētikumā 5/2005 bija paredzēts, ka nākotnes deficītu attiecina uz iepriekšminētajiem pieciem uzņēmumiem kā negatīvu atlikumu esošajā noguldījumu kontā, ko izmanto CNE, lai maksātu balasta izmaksas šiem uzņēmumiem. Praksē tas nozīmēja, ka uzņēmumiem bija noteikta prasība līdzekļus maksāt avansā. Negatīvs balasta izmaksu konta atlikums varēja radīt tādas tiesības veikt iekasēšanu, kuras nozīmē uzņēmumu tiesības nākotnē iekasēt ienākumus no elektroenerģijas patērētājiem. Uzņēmumi varēja veikt šo tiesību vērtspapīrošanu un pārdošanu tirgū. Šiem uzņēmumiem piešķirtās iekasēšanas tiesības nodrošināja minimālo procentu likmi (trīs mēnešu *Euribor*, aprēķinot to kā iepriekšējā gada novembra likmju vidējo rādītāju bez maržas).

Mehānisms, kas apstiprināts deficīta atgūšanai no tiešajiem lietotājiem

- (25) Spānijas iestādes 2006. gada jūnijā pieņēma lēmumu par pasākumiem 2005. gada deficīta atgūšanai no elektroenerģijas patērētājiem, izmantojot regulētos tarifus. Ar Karaļa dekrētu 809/2006 ⁽⁸⁾ Spānijas iestādes noteica, ka 2005. gada deficītu (vai precīzāk –uzņēmumiem piešķirtās iekasēšanas tiesības) atmaksās lietotāji četrpadsmit ar pusi gadu laikā, izmantojot īpašu piemaksu, ko piemēros gan apvienotajiem, gan piekļuves tarifiem. Piemaksa, ko aprēķina kā gada summu, kas nepieciešama, lai 14,5 gadu laikā lineāri segtu 2005. gada deficīta neto pašreizējo vērtību, tika noteikta 1,378 % apmērā no apvienotā tarifa un 3,975 % apmērā no piekļuves tarifa 2006. gadam. Piemērojamā procentu likme bija 3 mēnešu *Euribor*.

⁽⁶⁾ Karaļa 2005. gada 11. marta dekrētikums 5/2005 par steidzamām reformām, lai veicinātu produktivitāti un uzlabotu publisko iepirkumu. *Official State Gazette* 62, 14.3.2005., 8832. lpp.

⁽⁷⁾ Balasta izmaksas ir zaudējumi, ko vēsturiskie elektroenerģijas nodrošinātāji uztur neatgūstamo pirms liberalizācijas veikto ieguldījumu dēļ. Komisija 2001. gada 6. augusta vēstulē SG (2001) D/290869 atļāva piešķirt kompensācijas atbalstu šādu zaudējumu segšanai, pamatojoties uz kritērijiem, kas paredzēti Balasta izmaksu metodikā (Komisijas paziņojumā attiecībā uz metodiku ar balasta izmaksām saistīta valsts atbalsta analizēšanai). Komisija 2001. gada 25. jūlija Lēmumā SG (2001) D/290553 lietā NN 49/99 atļāva Spānijai sniegt kompensāciju par balasta izmaksām līdz 2008. gadam tiem uzņēmumiem, kuriem tika lūgts priekšfinansēt 2005. gada deficītu.

⁽⁸⁾ Karaļa 2006. gada 30. jūnija dekrēta 809/2006 pirmie papildu noteikumi, ar kuriem pārskata elektroenerģijas tarifu no 2006. gada 1. jūlija. *Official State Gazette* 156, 1.7.2006.

- (26) Šo piemaksu uzskatīja par "īpašiem mērķiem paredzētu ieguldījumu" (*cuota con destino específico*). Spānijas iestādes noteica, ka ienākumus no ieguldījuma 2005. gada deficīta finansēšanai uzkrāj noguldījumu kontā, ko pārvalda CNE. CNE pēc tam pārved līdzekļus tiem, kam pieder iekasēšanas tiesības, t. i., deficīta finansējuma avotiem vai vienībām, kas no tiem pēc tam iegādājās iekasēšanas tiesības, ņemot vērā katra finansēto deficīta daļu.

Tarifu deficīta ietekme uz Spānijas tirgu

- (27) 2005. gadā 37,49 % no elektroenerģijas pieprasījuma Spānijā tika iepirkts brīvajā tirgū. Šis apjoms atbilst relatīvi mazam skaitam patērētāju; tikai 8,5 % patērētāju elektroenerģiju iegādājās brīvajā tirgū, bet 91,5 % saglabāja regulētos tarifus (samazinājums salīdzinājumā ar 97 % 2004. gadā). Augstsprieguma elektroenerģijas patērētāji (galvenokārt rūpnieciskie patērētāji) bija galvenā klientu kategorija brīvajā tirgū; 38,9 % no tiem bija izmantojuši savu iespēju, un viņu iegādes veidoja 29 % no kopējā elektroenerģijas patēriņa Spānijas kontinentālajā daļā 2005. gadā. Lielākā daļa mājsaimniecību un mazo zemsprieguma elektroenerģijas patērētāju, kuri varēja izvēlēties brīvo tirgu no 2003. gada (⁹⁾), joprojām izvēlējās regulētos tarifus; tomēr 2005. gadā liela to daļa izvēlējās arī brīvo tirgu. 2005. gada 31. decembrī vairāk nekā 2 miljoni patērētāju bija brīvajā tirgū (salīdzinājumā ar 1,3 miljoniem 2004. gadā).
- (28) Tomēr cenu priekšrocība, ko 2005. gadā vidēji sniedza regulētie tarifi, būtu jāvērtē vienlaikus ar patērētāju atgriešanos regulētajā tirgū, kaut gan ar noteiktu laika novirzi. Kā parādīts turpmāk 2. tabulā, to patērētāju skaits, kas saņēma piegādes brīvajā tirgū, palielinājās visa 2005. gada garumā, bet kritās 2006. gadā, samazinot īpatsvaru (8,15 %) līdz līmenim, kas bija sasniegts 2005. gada pirmajā pusē. Brīvajā tirgū tiešajiem lietotājiem piegādātās enerģijas apjoma kritums, kurš bija vērojams 2004. gada decembrī, turpinājās arī 2005. gada pirmajā ceturksnī. Lai gan kritums būtiski mazinājās no 2005. gada jūnija līdz septembrim, tas turpinājās 2005. gada decembrī un visu 2006. gadu.

2. tabula

Piegādes vietu un enerģijas daļa brīvajā tirgū (procentos no kopējā tirgus) 2004.–2006. gadā

Elektroenerģija	2004. gads				2005. gads				2006. gads			
	Marts	Jūn.	Sept.	Dec.	Marts	Jūn.	Sept.	Dec.	Marts	Jūn.	Sept.	Dec.
Daļa (%) no piegādes vietām	1,53	2,82	4,21	5,73	7,42	9,42	10,37	10,66	10,20	9,28	8,86	8,15
Daļa (%) no enerģijas	29,30	33,60	36,19	33,57	33,15	35,34	41,39	37,41	29,38	27,10	25,74	24,87

Avots: CNE ziņojums *Nota Informativa sobre los suministros de electricidad y gas natural en los mercados liberalizados, actualización 31 de diciembre de 2006*.

- (29) Lai gan to zaudējumu ietekme, kuri radās piegādātājiem, bija jūtama, sākot no 2005. gada vidus, kad vairumtirdzniecības cenas sāka būtiski pieaugt, piegādes līgumus tūlīt nevarēja pārtraukt. Tā rezultātā piegādātāji brīvajā tirgū, it īpaši tie, kuriem nebija ražošanas jaudas un kuriem elektroenerģija bija jāpērk vairumtirdzniecības tirgū, bija spiesti izteikt piedāvājumu saskaņā ar brīvā tirgus nosacījumiem, kas bija saskaņīgi ar regulēto tarifu, neraugoties uz iespēju ciest zaudējumus, vai piemērot augstākas cenas, atspoguļojot faktiskās iepirkuma cenas, tādējādi zaudējot tirgus daļu.

⁽⁹⁾ Spānija liberalizēja mazumtirdzniecības elektroenerģijas tirgu agrāk nekā bija paredzēts 1996. gada un 2003. gada elektroenerģijas direktīvās, kurās bija noteikts liberalizācijas laika grafiks no 1999. līdz 2004. gadam darījumdarbības tiešajiem lietotājiem (sākot ar lielākajiem) un tas, ka mājsaimniecību segmenta liberalizācija ir obligāta no 2007. gada 1. jūlija.

3. LĒMUMS UZSĀKT LESD 108. PANTA 2. PUNKTĀ PAREDZĒTO PROCEDŪRU

- (30) Komisijas lēmumā uzsākt oficiālu izmeklēšanu salīdzināti regulētie tarifi, ko maksā dažādas tiešo lietotāju kategorijas, ar aplēstajām cenām, kuras tām būtu bijis jāmaksā brīvajā tirgū, ja nebūtu šo tarifu. Tirgus cenas aplēses tika aprēķinātas, pamatojoties uz elektroenerģijas cenu vairumtirdzniecības tirgū, tīkla piekļuves maksām un vidējo tirdzniecības uzcenotumu, kas bija aplēsts 10 EUR/MWh apmērā un ko iesniedza *Céntrica*.

3. tabula

Cenu salīdzinājums patērētāju kategoriju dalījumā

Patērētāju kategorija	Regulētais tarifs (EUR/MWh)	Aplēstā tirgus cena (tikai vairumtirdzniecības cena, plus piekļuves tarifs) (EUR/MWh)	Aplēstā tirgus cena (+ EUR 10 tirdzniecības uzcenotums)
1. Lieli rūpnieciskie patērētāji, kam ir pieslēgums augstsprieguma tīklam (G4 tarifs)	23,9	61,17	71,17
2. Lieli rūpnieciskie patērētāji, kam ir pārtraucama piegāde	27,0	73,87–76,47	83,87–86,47
3. Patērētāji, kam ir pieslēgums augstsprieguma tīklam	76,2	81,57	91,57
4. Mājsaimniecības	101,2	107,75	117,75
5. Mazi rūpnieciskie patērētāji vai pakalpojumu uzņēmumi, kam ir pieslēgums zemsprieguma tīklam	103,9	101,07	111,07

Avots: *Céntrica* informācija.

- (31) Šajā tabulā redzama būtiska priekšrocība divām pirmajām kategorijām (lieli rūpnieciskie lietotāji). Attiecībā uz pārējām tiešo lietotāju kategorijām veiktais salīdzinājums sniedz mazāk pārliecinošus pierādījumus, bet tomēr ir redzama neliela priekšrocība.
- (32) Lēmumā konstatēts, ka šī priekšrocība tika nodrošināta selektīvi, jo ar mākslīgi zemām regulētajām cenām priekšrocības tika radītas uzņēmumiem, kas kā enerģijas avotu izmantoja elektroenerģiju, nevis, piemēram, gāzi. Turklāt tika konstatēts, ka pastāv *de facto* un *de jure* selektivitāte, jo priekšrocības bija neproporcionāli lielākas lieliem rūpnieciskajiem tiešajiem lietotājiem, kas konkrētos gadījumos guva labumu no visu ietverošām cenām, kuras veidoja mazāk nekā pusi no aplēsto brīvā tirgus cenu enerģijas komponentes.
- (33) Lēmumā par procedūras uzsākšanu norādīts, ka, veicinot tiešo lietotāju atgriešanos regulētajā tirgū, sistēma varētu būt sniegusi labumu sadales uzņēmumiem, kuri saņēma garantētu peļņas maržu no savas regulētās darbības.
- (34) Lēmumā arī pausts uzskats, ka sistēma ietvēra valsts līdzekļu pārvedumu, jo cenas piemaksa, kas tika izmantota deficīta atmaksai, ir parafiskālā nodeva, no kuras gūtie ienākumi tiek virzīti caur Spānijas regulatoru CNE (publiska iestāde), pirms tos saņem galīgie saņēmēji. Lēmumā ietverts secinājums, ka, ņemot vērā Tiesas judikatūru saistībā ar šo lietu, šie līdzekļi būtu jāuzskata par valsts līdzekļiem.
- (35) Ņemot vērā, ka tiešie lietotāji darbojas tirgos, kuri kopumā ir atvērti konkurencei un tirdzniecībai ES, lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija secināja, ka visi 107. panta 1. punktā noteiktie kritēriji ir izpildīti un ka pasākums veido valsts atbalstu tiešajiem lietotājiem.

- (36) Pēc konstatējuma, ka neviens no LESD 107. pantā paredzētajiem izņēmumiem, šķiet, nav piemērojams, lēmumā par procedūras uzsākšanu tika novērtēts, vai elektroenerģijas nodrošināšana par regulētajiem tarifiem varētu tikt uzskatīta par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu (turpmāk "SGEI") un tāpēc gūt labumu no LESD 106. panta 2. punktā paredzētā izņēmuma. Lēmumā konstatēts, ka elektroenerģijas nozarē dalībvalstu rīcības brīvību sabiedrisko pakalpojumu saistību noteikšanā ierobežo Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvā 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu ⁽¹⁰⁾ (turpmāk "Elektroenerģijas direktīva") paredzētie noteikumi. Šajā direktīvā paredzēts dalībvalstu pienākums noteikt universāla pakalpojuma saistības (tostarp galvenokārt tiesības saņemt piegādi par saprātīgām cenām) tikai attiecībā uz mājsaimniecību patērētājiem un mazajiem uzņēmumiem ⁽¹¹⁾. Lēmumā secināts, ka, ņemot vērā Elektroenerģijas direktīvu, elektroenerģijas nodrošināšana vidējiem vai lieliem uzņēmumiem par regulētajiem tarifiem nevarētu tikt uzskatīta par SGEI šā jēdziena šaurā izpratnē.
- (37) Komisija tādējādi izteica nopietnas šaubas par to, vai tā atbalsta elementus, kurš tika sniegts regulēto tarifu veidā uzņēmumiem, kas nav mazie uzņēmumi, var uzskatīt par saderīgiem ar iekšējo tirgu.
- (38) Lēmumā par procedūras uzsākšanu arī konstatēts, ka bija iespējams, ka elektroenerģijas sadales uzņēmumi saņēma valsts atbalstu. Uz šo lietas daļu attiecas atsevišķs lēmums (lieta C 3a/07).

4. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

- (39) Reaģējot uz Komisijas uzaicinājumu iesniegt piezīmes par lēmumu uzsākt padziļinātu izmeklēšanu, lielle rūpnieciskie patērētāji, sadales uzņēmumi, neatkarīgie piegādātāji un Spānijas autonomo kopienu valdības iesniedza daudz piezīmju. Šajā dokumentā apkopoti tikai tie apsvērumi, kuri attiecas uz iespējamo valsts atbalstu elektroenerģijas tiešajiem lietotājiem.

NEATKARĪGO PIEGĀDĀTĀJU PIEZĪMES

- (40) Piezīmes tika saņemtas no *Céntrica* un *ACIE*, Neatkarīgo enerģijas piegādātāju asociācijas. Argumenti un secinājumi kopumā ir līdzīgi.

C é ntrica un *ACIE* piezīmes

- (41) *Céntrica* iesniegto piezīmju galvenā tēma ir iespējamās elektroenerģijas sadales uzņēmumiem radītās priekšrocības. Tomēr uzņēmuma sniegtie skaitļi un argumenti arī liecina par valsts atbalstu elektroenerģijas tiešajiem lietotājiem.
- (42) Saskaņā ar *Céntrica* piezīmēm brīvā un regulētā tirgus līdzaspastāvēšana, jo īpaši iespēja tiešajiem lietotājiem brīvi pāriet no viena tirgus uz otru, nozīmēja, ka regulētie tarifi darbojās kā cenas atsauce vai *de facto* kā brīvā tirgus cenu augšējā robeža. Piegādātāji nevarēja piemērot cenas, kas bija augstākas nekā regulētais tarifs, jo pretējā gadījumā tie nevarētu piesaistīt jaunus klientus un pazaudētu esošos.
- (43) Parasti brīvajā tirgū cenu, ko maksā elektroenerģijas tiešie lietotāji, veido divas komponentes: tīkla piekļuves maksa un piegādes komponente, kuru veido tirgus mehānismi un kura nonāk pie mazumtirdzniecības piegādātāja. Piegādē mazumtirdzniecībā rentabilitāte ir atkarīga no tā, vai piegādes komponente, ko maksā klienti, sedz piegādātāja izmaksas (t. i., enerģijas iepirkuma izmaksas vairumtirdzniecības tirgū vai pašu ražošanas izmaksas gadījumā, ja uzņēmums ir vertikāli integrēts), un no tirdzniecības uzcenojuma, kas ietver citas piegādes izmaksas (tirdzniecības izmaksas, IT sistēmas, rēķinu sagatavošanu u. c.) un atlīdzību par ieguldīto kapitālu. Tāpēc brīvā tirgus piegādātājs varēja darboties rentabli konkrētajā tirgus segmentā tikai tad, ja bija pozitīvs tirdzniecības uzcenojums jeb starpība starp vispārējām izmaksām, kas piegādātājam rodas, apkalpojot klientus, un regulēto tarifu.

⁽¹⁰⁾ OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp.

⁽¹¹⁾ Elektroenerģijas direktīvas 3. panta 3. punktā paredzēts, ka: "Dalībvalstīm jānodrošina tas, ka visi mājsaimniecību patērētāji un, ja dalībvalstis uzskata par vajadzīgu, mazie uzņēmumi, (t. i., uzņēmumi, kuros strādā mazāk par 50 darbiniekiem un kuru gada apgrozījums vai bilance nepārsniedz 10 miljonus euro), var saņemt universālo pakalpojumu, kas ietver tiesības saņemt konkrētas kvalitātes elektroenerģijas piegādi savā teritorijā par saprātīgām, viegli un skaidri salīdzināmām un pārredzamām cenām. Lai nodrošinātu universālā pakalpojuma sniegšanu, dalībvalstis var norādīt galejo piegādātāju."

- (44) Izmantojot aprēķinus, kas parādīja, ka 2005. gadā nevienai klientu kategorijai ⁽¹²⁾ nebija tirdzniecības uzcenojuma (vai, ka jebkurš uzcenojums, kas pastāvēja gada sākumā, gada laikā izzuda), *Céntrica* pamatoja, ka attiecībā uz piegādātājiem brīvajā tirgū pastāv neizdevīgi konkurences apstākļi. Tas nozīmēja, ka regulētie tarifi bija noteikti pārāk zemi neatkarīgajiem piegādātājiem, lai tie varētu rentabli konkurēt. Saskaņā ar *Céntrica* piezīmēm konkurence nebija iespējama attiecībā uz konkrētām tiešo lietotāju kategorijām (galvenokārt energoietilpīgiem lietotājiem, kam piemērots G4 tarifs, un citiem lieliem rūpnieciskiem lietotājiem) pat pirms tarifu deficīta rašanās, jo apvienotie tarifi nekad neradīja maržu, lai varētu konkurēt. Nelabvēlīgie konkurences apstākļi, par kuriem ziņoja *Céntrica*, visvairāk skāra lietotāju kategoriju, kurā ietilpst pakalpojumu uzņēmumi un mazās nozares, kam ir pieslēgums zemsprieguma tīklam, un māsaimniecību segmentu.
- (45) *Céntrica* sniegtie skaitļi – galvenokārt salīdzinājums starp regulētajiem tarifiem un aplēstajām tirgus cenām – ir izmantoti Komisijas lēmumā par procedūras uzsākšanu (sk. 30. apsvērumu un 3. tabulu).
- (46) Saskaņā ar *Céntrica* viedokli sistēma neatbilda Elektroenerģijas direktīvai ne tikai deficīta pasākumu diskriminējošās būtības dēļ (tika kompensēti sadales uzņēmumu zaudējumi, bet piegādātāju – ne), bet arī tāpēc, ka netika nodrošinātas patērētāju tiesības uz pārredzamām cenām un tarifiem ⁽¹³⁾. Tā kā daļa elektroenerģijas cenas, kas bija jāmaksā 2005. gadā, tika atlikta uz nākamajiem gadiem, galīgās cenas, kas tika piemērotas, nebija pārredzamas patērētājiem.
- (47) Turklāt *Céntrica* apgalvoja, ka deficīta atmaksas mehānisms nebija līdzsvarots divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, deficīts bija jāatmaksā galvenokārt tiešajiem lietotājiem, kuri izmantoja zemspriegumu, kaut arī lietotāji, kuri visvairāk ietekmēja deficīta veidošanos, bija tiešie lietotāji, kuri izmantoja augstspriegumu. Otrkārt, tiešajiem lietotājiem brīvajā tirgū bija jāmaksā par deficītu, ko tie nebija veidojuši.
- (48) *Céntrica* atbalstīja Komisijas sākotnējo uzskatu, ka Spānijas deficīta pasākumi ietvēra valsts līdzekļu pārvedumu. *Céntrica* arī apgalvoja, ka valsts līdzekļi bija iesaistīti darbībās saistībā ar Spānijas valdības lēmumu atļaut ražotājiem vērtspāpīrot savas iekasēšanas tiesības.
- (49) ACIE – Neatkarīgo enerģijas piegādātāju asociācija – lēš, ka enerģijas iepirkuma izmaksas, uz kā balstīti regulētie tarifi, 2005. gadā bija par 68 % zemākas nekā faktiskās izmaksas, ko uzturēja piegādātāji, pērkot enerģiju vairumtirdzniecības tirgū. ACIE uzsvēra smagās sekas, ko neatkarīgajiem piegādātājiem radīja 2005. gada tarifu deficīts. Saskaņā ar ACIE piezīmēm piegādātājiem brīvajā tirgū piemēroja līdzīgas iepirkuma izmaksas kā sadales uzņēmumiem. Turklāt tie *de facto* bija spiesti pielāgoties tā apvienotā tarifa līmenim, kuru valdība noteica katrai klientu kategorijai, jo pretējā gadījumā tie nebūtu varējuši piesaistīt jaunus klientus vai saglabāt esošos. Jo īpaši ACIE norāda, ka 2005. gada sākumā tās locekļi noslēdza līgumus, pamatojoties uz valdības prognozētajām vairumtirdzniecības cenām, un ka vēlāk tiem bija jāpilda šie līgumi, kaut arī tie izrādījās nerentabli. Tā rezultātā neatkarīgie piegādātāji cieta zaudējumus. *Céntrica* lēš, ka 2005. gadā tas cieta zaudējumus 10 miljonu EUR apmērā. Saskaņā ar ACIE piezīmēm vairāki piegādātāji, tostarp *Saltea Comercial*, *Electranorte*, *CYD Energia* un *RWE*, bija spiesti iziet no tirgus.

ENERGOIETILPĪGO LIETOTĀJU PIEZĪMES

- (50) Energoietilpīgie lietotāji piedalījās procedūrā, izmantojot savu asociāciju AEGE (*Asociación de Empresas con Gran Consumo de Energía*). Daži no tiem (*Asturiana de Zinc*, *Ferroatlántica* un *Alcoa*) piedalījās arī individuāli. *Alcoa* ir alumīnija ražotājs, kas nodrošina triju ražotņu darbību Spānijā – *San Ciprián*, *La Coruña* un *Avilés* – un kas 2005. gadā guva labumu no G4 apvienotā tarifa (pārtraucamais tarifs, kas paredzēts energoietilpīgiem lietotājiem). *Ferroatlántica* ir alumīnija un dzelzs sakausējumu ražotājs, kurš guva labumu no pārtraucamā 3.4. tarifa. *Asturiana de Zinc* ir cinka ražotājs, kurš guva labumu no G4 tarifa savai rūpnicai, kas atrodas *San Juan de Nieva*.
- (51) Savos apsvērumos energoietilpīgi lietotāji apšaubā Komisijas secinājumu, ka rūpnieciskie tarifi (G4 un citi pārtraucamie tarifi) veido valsts atbalstu, apgalvojot, ka minētie tarifi nesniedza ekonomisku priekšrocību, ka tajos nebija iesaistīti valsts līdzekļi un ka tie neietekmēja konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm.

⁽¹²⁾ *Céntrica* pats sadalīja patērētājus piecās grupās. Šis dalījums neatbilst gada tarifu dekrētā publicētajai regulēto tarifu struktūrai, kā norādīts 17. apsvērumā.

⁽¹³⁾ Sk. Elektroenerģijas direktīvas A pielikuma b) un c) punktu.

Nav ekonomisko priekšrocību

- (52) Saskaņā ar energoietilpīgo lietotāju viedokli etalons, kas lēmumā par procedūras uzsākšanu izmantots, lai noteiktu priekšrocības esību, ir nepareizs. Komisija salīdzināja rūpnieciskos tarifus ar vidējo cenu vairumtirdzniecības tirgū (tirdzniecības sistēmas cena), kas tika uzskatīta par tādu cenu, kas pārstāv izmaksas, ko šie uzņēmumi būtu maksājuši tirgū normālos tirgus apstākļos. Tā kā tika konstatēts, ka rūpnieciskie tarifi ir zemāki nekā tirdzniecības sistēmas cena, lēmumā par procedūras uzsākšanu tika konstatēts, ka tarifi nodrošināja labuma guvējiem ekonomisko priekšrocību.
- (53) Energoietilpīgie lietotāji apgalvo, ka tirdzniecības sistēma ir tūlītējais tirgus, kurā elektroenerģija nākamajai dienai tiek tirgota katru stundu. Saskaņā ar energoietilpīgo lietotāju piezīmēm tirdzniecības sistēmai ir konkrēti trūkumi, kas ietekmē tās efektivitāti un konkurētspēju. Tādējādi tirdzniecības sistēmas cenas precīzi neparāda ražošanas robežizmaksas un tāpēc neatspoguļo ideālas konkurences situāciju. Lielie tiešie lietotāji, kas patērē lielus elektroenerģijas apjomus un kam ir skaidri patēriņa profili, neveic iegādi no tirdzniecības sistēmas, bet parasti slēdz divpusējus līgumus ar elektroenerģijas piegādātājiem. Tas apstiprināts OMEL 2005. gada ziņojumā, kurā parādīts, ka tikai septiņi no atbilstīgajiem lietotājiem, kas veido 5 % no tirgotās elektroenerģijas, veica tiešu elektroenerģijas iepirkumu tirdzniecības sistēmā.
- (54) Jebkurā gadījumā, pat pieņemot, ka tirdzniecības sistēmas cenas varēja uzskatīt par derīgu etalonu, nebūtu bijis pareizi izmantot vidējo vairumtirdzniecības cenu 2005. gadā, kā to darīja Komisija, jo šī vidējā cena parāda to piegādātāju elektroenerģijas pieprasījumu, kuri apkalpoja daudzveidīgu tiešo lietotāju portfeli, tostarp māsaimniecības un mazos uzņēmumus. Saskaņā ar AEGE, *Ferroatlántica* un *Asturiana de Zinc* piezīmēm atbilstīgs etalons būtu bijis minimālā tirdzniecības sistēmas cena 2005. gadā, t. i., 18,6 EUR/MWh, jo šī cena parādītu viskonkurētspējīgākos tirgus apstākļus tirdzniecības sistēmā (kur ražotāji piedāvā elektroenerģiju par cenu, kas vienāda ar to robežizmaksām). Lielie rūpnieciskie patērētāji atrodas situācijā, kas nav salīdzināma ar citu tiešo lietotāju, jo īpaši māsaimniecību, situāciju. Tāpēc vidējā tirdzniecības sistēmas cena nav atbilstīgs etalons. Saskaņā ar *Alcoa* piezīmēm Komisijai tā vietā būtu jāsalīdzina apstrīdētie tarifi ar cenām, par kurām lielie tiešie lietotāji noslēguši divpusējos līgumus.
- (55) *Alcoa* sniedza vienu divpusējas tirgus cenas piemēru un norādīja, ka tā trīs alumīnija rūpnīcas vienmēr guvušas labumu no G4 tarifa. Tomēr *Alcoa* arī pieder alumīnija oksīda rūpnīca (*Alúmina Española*), kurai ir noslēgts divpusējs līgums ar piegādātāju 2004. gada beigās. Līguma ilgums bija divi gadi, ar iespēju līgumu pagarināt uz papildu gadu. Trīs alumīnija rūpnīcām ir tāds pats skaidrs patēriņa profils kā alumīnija oksīda rūpnīcām. Tomēr alumīnija oksīda rūpnīcas patērē būtiski mazāku elektroenerģijas apjomu (0,35 TWh salīdzinājumā ar 1,3 TWh *Avilés* un *La Coruña* rūpnīcās un 3,4 TWh *San Ciprián* rūpnīcā). Vidējā cena, kas nolīgta, pamatojoties uz šo līgumu, bija 34,45 EUR/MWh (ieskaitot kodolmācītāja izmaksas, tīkla piekļuves izmaksas un citus papildu izdevumus). Šī cena tika iegūta, pamatojoties uz konkursa procedūru, un starpība starp piegādātāju piedāvājumiem bija 5 EUR.
- (56) Saskaņā ar *Alcoa* piezīmēm starpību starp šo divpusējo cenu (34,45 EUR/MWh) un G4 tarifu (23,9 EUR/MWh) var izskaidrot ar objektīviem faktoriem. Konkrēti, uz lietotājiem, kam tiek piemērots G4 tarifs, attiecas tādi regulējoši ierobežojumi, kas neattiecas uz divpusējiem līgumiem, kā, piemēram, pienākums izmantot visu enerģiju, kas līgumā paredzēta saskaņā ar G4 tarifu (tam piemērojamas soda naudas), prasība īpašumā turēt savas sprieguma kontroles iekārtas un prasība veikt maksājumu 20 dienu laikā (savukārt divpusējiem līgumiem ir labāki maksāšanas nosacījumi).
- (57) *Alcoa* tādējādi secina, ka hipotētiskā tirgus cena, kas piemērojama tā trijām alumīnija rūpnīcām, būtu daudz zemāka nekā 34,45 EUR/MWh, jo šīm rūpnīcām ir augstāks patēriņa līmenis. Turklāt, ja vērā tiktu ņemts vidējais tirdzniecības uzcenojums 10 EUR/MWh apmērā, alumīnija oksīda rūpnīcas neto piegādes izmaksas būtu 24,25 EUR/MWh, kas ir ļoti tuvas G4 apvienotajam tarifam.
- (58) *Ferroatlántica* norādīja, ka lēmumā par procedūras uzsākšanu kļūdaini parādīts 2005. gadā izmantotais regulētais 3.4. tarifs, nepareizi iekļaujot atlaidi pamata tarifā un salīdzinot to ar piekļuves maksu, kas ir desmit reizes augstāka nekā piemērojamā maksa (un ir ļoti lieliem patērētājiem piemērojamā maksa). *Ferroatlántica* arī nodrošināja pierādījumus, ka, kaut arī 2004. gadā mēneša vidējā tirgus cena nestandardizētiem nākotnes līgumiem par elektroapgādi, ko veiks 2005. gadā, bija 31,68 EUR/MWh, šī cena 2004. gada decembrī bija 31,05 EUR/MWh. No tā izriet, ka uzņēmums būtu ieguvis savu pamata elektroapgādi 2005. gadā par šo cenu laikā, kad tika noteikti regulētie tarifi. Pēc papildu pakalpojumu (3,92 EUR/MWh) un attiecīgā piekļuves tarifa (1,70 EUR/MWh) pievienošanas rūpnieciskais lietotājs būtu ieguvis tirgus cenu 36,67 EUR/MWh apmērā, kas ir zemāka par energoietilpīgajiem lietotājiem piemērojamā 3.4. tarifa summu 56,11 EUR/MWh.

- (59) Faktiski citas šim tarifam piemērotās atlaides atlīdzināja spēju nodrošināt pieprasījuma vadības pakalpojumus un šo pakalpojumu pieņemšanu sistēmas labā. Saistībā ar šo *Ferroatlántica* papildus norāda, ka tarifam piemērotā atlaide atspoguļo dažādus piegādātos pakalpojumus, piemēram, dalījums pēc stundām (ar nakts un nedēļas nogales patēriņu), pārtraucamība (piegādes pieņemšana pēc tīkla operatora pieprasījuma), sezonālitate (ar piegādes koncentrēšanu mēnešos ar zemu pieprasījumu) un reaktīvās enerģijas pārvaldība. Tikai ar šīm atlaidēm, kas bija mainīgas un ko noteica ar regulu no 1995. gada, nevis ar regulēto tarifu līmeni var izskaidrot un, pēc *Ferroatlántica* domām, pamatot zemāko 2005. gadā maksāto vidējo elektroenerģijas cenu.
- (60) Energoietilpīgie lietotāji apšaubā lēmumā par procedūras uzsākšanu ietvērto paziņojumu, ka priekšrocība nebija proporcionāla patērētājiem apjomiem un ka tai bija tendence palielināties attiecībā uz lieliem patērētājiem. Saistībā ar šo energoietilpīgie lietotāji apgalvo, piemēram, ka CNE pati apstiprināja, ka G4 tarifa līmenim vajadzēja būt vēl zemākam. Energoietilpīgie lietotāji norāda, ka lieli patērētāji, kam tika piemērots G4 tarifs vai 3.4. tarifs, patērēja vairākus tūkstošus reižu vairāk elektroenerģijas nekā vidējais augstsprieguma elektroenerģijas patērētājs, vienlaikus maksājot trīs reizes mazāk nekā šāds patērētājs.
- (61) Turklāt parasta prakse būtu, ka lieli patērētāji saņemtu lielāku vienības atlaidi cenai. Pamatojoties uz šo, energoietilpīgie lietotāji apgalvo, ka secinājums par to, ka rūpnieciskie tarifi ietvēra priekšrocību, ir apstrīdams. Tie norāda, ka jebkurā gadījumā Komisijai jānodrošina pārliecinoši pierādījumi par šādas priekšrocības esību.
- (62) *Alcoa* arī norādīja, ka cena, ko *Alcoa* maksāja Spānijā, bija gandrīz vienāda ar vidējo svērto cenu, ko alumīnija rūpnīcas maksāja ES, un bija pat augstāka nekā vidējā svērtā cena, kas tika maksāta EEZ.

Nav iesaistīti valsts līdzekļi

- (63) Energoietilpīgie lietotāji apgalvo, ka tie bija viņi, kas maksāja rūpnieciskos tarifus tieši sadales uzņēmumiem, un ka līdzekļi netika saņemti saskaņā ar valsts kontroli, un tāpēc saskaņā ar *PreussenElektra* judikatūru šāda kārtība neietvēra valsts līdzekļus.
- (64) Energoietilpīgie lietotāji apgalvo, ka bija laika novirze starp tarifu noteikšanu, kas notika 2004. gada beigās, un deficīta piedziņai no patērētājiem paredzētā mehānisma pieņemšanu, kas nenotika līdz 2006. gada jūnijam. Lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija apgalvoja, ka valsts līdzekļi bija iesaistīti, jo lietotāju rēķinos tika ieviesta piemaksa, kas tika klasificēta kā parafiskālā maksa. Energoietilpīgie lietotāji apgalvo, ka tad, ja šī hipotēze tiek pieņemta, pasākums, kas nebija atbalsts 2005. gadā, kļūst (*ex post*) par atbalstu 2006. gadā. Tas būtu pretrunā ES tiesību aktu pamatprincipiem, piemēram, juridisko noteiktību un tiesisko palāvību. Energoietilpīgie lietotāji norāda, ka pasākuma klasificēšana par atbalstu ir atkarīga vienīgi no apstākļiem, kas ir spēkā tā pieņemšanas brīdī, un nevar būt atkarīga no nākotnes notikumiem, jo īpaši, ja šādi notikumi nav saprātīgi paredzami. Tie citē ģenerāldavokāta *F. G. Jacobs* teikto *Van Calster* lietā⁽¹⁴⁾: "situācija būtu jānovērtē maksu sākotnējās ieviešanas datumā, un to nevar mainīt ar atpakaļejošu datumu."
- (65) Energoietilpīgie lietotāji apgalvo, ka 2005. gada regulētie tarifi neveidoja valsts atbalstu 2005. gadā. Šie uzņēmumi norāda, ka šajos apstākļos finansēšanas mehānisma analīze ir nebūtiska, jo tas tika ieviests tikai 2006. gadā. Finansēšanas veida novērtējums būtu būtisks tikai tad, ja pasākums no paša sākuma veidotu valsts atbalstu. Tā kā tarifi neietvēra atbalstu, energoietilpīgie lietotāji uzskata, ka Komisija, lai nonāktu pie pretēja secinājuma, nevar piemaksu izmantot kā pamatojumu.
- (66) Energoietilpīgie lietotāji vēl uzskata, ka parafiskālo nodokļu gadījumā pasākuma finansēšanas veids jebkurā gadījumā ir būtisks tikai valsts atbalsta novērtējumā, kad nodoklis ir "mērķiezīmēts atbalstam", t. i., kad pastāv tieša un tūlītēja saikne starp pasākumu un tā finansēšanu⁽¹⁵⁾. Energoietilpīgie lietotāji noliedz šādas saiknes esību, jo piemaksa tika izveidota, lai segtu deficītu, kurš radās regulētās darbības norēķina laikā, kas attiecās ne tikai uz elektroenerģijas nodrošināšanu par regulētajiem tarifiem, bet arī uz citām sistēmas izmaksām. Piemaksa tāpēc netika īpaši novirzīta, lai segtu zaudējumus, kas rodas no piegādes par regulētajiem tarifiem. Otrkārt, nebija tiešas vai netiešas saiknes starp tarifu līmeni un piemēroto piemaksu, jo 2004. gadā noteiktais tarifs bija bez nosacījumiem (uz to neattiecās turpmākas korekcijas nākamajos gados).

⁽¹⁴⁾ Ģenerāldavokāta atzinums apvienotajās lietās C-261/01 un C-262/01 *Van Calster*, 41. punkts.

⁽¹⁵⁾ Tiesas spriedums apvienotajās lietās C-261/01 un C-262/01 *Van Calster*, *ibid.*, 49. un 50. punkts.

- (67) Energoietilpīgie lietotāji arī uzskata, ka piemaksa neveidoja parafiskālo maksu vai nodevu, jo saskaņā ar Spānijas tiesību aktiem tai nebija fiskāla būtība. Fiskālie pasākumi tiek izmantoti, lai finansētu publiskos izdevumus, bet šajā gadījumā mērķis bija ar piemaksas palīdzību veikt tā deficīta piedziņu, kurš radās privātajiem operatoriem (sadales uzņēmumiem), kuri veica regulētu darbību elektroenerģijas sistēmā. Saskaņā ar Spānijas konstitūciju fiskālu pasākumu var ieviest tikai ar likumu (bet ne ar Karaļa dekrētu). Turklāt valstij nekad nepieder ienākumi no piemaksas un nav tiesību tos atsavināt; šie līdzekļi tiek pārvesti uz noguldījumu kontu, ko pārvalda CNE, un valsts tos nevar piesavināties. Norēķina process ir pilnībā automatizēts, un CNE nav rīcības brīvības, autonomijas vai kontroles pār galamērķi vai līdzekļu summu, par kuru veic norēķinu ar dažādiem dalībniekiem.
- (68) Saskaņā ar energoietilpīgo lietotāju piezīmēm Komisija to atzina savā Lēmumā par Spānijas balasta izmaksām ⁽¹⁶⁾, kurā tika konstatēts, ka “summu pārvedums, izmantojot CNE, faktiski ir grāmatvedības vajadzībām”, un kurā nav secināts, ka pasākumā iesaistīti valsts līdzekļi.
- (69) Energoietilpīgie lietotāji arī uzskata, ka šī situācija ir identiska “balasta izmaksu scenārijam”, jo abos gadījumos valdība ieviesa piemaksu ar mērķi kompensēt sistēmas pastāvīgās izmaksas. Šo apstiprina arī gadījums, kurā iesaistīta Apvienotā Karaliste ⁽¹⁷⁾.

Nav ietekmes uz konkurenci un tirdzniecību

- (70) *Asturiana de Zinc* un *Alcoa* apgalvo, ka, ņemot vērā alumīnija un cinka tirgus īpašās iezīmes, pasākums, kas attiecas uz šo metālu ražošanā izmantotās elektroenerģijas cenu, nevar ietekmēt ES tirdzniecību, jo metāli un preces un to cenas tiek noteiktas pasaules līmenī Londonas Metālu biržā. Šajos apstākļos pārmaiņas vietējās ražošanas cenās nepārvēršas pasaules cenu pārmaiņās.
- (71) Minētie divi uzņēmumi uzskata, ka ES alumīnija un cinka ražošanas deficīts pieaug, savukārt pieprasījumu arvien vairāk apmierina ar eksportu no valstīm, kas ir ārpus ES.
- (72) Ja Spānijā izzustu alumīnija un cinka rūpniecība, nerastos jauns ES tirgus dalībnieks, kas to aizstātu, jo ES (alumīnija) rūpnīcas jau strādā ar pilnu jaudu un nevienam jaunam dalībniekam vai esošam ražotājam nebūtu stimula palielināt jaudu, ņemot vērā, ka ilgtermiņa prognozes attiecībā uz lētas enerģijas pieejamību nākotnē ir neskaidras. Tāpēc deficīts būtu jāsedz tikai ar importu.
- (73) Turklāt *Alcoa* apgalvo, ka ar tarifiem netiek apdraudētas citu Eiropas ražotāju intereses, jo tie piedāvā elektroenerģiju par cenu, kura ir identiska ar vidējo cenu, ko maksā citi alumīnija ražotāji ES 25.

Pat tad, ja rūpnieciskie pārtraucamie tarifi veidoja atbalstu, tas nebūtu pastāvošs atbalsts

- (74) Energoietilpīgie lietotāji apgalvo, ka apstrīdētie tarifi jau bija spēkā pirms Spānijas pievienošanās ES.
- (75) Lai gan nosaukums “G4 tarifs” oficiāli tika ieviests ar 1986. gada 6. marta ministrijas rīkojumu, tas bija spēkā *de facto* jau pirms 1986. gada 1. janvāra, t. i., datuma, kad Spānija pievienojās ES, jo tas atbilst iepriekšējam “ilgtermiņa izmantošanas rūpnieciskajam tarifam I”, kas tika noteikts ar 1983. gada 14. oktobra ministrijas rīkojumu, t. i., pirms Spānijas pievienošanās. Visiem elektroenerģijas tiešajiem lietotājiem, kas guva labumu no rūpnieciskā tarifa I, tika automātiski piemērots G4 tarifs, kurš *de facto* bija tas pats tarifs ar citu nosaukumu.
- (76) Pārējie pārtraucamie tarifi arī ir skaidri noteikti 1983. gada ministrijas rīkojumā.
- (77) Turklāt saskaņā ar energoietilpīgo lietotāju piezīmēm pasākums veidotu pastāvošu atbalstu, pamatojoties uz 15. pantu Padomes 1999. gada 22. marta Regulā (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai ⁽¹⁸⁾, ņemot vērā 10 gadu ierobežojuma perioda beigas.

⁽¹⁶⁾ Komisijas 2001. gada 25. jūlija lēmums, valsts atbalsts Nr. 49/99 – Spānija. Elektroenerģijas tirgus pārejas režīms.

⁽¹⁷⁾ Komisijas 2002. gada 27. februāra vēstule Apvienotajai Karalistei (valsts atbalsts Nr. 661/99).

⁽¹⁸⁾ OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.

Piedziņa nebūtu iespējama tiesiskās palāvības dēļ

- (78) Energoietilpīgie lietotāji uzskata, ka, pat pieņemot, ka tarifi nevar veidot pastāvošu atbalstu, piedziņa nebūtu iespējama tiesiskās palāvības principa dēļ. 2005. gadā tarifi bija tiešais maksājums starp privātajiem operatoriem. Lietotāji nevarēja paredzēt, ka 2004. gada decembrī noteiktie tarifi kļūs par atbalstu 2006. gada jūnijā pieņemtā valdības pasākuma dēļ. Nevienš uzņēmējs, lai cik piesardzīgs būtu, nevarēja paredzēt šo pārmaiņu savā juridiskajā situācijā. Tāpēc lietotājiem bija tiesiskā palāvība, ka viņu tarifi neietver valsts atbalstu.

GALISIJAS UN ASTŪRIJAS REĢIONĀLO VALDĪBU PIEZĪMES

- (79) Attiecībā uz iespējamo atbalstu energoietilpīgajiem lietotājiem Galisijas reģionālā valdība uzskata, ka Komisija kļūdījās, izmantojot tirdzniecības sistēmas cenu kā tirgus cenas aizstājēju, jo energoietilpīgie lietotāji parasti slēdz ilgtermiņa līgumus ar ievērojami labākiem noteikumiem.
- (80) Ņemot vērā to, ka Spānijas tirgus liberalizācija vēl nav pabeigta, un jo īpaši to, ka nav divpusēju līgumu starp ražotājiem un lieliem patērētājiem, Galisijas reģionālā valdība uzskata, ka būtu saprātīgi kā etalonu izmantot faktiskās cenas, ko maksā ražotāji, lai veiktu piegādes šiem klientiem. Alternatīva būtu iegūt etalona cenu, pamatojoties uz tehnisko literatūru (*Wilson, 1993*⁽¹⁹⁾) un *Castro-Rodriguez*⁽²⁰⁾, 1999), apsverot vai nu tās visefektīvākās tehnoloģijas cenu, kura atbilst īpašajām energoietilpīgo lietotāju vajadzībām, vai elektroenerģijas vidējās izmaksas dažādās diennakts stundās. Starpība starp šādi iegūtu etalona cenu un 2005. gadā maksāto regulēto tarifu būtu daudz mazāka. Galisijas reģionālā valdība vēl apgalvo, ka jebkurā gadījumā visi Spānijas lietotāji, tostarp energoietilpīgie lietotāji, laikā atmaksās deficītu, ko radīja 2005. gadā piemērotie zemākie tarifi.
- (81) Turklāt saskaņā ar Galisijas reģionālās valdības piezīmēm 2005. gadā spēkā esošā tarifu sistēma nebija juridiski selektīva, jo valstij nebija nodoma radīt priekšrocību tiešajiem lietotājiem, bet tā tikai pieļāva kļūdas savās tirgus tendenču un cenu prognozēs, kad 2004. gadā noteica tarifus. Galisijas reģionālā valdība arī apšaubā secinājumu, ka sistēmai bija ietekme uz tirdzniecību ES.
- (82) Astūrijas reģionālās valdības piezīmes ir līdzīgas Spānijas valdības izteiktajām piezīmēm, uz kurām tajās dotas atsauces.

SPĀNIJAS APSVĒRUMI

- (83) Spānija uzskata, ka regulēto tarifu sistēma 2005. gadā neietvēra atbalstu ne tiešajiem lietotājiem, ne sadales uzņēmumiem.

Nav cēloņsakarības starp valsts rīcību un deficītu, un deficītu nevar attiecināt uz valsti

- (84) Spānija apgalvo, ka deficīts nav attiecināms uz valsti, jo to izraisīja neparedzami ārējie apstākļi, nevis valsts apzināts nodoms subsidēt konkrētas darbības.
- (85) Spānija norāda, ka 2005. gadā piegāde par valsts noteiktiem regulētiem tarifiem nebija aizliegta ES tiesību aktos. Tāpēc valsts regulējoša intervence bija juridiski likumīga, jo tā bija valsts suverenitātes izpausme. Viena no šīm suverenitātes priekšrocībām ir tarifu noteikšana tā, lai gaidāmās izmaksas atbilstu gaidāmajam pieprasījumam.
- (86) Spānija uzskata, ka 2005. gada deficītu izraisīja neatbilstība starp valdības prognozēm attiecībā uz elektroenerģijas vairumtirdzniecības cenām un faktiskajām cenām tirdzniecības sistēmā. Īpaši augsto cenu pastāvēšanai 2005. gadā bija neparedzami cēloņi, kas radīja *force majeure*.

⁽¹⁹⁾ Wilson, R. *Nonlinear Pricing*, Oxford University Press, 1993.

⁽²⁰⁾ Castro Rodriguez, F. *Wright tariffs in the Spanish electricity industry, The case of residential consumption*, Utilities Policy, 1999, 17.–31. lpp.

- (87) Tā kā notikums, kas radīja iespējamo atbalstu, bija vairumtirdzniecības cenu pieaugums, kas bija lielāks nekā prognozēts, iespējamo priekšrocību nevar attiecināt ne uz vienu tiesību aktu. Pat pieņemot, ka šī priekšrocība pastāvēja (kaut tas tā nebija), to būtu izraisījuši apstākļi, kas nebija saistīti ar valsts nodomu. Saskaņā ar Spānijas apsvērumiem *force majeure* esība pārtrauc cēloņsakarību starp administratīvo lēmumu, ar kuru noteikts tarifu līmenis, un konkurences priekšrocību, kas rada valsts atbalstu. Pat pieņemot (kaut tas tā nav), ka cēloņsakarības objektīvais nosacījums bija spēkā, subjektīvais nosacījums attiecībā uz valsts nodomu (attiecināmību) nebūtu bijis spēkā.

Nav iesaistīti valsts līdzekļi

- (88) Spānija uzskata, ka tarifi neietvēra valsts līdzekļus. Pirmkārt, saistībā ar šo Spānija apgalvo, ka piemaksa nav maksa Tiesas ar parafiskālajām nodevām saistītās judikatūras izpratnē, jo to neiekasē valsts un tā neatbilst fiskālajai nodevai. Saskaņā ar Spānijas apsvērumiem piemaksa ir neatņemama tarifa daļa un pēc būtības ir kā tarifs. Tādējādi tarifs ir privāta cena.
- (89) Otrkārt, līdzekļus neiekasē valsts un tos neiemaksā valsts noteiktā fondā. Tarifus iekasē sadales uzņēmumi, nevis valsts, un tāpēc tie ir privātas cenas, kas nodrošina taisnīgu atlīdzību dalībniekiem (kā noteikts LSE). Tie nav ne nodokļi, ne valsts cenas. Valsts neko neatlīdzina, jo sistēma nodrošināja atlīdzību, izmantojot tirgus spēkus attiecībā uz neregulētajām darbībām un valsts noteiktos piekļuves tarifus attiecībā uz regulētajām darbībām. Tā kā šādā sistēmā nav sloga valstij, valsts līdzekļi saskaņā ar *Sloman Neptun* judikatūru⁽²¹⁾ nav iesaistīti. Turklāt šie līdzekļi nekad nenonāk valsts seifos, tie netiek minēti tiesību aktos par budžetu, tos nepārbauda Revīzijas palāta, un tos nevar atgūt no parādnikiem, izmantojot administratīvās piedziņas procedūras. Elektroenerģijas sistēmas parādu prasībām nepiemēro procentu likmi, ko piemēro valsts parādu prasībām.
- (90) Spānija atkārtoti norāda, ka šos līdzekļus apstrādā Spānijas regulators CNE, kurš darbojas tikai kā grāmatvedības starpnieks. Spānija norāda, ka savā 2001. gada lēmumā par Spānijas balasta izmaksām (SA NN 49/99) Komisija jau bija konstatējusi, ka "līdzekļu tranzītam caur CNE faktiski ir grāmatvedības būtība. CNE vārdā kontā pārskaitītie līdzekļi nekad nekļuva par šīs struktūras īpašumu un nekavējoties tika samaksāti saņēmējiem atbilstoši iepriekš noteiktai summai, kuru CNE nekādā veidā nevar mainīt". Pamatojoties uz šo konstatējumu, Komisija secināja, ka "tā nevarēja noteikt, vai ienākumi no nodevas, kura noteikta balasta izmaksu shēmas satvarā, veido valsts līdzekļus".

Nav priekšrocību

- (91) Spānija nepiekrīt Komisijas viedoklim, ka regulētie tarifi rada ekonomisko priekšrocību tiešajiem lietotājiem (vai sadales uzņēmumiem).
- (92) Pēc atkārtotas norādes par to, ka deficīts ir *force majeure* rezultāts, attiecībā uz tiešajiem lietotājiem Spānija apgalvo, ka lielle patērētāji neguva labumu no deficīta, jo tas tika ietverts nākamo gadu tarifos ar procentiem. Tāpēc iespējamā ekonomiskā priekšrocība, kas radusies no zemākas elektroenerģijas cenas, ir tikai acīmredzama, jo patērētāji ar procentiem atmaksāja starpību attiecībā uz brīvā tirgus cenām.

Piegāde par regulētajiem tarifiem ir vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums

- (93) Spānija uzskata, ka 2005. gadā regulēto tarifu esība nebija pretrunā ES tiesību aktiem, jo termiņš tirgus atvēršanai visiem patērētājiem, tostarp māsaimniecībām, bija 2007. gada 1. jūlijs.

⁽²¹⁾ Tiesas 1993. gada 17. marta spriedums apvienotajās lietās C-72/91 un C-73/91, 21. punkts: "Aplūkojamā sistēma necenšas, izmantojot savu mērķi un vispārējo struktūru, radīt priekšrocību, kas veidotu papildu slogu valstij."

- (94) Konkrēti, saskaņā ar Spānijas iestāžu apsvērumiem elektroapgāde ir vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums, un valstij ir jāiejaucas, lai novērstu dominējošu stāvokli, ko rada vienota tīkla esība (dabiskais monopols).
- (95) Parametri tarifu noteikšanai tika paredzēti objektīvā un pārredzamā veidā. Saskaņā ar Spānijas viedokli tarifu noteikšanas sarežģītais regulējošais satvars un norēķinu procedūra parāda, ka tarifu sistēma bija balstīta uz sistēmas izmaksu un ienākumu rūpīgu analīzi un elektroenerģijas pieprasījuma analīzi.

Uzņēmums no Spānijas

- (96) Kā norādīts 25. un 26. apsvērumā, 2005. gadā radītais deficīts tiek atmaksāts, izmantojot gada iemaksas, kas nodrošina procentu likmi, kura noteikta *Euribor* apmērā, bez maržas. Neskarot savas piezīmes, Spānija ir apņēmusies ar atpakaļejošu datumu paaugstināt procentu likmi, ko piemēro lietotājiem no uzņēmumu vidus, kam pieslēgums pārsniedz 1 kV. Pieaugumu noteiks proporcionāli ieguldījumam 2005. gada deficītā, kāds bija tiem lietotājiem no uzņēmumu vidus, uz kuriem attiecas šī tiesvedība un kuri saņēma piegādes saskaņā ar apvienoto regulēto tarifu. Tas tiks sasniegts, piemērojot maržu 65 bāzes punktu apmērā un *Euribor* atsaucēs rādītāju un tādējādi to kopumā samērojot ar turpmākajos gados deficītam piemēroto likmi.
- (97) Attiecīgo summu piemēros lietotājiem no uzņēmumu vidus šādā veidā: attiecībā uz gada iemaksām par to 2005. gada deficīta daļu, kas jau ir atmaksāta, tiks piemērots vienreizējs piekļuves tarifu palielinājums; attiecībā uz summām, kas vēl jāatmaksā, augstāka procentu likme tiks piemērota tieši katrai gada summai, un tas atkal būs lielāku piekļuves tarifu veidā.

5. PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

VALSTS ATBALSTA ESĪBA SASKAŅĀ AR LESD 107. PANTA 1. PUNKTU

- (98) Pasākums veido valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ja ir atbilstība šādiem nosacījumiem: a) ar pasākumu rada ekonomisko priekšrocību labuma guvējam; b) pasākumu piešķir valsts vai to piešķir, izmantojot valsts līdzekļus; c) pasākums ir selektīvs; d) pasākums iespaido tirdzniecību Kopienā, un tas var radīt konkurences izkropļojumus ES. Tā kā jābūt atbilstībai visiem šiem nosacījumiem, Komisijas novērtējums būs tikai par labuma guvējiem radīto ekonomiskās priekšrocības esību.

Ekonomiskās priekšrocības esība

- (99) Uzņēmumiem tiek dota priekšroka LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ja tie iegūst ekonomisko priekšrocību, ko tie citādi tirgus apstākļos nebūtu varējuši iegūt. Šajā lietā, ņemot vērā arī elektroenerģijas sistēmas 2005. gada deficīta atmaksu, novērtējumā jākonstatē, vai pastāvēja pozitīva starpība 2005. gadā noteiktajiem regulētajiem tarifiem un tirgus cenām, kas iespējamiem labuma guvējiem būtu bijis jāmaksā par iegādāto elektroenerģiju un piegādātajiem pakalpojumiem saskaņā ar savu tarifu režīmu. Jebkura priekšrocība attiecībā uz tirgus apstākļiem jānosaka, veidojot atsauci uz tirgus cenām. Abi jautājumi, t. i., pozitīvas starpības esība – vai tās trūkums – starp elektroenerģijas cenām tirdzniecības sistēmā, tirgus cenām un regulētajiem tarifiem un deficīta atmaksu, secīgi skatīti turpmāk.

Salīdzinājums ar elektroenerģijas tirdzniecības sistēmas vidējām cenām

- (100) Elektroenerģijas tirdzniecības sistēmas vidējās cenas nodrošina norādi par vispārējiem cenu līmeņiem vairumtirdzniecības tirgū. Šī vidējā atsaucēs cena visu 2005. gadu bija 59,47 EUR/MWh. Kā norādīts un grafiski parādīts 19. apsvērumā (1. attēls), septiņos neseicīgos 2005. gada mēnešos vidējās vairumtirdzniecības cenas bija augstākas nekā elektroenerģijas cenas, kas ietvertas apvienotajos regulētajos tarifos, ko piemēroja visiem tiešajiem lietotājiem. Tāpēc Dekrētā 2392/2004 noteiktais vidējais tarifu līmenis, šķiet, ir radījis pozitīvu starpību par labu visiem tiešajiem lietotājiem, kuri izvēlējās regulētos tarifus vismaz lielākajā daļā 2005. gada mēnešu.

- (101) Tomēr nepilna gada laikā mēnesi ilgos periodos šī starpība neparādījās piecu mēnešu laikā no 2005. gada janvāra līdz maijam. Tāpēc visa regulētā tarifu sistēma neguva priekšrocību. Turklāt, ja periodus salīdzina vairāk nekā gada garumā, piemēram, līdz 2007. gada 30. decembrim, iespējamās priekšrocības, kas uzkrātas no 2005. gada jūnija, ir vairāk nekā novērstas ar samazinājumu vidējās tirdzniecības sistēmas cenās, kuras krasi kritās līdz 37 EUR/MWh 2007. gada martā, savukārt apvienotajos regulētajos tarifos ietvertās cenas tajā pašā periodā bija aptuveni 68 EUR/MWh. Faktiski no 2006. gada oktobra elektroenerģijas cenas, kas ietvertas apvienotajos tarifos, bija daudz augstākas nekā vairumtirdzniecības piegādes cenas (sk. 1. attēlu). Tāpēc labumi un ekonomiskās priekšrocības patērētājiem, kuri saņēma piegādes par regulētajiem tarifiem situācijā, kad tirdzniecības sistēmas cenas bija augstākas nekā regulētajos tarifos ietvertās elektroenerģijas izmaksas, var tikt novērsti, ja tirdzniecības cenas ir zemākas nekā elektroenerģijas ietvertās izmaksas.
- (102) Var secināt, ka gan nepilna gada laikā mēnesi ilgos periodos 2005. gadā, gan divu gadu ilgā periodā, kas ietver daļu 2005. gada, elektroenerģijas cenas, kas ietvertas 2005. gadā piemērotajos regulētajos tarifos, šķiet, nav nodrošinājušas priekšrocību tai patērētāju grupai, kura saņēma piegādes par regulētajiem tarifiem, salīdzinājumā ar tirdzniecības sistēmas vairumtirdzniecības cenām. Tomēr ienākumi no piekļuves maksām un regulētajiem tarifiem, kas tika maksāti par visu elektroenerģijas sistēmu, nebija pietiekami, lai segtu sistēmas regulētās izmaksas 2005. gadā. Tāpēc jāapsver, vai spēkā esošais mehānisms ir pietiekams, lai garantētu deficīta atmaksu.

Elektroenerģijas sistēmas 2005. gada deficīta atmaksa

- (103) Kā iepriekš aprakstīts 15. un 20.–22. apsvērumā, elektroenerģijas sistēmas pārskati 2005. gadā ietvēra sistēmas visas regulētās izmaksas un regulētos ienākumus, nenovirzot īpašus ienākumus īpašiem izdevumiem. Piemēram, transporta un sadales izmaksas (4 410 miljoni EUR) vai koģenerācijas un atjaunojamās enerģijas atbalsta izmaksas (2 701 miljons EUR) nebija attiecīgi sadalītas starp regulētiem ienākumiem no apvienotajiem tarifiem regulētajā tirgū un/vai ienākumiem no regulētajām piekļuves maksām brīvajā tirgū un netika finansētas, nodalot šos divus ienākumu veidus. Faktiski visi sistēmas lietotāji saņem peļņu, un var cerēt, ka tiks segtas izmaksas saistībā ar atbalstu efektīviem koģenerācijas un atjaunojamās enerģijas veidiem vai transporta un sadales pakalpojumiem. Šajā sistēmā, kad netiek uzkrātas izmaksas katram tarifam, ir neiespējami *ex post* objektīvi novērtīt izmaksu sadalījumu brīvā tirgū lietotājiem un regulēto tarifu lietotājiem un pēdējā kategorijā – 25 dažādiem 2005. gadā piemērotiem tarifu veidiem. Var secināt, ka ir atbilstīgi pārbaudīt 2005. gada deficīta iespējamās priekšrocības vai to neesību elektroenerģijas sistēmai kopumā.
- (104) Saistībā ar šo Spānija ir īstenojusi mehānismu visa 2005. gada deficīta atgūšanai. Tas ir saskaņā ar sistēmas kontu universālumu, kas piemērots minētajā periodā. Elektroenerģijas sistēmas regulēto ienākumu, kas paredzēti sistēmas izmaksu segšanai, deficīts tika novērsts, ieguldot resursus, kas iegūti, izmantojot īpaši iezīmētu ieguldījumu, ko paredz Karaļa dekrēts 809/2006. No 2006. gada vidus iekasēšana sākās, piemērojot piemaksu 1,378 % apmērā apvienotajiem regulētajiem tarifiem un 3,975 % – piekļuves maksām, un pēc tam piemaksām bija jānodrošina, ka 14,5 gadu laikā, kas beidzas 2020. gadā, tiek iekasēti 3,8 miljardi EUR un procenti (sk. iepriekš 25. un 26. apsvērumu).
- (105) Var secināt, ka ienākums no īpaša ieguldījuma, kas iezīmēts 2005. gada deficīta finansēšanai, ļauj sistēmas lietotājiem maksāt elektroenerģijas rēķinus ar palielinājumu, kas nepieciešams, lai līdzsvarotu 2005. gada sistēmas kontus *ex post* ar būtisku laika novirzi.
- (106) Šādos apstākļos vienīgais 2006. gadā izvēlētās metodes – atmaksāt elektroenerģijas sistēmas 2005. gada deficītu un sabalansēt kontus – strīdīgais aspekts būtu zemā procentu likme, kas sākotnēji piemērota gada atmaksām, proti, *Euribor* atsauces likme bez maržas. Kā iepriekš sīkāk aprakstīts 96. un 97. apsvērumā, Spānija ir apņēmusies palielināt procentu likmi, kas piemērojama tiem lietotājiem no uzņēmumu vidus, uz kuriem attiecas šī lieta. Spānija apņemas piemērot atsauces procentu likmei maržu 65 bāzes punktu apmērā.
- (107) Šo pārmaiņu attiecināšana uz pasākumu, kas sākotnēji tika piemērots, lai atmaksātu 2005. gada deficītu, kurš neietver māsājniecības un mazos uzņēmumus, kas ir maksājuši augstākos regulētos tarifus saskaņā ar korekcijas mehānismu, novērš jebkuru hipotētisko priekšrocību, ko uzņēmumi varēja būt ieguvuši, atliekot maksājumus no 2006. gada. Turklāt piemaksas piemērošana tarifam nozīmē, ka kopējā atgūtā summa attiecībā uz katru uzņēmumu ir tieši proporcionāla tā elektroenerģijas patēriņam. Jo lielāks elektroenerģijas patēriņš, jo lielāka piemaksa.

Salīdzinājums ar elektroenerģijas tirgus cenām

- (108) Otrkārt, kā norādīja dažas ieinteresētās personas, elektroenerģijas tirdzniecības sistēmas cenas nav atbilstīgs etalons, lai salīdzinātu elektroenerģijas cenas, ko maksā lieli patērētāji saskaņā ar regulētajiem tarifiem, ar tirgus cenām. Patiesi, pamatojoties uz pierādījumiem, kas sniegti elektroenerģijas tirgus dalībnieka OMEL 2005. gada ziņojumā, tikai septiņi tiešie lietotāji, kuri veidoja 5 % no pieprasījuma, elektroenerģiju ieguva tieši tirdzniecības sistēmā salīdzinājumā ar simtiem rūpniecisko lietotāju un lielo lietotāju, kas ir no uzņēmumu vidus. Rūpnieciskie un citi lieli patērētāji, jo īpaši energoietilpīgi patērētāji, kam elektroenerģija veido lielu daļu no ražošanas izmaksām (parasti 30–40 % alumīnija ražošanai), pieprasa un saņem paredzamu cenu un piegādes nosacījumus. Šie nosacījumi ir paredzēti līgumos ar garākiem termiņiem nekā nākamajai dienai. Cenas, kas tiek noteiktas katru stundu nākamās dienas tirgum, piemēram, elektroenerģijas tirdzniecības sistēmai, raksturo vidējās tirgus cenas piegādātājiem, kas apkalpo daudzveidīgu patērētāju portfeli, tostarp mājsaimniecības. Tomēr tās nav atbilstīgs etalons to cenu noteikšanai, kuras energoietilpīgiem lietotājiem būtu jāmaksā brīvajā tirgū saskaņā ar līgumiem ar garāku termiņu nekā nākamā diena. Pretēji viedoklim, kas sniegts lēmumā par procedūras uzsākšanu, izmeklēšana ir parādījusi, ka regulētie tarifi, kas zemāki nekā vidējās tirdzniecības sistēmas cenas, rūpnieciskajiem lietotājiem ne vienmēr nozīmē priekšrocību salīdzinājumā ar tirgus nosacījumiem, jo tirdzniecības sistēmas cenas nav tirgus cenas lielākajai daļai šo lietotāju. Tas kļiedē šaubas, kas radušās saistībā ar šo.
- (109) Turklāt Spānijā iespēja pāriet uz brīvo tirgu 2005. gadā nebija neatgriezeniska. Patērētāji visu laiku varēja izvēlēties starp vispievilcīgākajiem piedāvājumiem regulētajā un brīvajā tirgū, kas radīja zināmu cenu konvergenci. Piegādes iespēju atgriezeniskums parasti pazemina mazumtirdzniecības tirgus cenas situācijā, kad vairumtirdzniecības cenas paaugstinās, kā tas notika Spānijā no 2005. gada aprīļa, savukārt pretējs stimulis palielināt brīvā tirgus cenas, lai tās tuvinātu augstākajiem regulēto tarifu līmeņiem, parādās apgrieztā situācijā.
- (110) Kā apstiprināja neatkarīgo piegādātāju asociācija (42.–49. apsvērumi), 2005. gadā piegādātājiem brīvajā tirgū vajadzēja ievērot savus līgumus vai tos vienusēji pārtraukt, ja tas bija iespējams, vai citādi atkārtoti vienoties par savām cenām un koriģēt tās un paaugstināt, uzņemoties risku, ka klienti var pāriet uz regulēto tirgu. Zaudējumi no pamatdarbības, kas radušies tirgus piegādātājiem saskaņā ar to apgalvojumiem, norāda, ka cenas brīvajā tirgū 2005. gadā, īpaši tiem līgumiem ar termiņu viens gads, kuri tika ievēroti, saglabājās tuvu attiecīgajiem regulēto tarifu līmeņiem un ka tāpēc regulētie tarifi *de facto* nenodrošināja ekonomisko priekšrocību salīdzinājumā ar faktiskajām cenām brīvajā tirgū.
- (111) Tāpēc tas nozīmē, ka divi hipotētiski savā starpā konkurējoši rūpnieciskie lietotāji – viens, kas darbojas saskaņā ar elektroapgādes līgumu, kurš noslēgts uz vienu gadu, no 2005. gada janvāra līdz decembrim, brīvajā tirgū, un otrs, kas piegādes saņem par regulētajiem tarifiem tajā pašā periodā – saskārās *ceteris paribus* ar līdzīgām elektroenerģijas izmaksām. Faktiski vienīgā regulēto tarifu līmeņa ietekme uz brīvā tirgus cenām 2005. gadā bija cenu pieauguma samazināšanas nodrošināšana lietotājiem brīvajā tirgū, kas bija netiešs labums, pat pieņemot, ka saskaņā ar līgumu šie pieaugumi bija iespējami gada laikā vai garākā periodā 2005. gada laikā. Faktiskā vai iespējamā konkurence starp rūpnieciskajiem lietotājiem, kas elektroenerģiju ieguva brīvajā un regulētajā tirgū, nevarēja radīt regulēto tarifu izkropļojumus.
- (112) Treškārt, Komisija savā lēmumā par procedūras uzsākšanu īpaši pieminēja zemos regulēto tarifu līmeņus – 23,9 EUR/MWh un 27,0 EUR/MWh –, ko 2005. gadā attiecīgi piemēroja lieliem rūpnieciskajiem patērētājiem (G4 tarifs) un lieliem rūpnieciskajiem patērētājiem ar pārtraucamo piegādi (piemēram, 3.4. tarifs), kā parādīts 3. tabulā 30. apsvērumā. Kā norādīja konkrētas trešās personas, regulēto tarifu līmeņi, pret kuriem iebilsts lēmumā par procedūras uzsākšanu, ir nevis tarifi, bet gan vidējās cenas pēc atlaides piemērošanas. Bez atlaides piemērošanas pamata tarifu līmeņi, kas faktiski noteikti Dekrētā 2392/2004 un parādīti 1. tabulā, attiecīgi bija 56,12 EUR/MWh (3.4. tarifs) un 25,44 EUR/MWh (G4 tarifs).
- (113) Saistībā ar šo oficiālā izmeklēšana sniedza pierādījumus, ka regulētie tarifi, kas piemērojami lēmumā par procedūras uzsākšanu minētajiem rūpnieciskajiem lietotājiem, bija to tirgus cenu līmeņi, kuras bija piemērojamas visā periodā no 2005. gada janvāra līdz decembrim, kā parādīts turpmāk.

- (114) Pirmkārt, ir sniegti pierādījumi, ka spēkā bija divpusējas cenas 34,45 EUR/MWh apmērā, kuras tika piemērotas energoietilpīgiem lietotājiem brīvajā tirgū 2005. gadā (55.–57. apsvērumi). Ar tirdzniecības uzcenojumu, kas zemāks nekā vidējā marža 10 EUR apmērā, kura pievienota lēmumā par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, šī tirgus cena parāda piegādes izmaksas, kuras tuvas 25,44 EUR/MWh, kas ir zemākais (G4) regulētais tarifs (23,9 EUR/MWh, vidējā *ex post* cena). Ja vēra tiek ņemtas tādas objektīvās atšķirības attiecībā uz piegādi saskaņā ar regulēto tarifu kā 9,7 reizes lielāki piegādes apjomi, ieguldījumi kontroles iekārtās un maksāšanas laika ierobežojumi, tad, šķiet, fakts, ka regulētais tarifs bija zemāks, nav labuma guvējiem nodrošinājis nekādu neatbilstīgu ekonomisku priekšrocību.
- (115) Otrkārt, pieejamie pierādījumi parāda, ka 2004. gada decembrī līgumi ar termiņu viens gads par pamatslodzes piegādi, pamatojoties uz nestandartizēto nākotnes darījumu tirgus cenām 31,05 EUR/MWh apmērā, varēja tikt noslēgti attiecībā uz piegādi laikā no 2005. gada janvāra līdz decembrim. Gala tirgus cena (ieskaitot papildu pakalpojumus un piekļuves tarifus) 36,67 EUR/MWh apmērā, kas ir zemāka nekā attiecīgais pamata tarifa līmenis (3.4. tarifs), bija pieejama pārtraucamo piegādi izmantojošiem rūpnieciskajiem lietotājiem ar spēcīgu slodzes modulāciju (sk. iepriekš 16., 18. un 58. apsvērumu).
- (116) Papildu atlaides, kas pieejamas saskaņā ar regulētajiem tarifiem pieprasījuma vadīšanai (piemēram, slodzes modulācija, pārtraucamība), nodrošināja zemākas vidējās cenas regulētajā tirgū lietotājiem, kuri sniedza šos pakalpojumus⁽²²⁾. Šīs atlaides, kas netika īpaši minētas lēmumā par procedūras uzsākšanu, atlīdzināja vērtīgus tīklam sniegtos pieprasījuma puses pakalpojumus, kuriem bija nepieciešamas korekcijas, ieguldījumi vai ierobežojumi, kas tika piemēroti komerciālos vai rūpnieciskos procesos. Slodzes modulācijas vajadzībām nepieciešams, lai energoietilpīgie rūpnieciskie vai komerciālie procesi tiktu veikti minimālās, nevis maksimālās noslodzes periodos, lai samazinātu patēriņu un spriegumu elektroenerģijas tīklā. Arī tīklam piegādātie pārtraucamības pakalpojumi ir ekonomiski noderīgi, jo attiecībā uz konkrēto rūpniecisko lietotāju tie ļauj sistēmas operatoram pārtraukt piegādi uz īsu laiku (no dažām sekundēm līdz divām stundām) un uz garāku periodu (no vienas līdz divpadsmit stundām), kā tas notika attiecīgo regulēto tarifu gadījumā Spānijā.
- (117) Šo pakalpojumu labumi elektroapgādes nepārtrauktības garantēšanas ziņā tiek atzīti ES tiesību aktos. Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. janvāra Direktīvā 2005/89/EK par pasākumiem, lai nodrošinātu elektroapgādes drošumu un ieguldījumus infrastruktūrā⁽²³⁾, noteikta prasība dalībvalstīm ņemt vērā pieprasījuma vadības tehnoloģijas un veikt pasākumus šķēršļu, kas kavē pārtraucamu līgumu izmantošanu, novēršanai ar mērķi saglabāt līdzsvaru starp piedāvājumu un pieprasījumu. Šie pakalpojumi papildina vai var pat aizstāt citus regulācijas līdzekļus, ko izmanto tīkla operators, lai garantētu, ka tīkla pieprasījums pēc elektroenerģijas atbilst piedāvājumam, tādējādi izvairoties no pārtraukumiem un pārrāvumiem, kas ir sociāli un ekonomiski dārgi un var izraisīt sankcijas vai saistības.
- (118) Īpaši Spānijas gadījumā būtiskas ar citām dalībvalstīm veidotu starpsavienojumu jaudas neesība un atjaunojamo energoresursu nodrošinātās neregulārās elektroapgādes būtiska iekļūšana tirgū 2005. gadā padara šos pakalpojumus īpaši vērtīgus. Apmēru, kāds ir šo pakalpojumu ekonomiskajai vērtībai un izmaksām, no kurām iespējams izvairīties elektroenerģijas sistēmā, var raksturot ar izmaksām, kuras rodas Spānijas tīkla operatoram *Red Eléctrica de España*, pērkot līdzsvarošanas pakalpojumus. 2005. gadā *Red Eléctrica de España* vidēji samaksāja 65 EUR/MWh par sekundārās regulācijas pakalpojumiem, lai palielinātu enerģiju (papildu enerģijas nodrošināšana līnijā uz laiku no 15 sekundēm līdz 15 minūtēm, lai līdzsvarotu tīklu); enerģijas palielinājuma terciārās regulācijas (papildu enerģijas nodrošināšana līnijā uz laiku no 15 minūtēm līdz 2 stundām, lai atjaunotu sekundārās regulācijas enerģijas rezervi) vidējā cena 2005. gadā bija 78 EUR/MWh, palielinoties līdz 600 EUR/MWh⁽²⁴⁾. Izlīdzinot pieprasījumu un to pārceļot no maksimālās noslodzes laikiem (slodzes modulācija) vai nodrošinot jaudu, lai to samazinātu kritiskās situācijās (pārtraucami pakalpojumi), attiecīgajiem regulētajiem tarifiem piemērojamas atlaides (piemēram, aptuveni 32 EUR/MWh 3.4. tarifam) šķiet ekonomiski attaisnojami.
- (119) Bez šādu atlaižu piemērošanas pieprasījuma vadības pasākumiem regulētie tarifi lietotājiem, kam ir pieslēgums augstsprieguma tīklam (1.4. un 2.4. tarifs), bija daudz augstāki – no 58 EUR līdz 61 EUR/MWh pamata tarifam un 76,2 EUR/MWh vidējai faktiskajai cenai. Salīdzinājumā ar nestandartizēto nākotnes līgumu tirgus cenām, kas

⁽²²⁾ Galvenais avots, no kura iegūti dati, kas izmantoti lēmumā par procedūras uzsākšanu, ir CNE ziņojums (*El Consumo Eléctrico en el Mercado Peninsular en el Año 2005*, 25.7.2006., 2. iedaļa). Attiecībā uz lieliem rūpnieciskajiem patērētājiem (pārtraucamās piegādes un THP) ziņojumā norādīts, ka spēcīga slodzes modulācija ar piegādi nenoslogotos periodos, kam nepieciešamas korekcijas ražošanas procesos, ļauj nodrošināt būtisku atlaidi pamata tarifam.

⁽²³⁾ OV L 33, 4.2.2006., 22. lpp.; sk. 3. panta 3. punkta c) apakšpunktu un 5. panta 2. punkta b) apakšpunktu.

⁽²⁴⁾ *El Sistema Eléctrico Español 2005*, 54. un 55. lpp., *Red Eléctrica de España*.

bija 31,05 EUR/MWh un bija pieejamas periodā no 2005. gada janvāra līdz decembrim, nevar uzskatīt, ka tirgus cenas ir augstākas nekā regulētie tarifi, kas piemērojami lielākajai daļai rūpniecisko un komerciālo lietotāju ar lielu patēriņu.

- (120) Var secināt, ka, lai gan elektroenerģijas tirdzniecības sistēmas cenas nav atbilstīgs etalons salīdzinājumam ar elektroenerģijas cenām, ko maksā lieli rūpnieciskie un komerciālie lietotāji, faktiskās tirgus cenas, kas piemērojamas elektroapgādēm tiešajiem lietotājiem, kuriem piegādes 2005. gadā tika veiktas par regulētajiem tarifiem, bija saskaņā ar attiecīgajiem regulēto tarifu līmeņiem.

6. SECINĀJUMS PAR PASĀKUMU

- (121) Ņemot vērā iepriekšminētos apsvērumus, Komisija uzskata, ka ir pierādīts, ka, pirmkārt, uzņēmumi, kas saņēma elektroenerģiju par apvienotajiem regulētajiem tarifiem, neguva labumus no šo tarifu līmeņa un, otrkārt, paturot prātā Spānijas apņemšanos grozīt pasākumu, ka procenti tiks iekasēti, piemērojot atbilstīgu likmi par konkrētu uzņēmumu kavējumu, apmaksājot daļu savu elektroenerģijas rēķinu 2005. gadā.
- (122) Tāpēc šis pasākums neietver ekonomisku priekšrocību par labu lietotājiem no uzņēmumu vidus. Tā kā LESD 107. panta 1. punkta kritēriji ir kumulatīvi, nav nepieciešams pārbaudīt, vai pārējie kritēriji ir izpildīti.
- (123) Tādējādi Komisija secina, ka, ņemot vērā pasākumus, ko noteikusi Spānija, lai atgūtu tiešo lietotāju parādsaistības pret elektroenerģijas sistēmu, 2005. gadā īstenotā regulēto tarifu sistēma neradīja valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Šis secinājums attiecas uz sūdzībā aptverto situāciju un laika periodu, neskarot novērtējumus, ko Komisija var veikt attiecībā uz pasākumiem, ko Spānija īstenojusi pēc 2005. gada,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Regulēto tarifu sistēma, ko Spānijas Karaliste īstenoja 2005. gadā, neveido valsts atbalstu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Spānijas Karalistei.

Briselē, 2014. gada 4. februārī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA

KOMISIJAS LĒMUMS**(2014. gada 4. februāris)****par Spānijas elektroenerģijas tarifiem – sadales uzņēmumi; Spānijas īstenotais valsts atbalsts SA.36559 (C3/07) (ex NN 66/06)***(izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 7743)***(Autentisks ir tikai teksts spāņu valodā)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

(2014/457/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu un jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

uzaicinājusi ieinteresētās personas iesniegt savas piezīmes saskaņā ar minētajiem noteikumiem ⁽¹⁾ un ņemot vērā saņemtās piezīmes,

tā kā:

PROCEDŪRA

- (1) Uzņēmums *Céntrica plc* un uzņēmums *Céntrica Energía S.L.U.* (turpmāk kopā "*Céntrica*") 2006. gada 27. aprīļa vēstulē iesniedza Komisijai sūdzību par regulēto elektroenerģijas tarifu sistēmu, kas Spānijā tika īstenota 2005. gadā.
- (2) Komisija 2006. gada 27. jūlija vēstulē pieprasīja Spānijas iestādēm sniegt informāciju par iepriekš minēto pasākumu. Komisija šo informāciju saņēma 2006. gada 22. augusta vēstulē.
- (3) Lieta 2006. gada 12. oktobrī tika reģistrēta kā nepaziņots atbalsts (lieta NN 66/06).
- (4) Komisija 2006. gada 9. novembra vēstulē pieprasīja Spānijas iestādēm sniegt papildu skaidrojumus par pasākumu. Spānijas iestādes atbildi sniedza 2006. gada 12. decembra vēstulē.
- (5) Komisija 2007. gada 24. janvāra vēstulē informēja Spānijas iestādes, ka tā attiecībā uz minēto pasākumu ir nolēmusi uzsākt Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta 2. punktā paredzēto procedūru.
- (6) Komisijas lēmums tika publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt savas piezīmes par šo pasākumu.
- (7) Spānija iesniedza savus apsvērumus 2007. gada 26. februāra vēstulē.
- (8) Komisija saņēma piezīmes no šādām ieinteresētajām personām: Galisijas valdības (2007. gada 23. marta vēstule), *Céntrica* (2007. gada 26. marta un 3. jūlija vēstules), *ACIE* – Neatkarīgo enerģijas piegādātāju asociācijas (2007. gada 26. marta vēstule), Astūrijas valdības (2007. gada 27. marta vēstule, *AEGE* – Energoietilpīgo lietotāju asociācijas (2007. gada 2. aprīļa vēstule), *Asturiana de Zinc – AZSA* (2007. gada 3. aprīļa vēstule), *Ferroatlántica* – metāla ražotāja (2007. gada 3. aprīļa vēstule), *Alcoa* (2007. gada 3. aprīļa vēstule), *UNESA* – Spānijas Elektroenerģijas nozares asociācijas (2007. gada 25. aprīļa vēstule), *ENEL Viesgo* (2007. gada 26. aprīļa vēstule), *Iberdrola* (2007. gada 26. aprīļa vēstule), *Union Fenosa Distribución* (2007. gada 27. aprīļa vēstule), *Hidrocarbónico Distribución Eléctrica* (2007. gada 27. aprīļa vēstule), *Endesa Distribución Eléctrica* (2007. gada 27. aprīļa vēstule).

⁽¹⁾ OV C 43, 27.2.2007., 9. lpp.⁽²⁾ Sk. I. zemsvītras piezīmi.

- (9) Komisija 2007. gada 15. maija un 2007. gada 6. jūlija vēstulēs nosūtīja ieinteresēto personu piezīmes Spānijas iestādēm, kurām tika dota iespēja izteikt piezīmes; iestāžu piezīmes tika saņemtas 2007. gada 2. augusta vēstulē.
- (10) *Céntrica* sniedza sīkāku informāciju 2007. gada 1. jūnija, 2007. gada 28. augusta, 2008. gada 4. februāra un 2008. gada 1. marta vēstulēs.
- (11) Komisija 2009. gada 30. jūlija, 2010. gada 19. marta, 2011. gada 6. oktobra, 2012. gada 12. aprīļa, 2012. gada 31. augusta, 2013. gada 4. februāra un 2013. gada 17. jūlija vēstulēs pieprasīja Spānijas iestādēm sniegt sīkākus skaidrojumus par pasākumu. Iestādes sniedza atbildi 2009. gada 5. oktobra, 2010. gada 26. aprīļa, 2011. gada 7. decembra, 2012. gada 12. jūnija un 18. oktobra un 2013. gada 11. februāra un 4. oktobra vēstulēs.
- (12) Lieta 2013. gada 19. aprīlī tika sadalīta divās daļās, tādējādi nodalot lietu SA.21817 (C3/07, ex NN 66/06), kura attiecas uz atbalstu elektroenerģijas tiešajiem lietotājiem, un lietu SA.36559 (C3a/07, ex NN 66/06), kura attiecas uz atbalstu elektroenerģijas sadales uzņēmumiem. Šis lēmums attiecas tikai uz atbalstu elektroenerģijas sadales uzņēmumiem.

PASĀKUMA SĪKS APRAKSTS

SPĀNIJAS ELEKTROENERĢIJAS SISTĒMA 2005. GADĀ

Atšķirība starp regulētām un neregulētām darbībām

- (13) Tiesiskajā regulējumā, ko izveidoja ar 1997. gada 27. novembra Likumu 54/1997 (*Ley del sector eléctrico*, turpmāk "LSE"), kas ir Spānijas elektroenerģijas sistēmas stūrakmens, ir skaidri noteikta atšķirība starp regulētām un liberalizētām darbībām.
- (14) Elektroenerģijas ražošana, imports, eksports un piegāde mazumtirdzniecībā ir liberalizētas darbības, proti, darbības, kuras uzņēmēji var brīvi veikt atbilstīgi tirgus nosacījumiem un attiecībā uz kurām valsts neveic stingru reglamentējošu kontroli, piemēram, kontrolējot cenas vai piegādes nosacījumus.
- (15) Turpretim sadali, transportēšanu un tirgus dalībnieka ⁽³⁾ un sistēmas operatora ⁽⁴⁾ veiktās darbības pilnībā regulē valsts. Šīs darbības valsts parasti regulē ikvienā elektroenerģijas sistēmā, jo operatoriem, kas veic šīs darbības, *de facto* vai *de jure* ir monopolstāvoklis, un pretējā gadījumā operatoriem nebūtu nekādu ierobežojumu pārkāpt konkurences noteikumus, kas ļautu viņiem iekasēt monopolcenas, kuras pārsniedz parastās tirgus cenas.

Tirā sadale un piegāde par regulētajiem tarifiem

- (16) Sadale 2005. gadā ietvēra Spānijas elektroenerģijas sistēmas regulētās darbības trīs veidus. Pirmais darbības veids ir tirā sadale. Tirā sadale ietver elektroenerģijas pārvadi uz patēriņa vietām, izmantojot sadales tīklus, un ir monopols gadījumā, ja nav pieejami alternatīvi tīkli. Otrs darbības veids ietver konkrētas komerciālās vadības darbības, kas ir cieši saistītas ar sadali, piemēram, skaitītāju rādījumu nolasišanu, līgumu slēgšanu, rēķinu izrakstīšanu, pakalpojumu sniegšanu klientiem u. c. Trešā regulētā darbība 2005. gadā bija piegāde par regulēto tarifu, un tās izpildes saistības saskaņā ar tiesību aktiem tika paredzētas sadales uzņēmumiem papildus to galvenajam ar likumu noteiktajam uzdevumam (pārvaldīt elektroenerģijas sadales tīklus un nodrošināt tiem piekļuvi) ⁽⁵⁾. Pēc 2009. gadā pabeigtās reformas sadales uzņēmumi vairs nepiegādā elektroenerģiju par regulētiem tarifiem.
- (17) Saskaņā ar tiesību aktos noteikto prasību sadales uzņēmumiem bija jāiegādājas nepieciešamā elektroenerģija, lai piegādātu to regulētajiem klientiem organizētajā vairumtirdzniecības tirgū ("tirdzniecības sistēma") par dienas cenu (robežizmaksu sistēmas cena jeb "tirdzniecības sistēmas cena"), vai tieši no atjaunojamo energoresursu ražotājiem ⁽⁶⁾, un pēc tam jāpārdod elektroenerģija tālāk galapatērētājiem par attiecīgo regulēto tarifu.

⁽³⁾ Tirgus dalībnieks (OMEL) veic elektroenerģijas pirkšanu un pārdošanu vairumtirdzniecības tirgū.

⁽⁴⁾ Sistēmas operators (*Red Eléctrica de España*) atbild par elektroapgādes drošumu un par ražošanas un transporta sistēmas koordinēšanu.

⁽⁵⁾ Karaļa dekrēta 281/1998 11. pantā sadale ir definēta kā "[darbība], kuras galvenais mērķis ir elektroenerģijas pārvade no transporta tīkla uz patēriņa vietām, ievērojot atbilstošas kvalitātes prasības, kā arī elektroenerģijas pārdošana lietotājiem vai sadales uzņēmumiem par regulētām cenām."

⁽⁶⁾ Tā dēvētie "īpašās shēmas" ražotāji. "Īpašā shēma" ir regulēto tarifu sistēma: sadales uzņēmumu (un pārvades sistēmas operatora) pienākums ir par valsts noteikto likmi, kas sedz izmaksas, iegādāties visu produkciju, ko saražojušas to atbildības zonā esošās atbilstīgās koģenerācijas un atjaunojamo resursu iekārtas.

Sadales uzņēmumu kā sistēmas finanšu starpnieku darbība

- (18) 2005. gadā tiešajiem lietotājiem bija noteikti vismaz 25 regulētie tarifi atkarībā no patēriņa līmeņa, patēriņa profila un/vai patēriņa izmantošanas un no tīkla pieslēguma sprieguma. Vienlaikus brīvajā tirgū tiešajiem lietotājiem tika piemērotas deviņas citas regulētas tīkla piekļuves maksas, kuru pamatā arī bija pieslēguma spriegums un citi raksturlielumi (⁷). Brīvajā tirgū tīkla piekļuves maksas tiešie lietotāji maksāja piegādātājiem, kas tās novirzīja sadales uzņēmumiem. Regulētajā tirgū tīkla piekļuves maksas bija iekļautas visu ietverošajā regulētajā tarifā, ko tiešie lietotāji maksāja sadales uzņēmumiem (tās bija *netiešas*). Sākot ar 2005. gadu, Spānijā tika ieviestas regulēto tarifu sistēmas pārmaiņas. Jaunākās pārmaiņas tika ieviestas 2013. gadā, kad Spānijā tika pieņemts jauns tiesiskais regulējums attiecībā uz elektroenerģijas nozari (Likums 24/13), kurš citu pasākumu starpā ietvēra mazumtirdzniecības tirgus cenu regulēšanas reformu. Spānija paziņoja, ka šis jaunais likums un tā īstenošanas noteikumi tiks piemēroti 2014. gadā.
- (19) Regulēto apvienoto tarifu līmeņi un regulētās tīkla piekļuves maksas tika noteiktas *ex ante* visam gadam, parasti pirms N-1 gada beigām, bet gada laikā bija iespējams veikt to korekciju (⁸). Tomēr gada tarifu palielinājumam tika piemērota maksimālā robežvērtība (⁹). Principā tarifi un maksas tika noteikti, pamatojoties uz prognozēm, tā, lai nodrošinātu, ka regulētie ienākumi, kas rodas to piemērošanas rezultātā, būtu pietiekami elektroenerģijas sistēmas kopējo regulēto izmaksu segšanai. Šīs sistēmas regulētās izmaksas 2005. gadā ietvēra izmaksas saistībā ar energoapgādi par apvienotajiem tarifiem, izmaksas, kas radušās, iepērkot enerģiju no īpašām atbalsta shēmām (atjaunojamie resursi, koģenerācija u. c.), transporta un sadales izmaksas, pieprasījuma vadības pasākumus, papildu elektroenerģijas ražošanas izmaksas Spānijai piederošajās salās, ogļu atbalstu, iepriekšējo gadu deficītu u. c.
- (20) Spānijas regulējumā sadales uzņēmumi bija (un joprojām ir) sistēmas galvenie finanšu starpnieki. Sadales uzņēmumi kontrolēja visus ienākumus no regulēto tarifu sistēmas, proti, tīkla piekļuves maksas un ienākumus no apvienotajiem tarifiem. Šie ienākumi, kopīgi dēvēti par "maksājamiem ienākumiem" (*ingresos liquidables*), tika izmantoti, lai segtu visas sistēmas regulētās izmaksas. Spēkā nebija nekādi noteikumi, kas paredzētu noteiktas ienākumu kategorijas vai tās daļas iezīmēšanu noteiktas izmaksu kategorijas vai tās daļas segšanai. Tā rezultātā ne visi ienākumi no tīkla piekļuves maksām, ne to daļa nebija iezīmēta, lai finansētu augstākas atbalsta izmaksas par elektroenerģiju, kas ražota no atjaunojamajiem resursiem, vai izmaksas par elektroenerģijas ražošanu Spānijai piederošajās salās.
- (21) Grāmatojumu noskaidrošana notika norēķinu procesa laikā, kas tika veikts Spānijas regulatora *Comisión Nacional de Energía* (turpmāk "CNE") tiešā kontrolē. Sadales uzņēmumu atbildībai (par darbībām saistībā ar tīro sadali) arī tika izmantoti maksājami ienākumi pēc visu pārējo izmaksu atskaitīšanas.

Sadales uzņēmumi salīdzinājumā ar piegādātājiem un attiecīgās cenas

- (22) Tādējādi 2005. gadā Spānijas elektroenerģijas mazumtirdzniecības tirgū darbojās divas atšķirīgas tirgus dalībnieku kategorijas: sadales uzņēmumi, kuriem bija saistības pārdot elektroenerģiju par regulētiem tarifiem, un piegādātāji, kuri pārdeva elektroenerģiju atbilstīgi brīvi saskaņotiem noteikumiem. Vēsturisku iemeslu dēļ sadales uzņēmumi Spānijā ir daļa no vertikāli integrētām grupām (vēsturiskie operatori), kas tradicionāli vadīja sadales tīklus konkrētos ģeogrāfiskajos reģionos un kas ir mainījušies tikai iepriekš notikušās uzņēmumu apvienošanās un konsolidācijas rezultātā: sadales uzņēmumi, kuriem bija saistības pārdot elektroenerģiju par regulētiem tarifiem, un piegādātāji, kuri pārdeva elektroenerģiju atbilstīgi brīvi saskaņotiem noteikumiem. Regulētajā tirgū sadales uzņēmumi iekasēja apvienotos tarifus, kuros netika nošķirtas enerģijas iepirkuma un tīkla piekļuves izmaksas.
- (23) Piegādātāji var vai nu piederēt pie vertikāli integrētām grupām (kurām parasti ir atsevišķas ražošanas, sadales un piegādes nodaļas), vai būt jaunpienācēji tirgū. Jaunpienācējiem bieži vien nepieder ražošanas jauda, un viņi darbojas tikai mazumtirdzniecības tirgū. *Céntrica* ir viens no šādiem jaunpienācējiem. Brīvajā tirgū piegādātāji iekasēja cenas, ar kurām bija jāsedz tīkla piekļuves maksa (maksājama sadales uzņēmumiem), enerģijas iepirkuma izmaksas (enerģijas iepirkuma izmaksas vairumtirdzniecības tirgū vai pašu ražošanas izmaksas gadījumā, ja uzņēmums ir vertikāli integrēts) un "tirdzniecības uzceļojums", kas sedz pārējās izmaksas (tirdzniecības izmaksas, IT sistēmas, rēķinu sagatavošanu u. c.), kā arī peļņu no ieguldītā kapitāla.

(⁷) Karaļa 2004. gada 30. decembra dekrēts 2392/2004, ar ko nosaka elektroenerģijas tarifu 2005. gadam; *Official State Gazette* Nr. 315, 42766. lpp., I pielikums.

(⁸) LSE 12. panta 2. punktā paredzēts, ka elektroenerģijas tarifi principā bija jānosaka vienu reizi gadā, bet ka gada laikā tos varēja koriģēt.

(⁹) Saskaņā ar Karaļa dekrēta 1432/2002 8. pantu vidējais tarifs nedrīkstēja palielināties par vairāk nekā 1,40 % (salīdzinājumā ar iepriekšējo gadu), bet individuālo tarifu pieaugums procentu izteiksmē varēja būt vienāds ar vidējo tarifu palielinājumu: +0,60 % (pavisam kopā – 2 %).

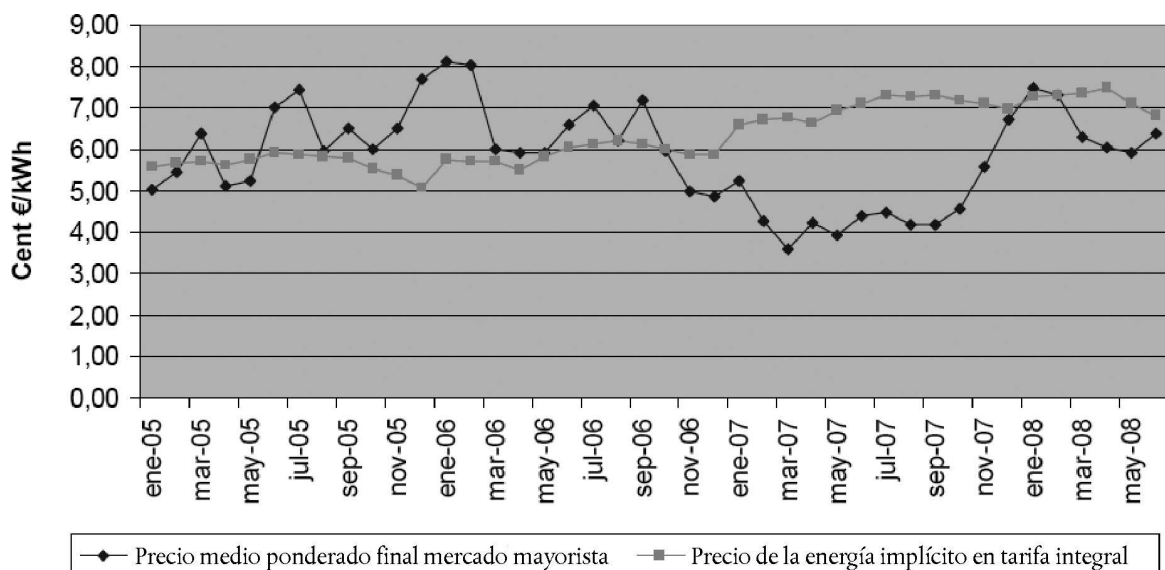
- (24) Brīvā un regulētā tirgus līdzāspastāvēšana 2005. gadā un jo īpaši iespēja tiešajiem lietotājiem brīvi pāriet no viena tirgus uz otru, nozīmēja, ka regulētie tarifi darbojās kā cenas atsauce (vai *de facto* augšējā robeža) brīvā tirgus cenām. Tādējādi piegādātājs konkrētajā tirgus segmentā varēja darboties rentabli tikai tad, ja bija pozitīvs tirdzniecības uzcelojums, proti, pastāvot nelielai rezervei starp mazumtirdzniecības cenu – šajā gadījumā regulēto tarifu, uz ko klientam ir tiesības, – un vispārējām izmaksām, kas rodas, apkalpojot klientus.

2005. gada tarifu deficīts

- (25) 2005. gadā noteiktais regulēto tarifu un tīkla piekļuves maksu līmenis neradīja pietiekamus ienākumus, lai ļautu sistēmai atgūt visas izmaksas, kas bija dokumentētas *ex post* visam gadam. Gala norēķinu process par 2005. gadu, ko gada beigās veica CNE, radīja deficītu 3 811 miljonu EUR apmērā. Tā nebija pirmā reize, kad norēķinu procesa rezultātā radās deficīts, lai gan 2005. gadā deficīts sasniedza nebijušu apmēru. Mazāks deficīts tika reģistrēts jau 2000., 2001. un 2002. gadā.
- (26) Valdība cita starpā nepietiekami novērtēja faktiskās elektroenerģijas iepirkuma izmaksas. Vispārīgi tiešo lietotāju elektroenerģijas patēriņš gan regulētajā, gan brīvajā tirgū 2005. gadā kopumā attīstījās, kā prognozēts 2004. gada decembrī, tomēr, ņemot vērā neparedzētus cenu kāpumus gada laikā, vairumtirdzniecības cena 2005. gadā bija 62,4 EUR/MWh salīdzinājumā ar 35,61 EUR/MWh 2004. gadā, kā rezultātā vidējā vairumtirdzniecības cena 2005. gadā bija 59,47 EUR/MWh. Šā palielinājuma iemesli ir neparasti sauss gads, kas samazināja hidroelektroenerģijas ražošanu par 55 %, naftas cenu pieaugums, ietekme, ko radīja CO₂ emisijas kvotu, kuras saņemtas bez maksas saskaņā ar emisijas kvotu tirdzniecības sistēmu, tirgus cena un enerģijas pieprasījuma kāpums, kas pārsniedz IKP pieaugumu.
- (27) Spānijas regulators CNE norādīja, ka 2005. gadā apvienotie tarifi caurmērā neatspoguļoja visas piegādes izmaksas un jo īpaši elektroenerģijas iepirkuma izmaksas vairumtirdzniecības tirgū. Proti, kā parādīts turpmākajā attēlā, tikai piecos mēnešos – vispirms no 2005. gada janvāra līdz februārim un tad no 2005. gada aprīļa līdz jūnijam – elektroenerģijas cenas iekļāvās vidējos regulētajos apvienotajos tarifos, kas bija zemāki nekā vidējās cenas elektroenerģijas vairumtirdzniecības tirgū. Savukārt laikā no 2006. gada oktobra līdz 2007. gada decembrim notika pretējais – šajā 14 mēnešu periodā vidējās vairumtirdzniecības cenas strauji kritās, sasniedzot zemāku līmeni nekā enerģijas cenas, kas ietvertas vidējos regulētajos apvienotajos tarifos, būtiski pārsniedzot starpību, kas bija vērojama 2005. gada septiņos mēnešos, kad vairumtirdzniecības cenas bija augstākas nekā apvienotajos tarifos ietvertās cenas.

1. attēls

Vidējā svērtā vairumtirdzniecības cena un apvienotajā tarifā ietvertā enerģijas cena

Avots: CNE ziņojums *Informe sobre la evolución de la competencia en los mercados de gas y electricidad. Periodo 2005/2007*, 84. lpp.

- (28) Vēl viens nozīmīgs faktors, kas veicināja sistēmas vispārējo izmaksu pieaugumu, bija augstais atbalsta līmenis atjaunojamās enerģijas ražošanai. Konkrēti, atjaunojamās enerģijas ražotāji varēja izvēlēties tiešu dalību "tirdzniecības sistēmā". 2005. gadā šī izvēle bija īpaši pievilcīga, un tā tirdzniecības sistēmā piedalījās vairāk atjaunojamās enerģijas ražotāju nekā bija gaidāms, tādējādi radot sistēmā augstākas izmaksas. Turklāt, tiešais atbalsts par enerģijas izmaksām, iegādājoties no īpašās shēmas (atjaunojamie resursi, koģenerācija) elektroenerģiju, kas netika pārdota tirdzniecības sistēmai, kuras tika iekļautas pārskatos kā regulētās izmaksas, 2005. gadā sasniedza 2 701 miljonu EUR, kas ir 5,75 % pieaugums salīdzinājumā ar 2004. gadu. Piemēram, sistēmas transporta un sadales izmaksas 2004. gadā bija 4 142 miljoni EUR, 2005. gadā – 4 410 miljoni EUR un 2006. gadā – 4 567 miljoni EUR.

Deficīta priekšfinansēšanai apstiprinātais mehānisms

- (29) Deficīta veidošanās tika pamanīta. Jau 2005. gada martā, kad kļuva skaidrs, ka veidojas tarifu deficīts, Spānijas iestādes Karaļa dekrētlukuma 5/2005⁽¹⁰⁾ 24. pantā noteica, ka līdzekļus, kas nepieciešami, lai finansētu starpību starp elektroenerģijas sistēmas izmaksām un ienākumiem, nodrošinās pieci lielākie Spānijas "pilnvarotie elektroenerģijas uzņēmumi", kas ir tie uzņēmumi, kuriem bija tiesības saņemt kompensāciju par balasta izmaksām⁽¹¹⁾, pamatojoties uz šādiem procentiem:

— *Iberdrola, S.A.* – 35,01 %,

— *Unión Eléctrica Fenosa, S.A.* – 12,84 %,

— *Hidroeléctrica del Cantábrico S.A.* – 6,08 %,

— *Endesa, S.A.* – 44,16 %,

— *Elcogás, S.A.* – 1,91 %.

- (30) Negatīvs balasta izmaksu konta atlikums varēja radīt tādas tiesības veikt iekasēšanu, kuras nozīmē uzņēmumu tiesības nākotnē iekasēt ienākumus no elektroenerģijas patērētājiem. Uzņēmumi varētu veikt minēto tiesību vērtspapīrošanu un pārdot tās tirgū. Minētie uzņēmumi, izņemot *Elcogás S.A.*, ir to vertikāli integrēto grupu mātesuzņēmumi, kas parasti darbojas elektroenerģijas ražošanas nozarē un sadales nozarē ar sadales nodaļu starpniecību. Kā noteikts Karaļa dekrētlukuma 5/2005 24. pantā, par motīviem un kritērijiem, izvīzot minētos piecus uzņēmumus 2005. gada tarifu deficīta priekšfinansēšanai – un nevis citus uzņēmumus, kas darbojas Spānija elektroenerģijas tirgū, – kalpo to tiesības saņemt kompensāciju par balasta izmaksām un nevis, piemēram, to darbība sadales nozarē. *Elcogás S.A.* bija un joprojām ir uzņēmums, kas nodarbojas tikai ar elektroenerģijas ražošanu⁽¹²⁾. Tādā pašā veidā, lai turpmākajos gados nodrošinātu priekšfinansējumu elektroenerģijas sistēmas deficītam, Spānija norīkoja vai nu grupas mātesuzņēmumu (piem., *Endesa S.A.*, *Iberdrola S.A.*), vai tās ražošanas nodaļu (*Endesa Generación S.A.*, *Iberdrola Generación S.A.* Karaļa dekrētlukumā 6/2009), taču nekad sadales nodaļu (proti, *Endesa Distribución Eléctrica, S.L.*, pilnībā piederošu meitasuzņēmumu, kas atbild par elektroenerģijas sadali atbilstīgi 2005. gada regulēto tarifu sistēmai).

- (31) Spānijas iestādes 2006. gada jūnijā pieņēma lēmumu par kārtību 2005. gada deficīta atgūšanai no elektroenerģijas patērētājiem, izmantojot regulētos tarifus. Ar Karaļa dekrētu 809/2006⁽¹³⁾ Spānijas iestādes noteica, ka 2005. gada deficītu (vai precīzāk – izvēlētajiem pieciem uzņēmumiem piešķirtās iekasēšanas tiesības) atmaksās lietotāji 14,5 gadu laikā, izmantojot īpašu piemaksu, ko piemēros gan apvienotajiem, gan piekļuves tarifiem. Piemaksa, ko aprēķina kā gada summu, kas nepieciešama, lai 14,5 gadu laikā lineāri segtu 2005. gada deficīta neto pašreizējo vērtību, tika noteikta 1,378 % apmērā no apvienotā tarifa un 3,975 % apmērā no piekļuves tarifa 2006. gadam. Piemērojamā procentu likme bija 3 mēnešu *Euribor*.

⁽¹⁰⁾ Karaļa 2005. gada 11. marta dekrētlukums 5/2005 par steidzamām reformām, lai veicinātu produktivitāti un uzlabotu publisko iepirkumu. *Official State Gazette* 62, 14.3.2005., 8832. lpp.

⁽¹¹⁾ Balasta izmaksas ir zaudējumi, ko vēsturiskie elektroenerģijas nodrošinātāji uztur neatgūstamo pirms liberalizācijas veikto ieguldījumu dēļ. Komisija 2001. gada 6. augusta vēstulē SG (2001) D/290869 atļāva piešķirt kompensācijas atbalstu šādu zaudējumu segšanai, pamatojoties uz kritērijiem, kas paredzēti Balasta izmaksu metodikā (Komisijas paziņojumā attiecībā uz metodiku ar balasta izmaksām saistīta valsts atbalsta analizēšanai). Komisija 2001. gada 25. jūlija Lēmumā SG (2001) D/290553 lietā NN 49/99 atļāva Spānijai sniegt kompensāciju par balasta izmaksām līdz 2008. gadam tiem uzņēmumiem, kuriem tika lūgts priekšfinansēt 2005. gada deficītu.

⁽¹²⁾ *Elcogás S.A.* 2005. gada pārskatu skatīt: <http://www.elcogas.es/images/stories/3-principales-indicadores/1-datos-economico-financieros/esp2005.pdf>.

⁽¹³⁾ Pirmais papildu noteikums Karaļa 2006. gada 30. jūnija dekrētam 809/2006, ar ko no 2006. gada 1. jūlija tiek grozīts elektroenerģijas tarifs; *Official State Gazette* 156, 1.7.2006.

- (32) Šo piemaksu uzskatīja par "īpašiem mērķiem paredzētu ieguldījumu" (*cuota con destino específico*). Spānijas iestādes noteica, ka ienākumus no ieguldījuma 2005. gada deficīta finansēšanai uzkrāj noguldījumu kontā, ko pārvalda CNE. CNE pēc tam pārved līdzekļus tiem, kam pieder iekasēšanas tiesības, t. i., deficīta finansējuma avotiem vai vienībām, kas no tiem pēc tam iegādājās iekasēšanas tiesības, ņemot vērā katra finansēto deficīta daļu.

Tarifu deficīta ietekme uz Spānijas tirgu

- (33) 2005. gadā 37,49 % no elektroenerģijas pieprasījuma Spānijā tika iepirkts brīvajā tirgū. Šis apjoms atbilst relatīvi mazam skaitam patērētāju; tikai 8,5 % patērētāju elektroenerģiju iegādājās brīvajā tirgū, bet 91,5 % saglabāja regulētos tarifus (samazinājums salīdzinājumā ar 97 % 2004. gadā). Augstsprieguma elektroenerģijas patērētāji (galvenokārt rūpnieciskie patērētāji) bija galvenā kategorija brīvajā tirgū; 38,9 % no tiem bija izmantojuši savu iespēju, un viņi iegādes veidoja 29 % no kopējā elektroenerģijas patēriņa Spānijas kontinentālajā daļā 2005. gadā. Lielākā daļa mājsaimniecību un mazo zemsprieguma elektroenerģijas patērētāju, kuri varēja izvēlēties brīvo tirgu no 2003. gada ⁽¹⁴⁾, joprojām izvēlējās regulētos tarifus; tomēr 2005. gadā liela to daļa izvēlējās arī brīvo tirgu. 2005. gada 31. decembrī vairāk nekā 2 miljoni patērētāju bija brīvajā tirgū (salīdzinājumā ar 1,3 miljoniem 2004. gadā).
- (34) Tomēr cenu priekšrocība, ko 2005. gadā vidēji sniedza regulētie tarifi, būtu jāvērtē vienlaikus ar patērētāju atgriešanos regulētajā tirgū, kaut gan ar noteiktu laika novirzi. Kā parādīts turpmāk 2. tabulā, to patērētāju skaits, kas saņēma piegādes brīvajā tirgū, palielinājās visa 2005. gada garumā, bet kritās 2006. gadā, samazinot īpatsvaru (8,15 %) līdz līmenim, kas bija sasniegts 2005. gada pirmajā pusē. Brīvajā tirgū tiešajiem lietotājiem piegādātās enerģijas apjoma kritums, kurš bija vērojams 2004. gada decembrī, turpinājās arī 2005. gada pirmajā ceturksnī. Lai gan kritums būtiski mazinājās no 2005. gada jūnija līdz septembrim, tas turpinājās 2005. gada decembrī un visu 2006. gadu.

2. tabula

Piegādes vietu un enerģijas daļa brīvajā tirgū (procentos no kopējā tirgus) 2004.–2006. gadā

Elektroenerģija	2004. gads				2005. gads				2006. gads			
	Marts	Jūn.	Sept.	Dec.	Marts	Jūn.	Sept.	Dec.	Marts	Jūn.	Sept.	Dec.
Daļa (%) no piegādes vietām	1,53	2,82	4,21	5,73	7,42	9,42	10,37	10,66	10,20	9,28	8,86	8,15
Daļa (%) no enerģijas	29,30	33,60	36,19	33,57	33,15	35,34	41,39	37,41	29,38	27,10	25,74	24,87

Avots: CNE ziņojums *Nota Informativa sobre los suministros de electricidad y gas natural en los mercados liberalizados, actualización 31 de diciembre de 2006*.

- (35) Lai gan to zaudējumu ietekme, kuri radās piegādātājiem, bija jūtama, sākot no 2005. gada vidus, kad vairumtirdzniecības cenas sāka būtiski pieaugt, piegādes līgumus tūlīt nevarēja pārtraukt. Tā rezultātā piegādātāji brīvajā tirgū, it īpaši tie, kuriem nebija ražošanas jaudas un kuriem elektroenerģija bija jāpērk vairumtirdzniecības tirgū, bija spiesti izteikt piedāvājumu saskaņā ar brīvā tirgus nosacījumiem, kas bija saskaņīgi ar regulēto tarifu, neraugoties uz iespēju ciest zaudējumus, vai piemērot augstākas cenas, atspoguļojot faktiskās iepirkuma izmaksas, tādējādi zaudējot tirgus daļu.

LĒMUMS UZSĀKT LESD 108. PANTA 2. PUNKTĀ PAREDZĒTO PROCEDŪRU

- (36) Komisija pieņēma lēmumu par oficiālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, pamatojoties uz turpmāk minētajiem apsvērumiem.

⁽¹⁴⁾ Spānija liberalizēja mazumtirdzniecības elektroenerģijas tirgu agrāk nekā bija paredzēts 1996. gada un 2003. gada elektroenerģijas direktīvās, kurās bija noteikts liberalizācijas laika grafiks no 1999. līdz 2004. gadam darījumdarbības tiešajiem lietotājiem (sākot ar lielākajiem) un tas, ka mājsaimniecību segmenta liberalizācija ir obligāta no 2007. gada 1. jūlija.

- (37) Lēmumā regulētie tarifi, ko maksā dažādas tiešo lietotāju kategorijas, salīdzināti ar aplēstajām cenām, kuras tām būtu bijis jāmaksā brīvajā tirgū, ja nebūtu šo tarifu, un tika konstatēta iespējama priekšrocība par labu vairumam lietotāju kategoriju. Iespējamais atbalsts par labu tiešajiem lietotājiem ir atsevišķa lēmuma priekšmets lietā SA.21817 "Regulētie elektroenerģijas tarifi – patērētāji".
- (38) Attiecībā uz sadales uzņēmumiem lēmumā par procedūras uzsākšanu norādīts, ka, veicinot tiešo lietotāju atgriešanos regulētajā tirgū, sistēma varētu būt sniegusi labumu sadales uzņēmumiem, kuri saņēma garantētu peļņas maržu no savas regulētās darbības. Izrādījās, ka šī priekšrocība selektīvā veidā tika piešķirta sadales uzņēmumiem, jo tie bija vienīgie tirgus dalībnieki, kas drīkstēja pārdot elektroenerģiju par regulētiem tarifiem.
- (39) Lēmumā arī konstatēts, ka sistēma ietvēra valsts līdzekļu pārvedumu, jo cenas piemaksa, kas tika izmantota deficīta atmaksai, ir parafiskālā nodeva, no kuras gūtie ienākumi tiek virzīti caur Spānijas regulatoru CNE (publiska iestāde), pirms tos saņem galīgie saņēmēji. Lēmumā ietverts secinājums, ka, ņemot vērā Tiesas judikatūru saistībā ar šo lietu, šie līdzekļi būtu jāuzskata par valsts līdzekļiem.
- (40) Ņemot vērā, ka abi lielie tiešie lietotāji un sadales uzņēmumi darbojas tirgos, kuri kopumā ir atvērti konkurencei un tirdzniecībai ES, lēmumā par procedūras uzsākšanu Komisija secināja, ka visi 107. panta 1. punktā noteiktie kritēriji ir izpildīti un ka pasākums veido valsts atbalstu tiešajiem lietotājiem un sadales uzņēmumiem.
- (41) Pēc konstatējuma, ka neviens no LESD 107. pantā paredzētajiem izņēmumiem, šķiet, nav piemērojams, lēmumā par procedūras uzsākšanu tika novērtēts, vai elektroapgāde par regulētajiem tarifiem varētu tikt uzskatīta par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu (turpmāk "SGEI") un tāpēc gūt labumu no LESD 106. panta 2. punktā paredzētā izņēmuma. Lēmumā par procedūras uzsākšanu konstatēts, ka elektroenerģijas nozarē dalībvalstu rīcības brīvību sabiedrisko pakalpojumu saistību noteikšanā ierobežo Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 26. jūnija Direktīvā 2003/54/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 96/92/EK atcelšanu ⁽¹⁵⁾ (turpmāk "Elektroenerģijas direktīva") paredzētie noteikumi. Elektroenerģijas direktīvā paredzēts, ka dalībvalstīm jānosaka universāla pakalpojuma saistības (tostarp galvenokārt tiesības saņemt piegādi par saprātīgām cenām) tikai attiecībā uz māsaimniecību patērētājiem un mazajiem uzņēmumiem ⁽¹⁶⁾. Lēmumā secināts, ka, ņemot vērā iepriekš minēto direktīvu, elektroapgādes par regulētiem tarifiem vidējiem un lielajiem uzņēmumiem pretstatā māsaimniecībām un mazajiem uzņēmumiem nevar uzskatīt par SGEI šā jēdziena šaurā izpratnē.
- (42) Tādējādi Komisija tādējādi izteica nopietnas šaubas par to, vai tā atbalsta elementus, kurš tika sniegts regulēto tarifu veidā uzņēmumiem, kas nav mazie uzņēmumi, un sadales uzņēmumiem, var uzskatīt par saderīgiem ar iekšējo tirgu.

IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

- (43) Reaģējot uz Komisijas uzaicinājumu iesniegt piezīmes par lēmumu uzsākt padziļinātu izmeklēšanu, lielie rūpnieciskie patērētāji, sadales uzņēmumi, neatkarīgie piegādātāji un Spānijas autonomo kopienu valdības iesniedza daudz piezīmi. Šajā dokumentā izskatīti tikai tie apsvērumi, kuri attiecas uz sadales uzņēmumu nostāju.

NEATKARĪGO PIEGĀDĀTĀJU PIEZĪMES

- (44) Piezīmes tika saņemtas no *Céntrica* un *ACIE*, Neatkarīgo enerģijas piegādātāju asociācijas. Viņu argumenti un secinājumi kopumā ir līdzīgi, un tāpēc tiks izskatīti kopā.
- (45) *Céntrica* apsvērumos galvenā uzmanība vērsta uz iespējamo valsts atbalstu, kas piešķirts elektroenerģijas sadales uzņēmumiem. *Céntrica* norāda, ka 2005. gadā vidējā cena par elektroenerģijas iegādi vairumtirdzniecības tirgū gandrīz par 70 % pārsniedza prognozētās vidējās iepirkuma cenas, kas bija ietvertas ar Karaļa dekrētu 2329/2004 valdības noteiktajos apvienotajos tarifiņos.

⁽¹⁵⁾ OV L 176, 15.7.2003., 37. lpp.

⁽¹⁶⁾ 2003. gada Elektroenerģijas direktīvas 3. panta 3. punktā noteikts: "Dalībvalstīm jānodrošina tas, ka visi māsaimniecību patērētāji un, ja dalībvalstis uzskata par vajadzīgu, mazie uzņēmumi, (t. i., uzņēmumi, kuros strādā mazāk par 50 darbiniekiem un kuru gada apgrozījums vai bilance nepārsniedz 10 miljonus euro), var saņemt universālo pakalpojumu, kas ietver tiesības saņemt konkrētas kvalitātes elektroenerģijas piegādi savā teritorijā par saprātīgām, viegli un skaidri salīdzināmām un pārredzamām cenām. Lai nodrošinātu universālā pakalpojuma sniegšanu, dalībvalstis var norādīt galejo piegādātāju."

- (46) Šīs prognozēto un faktisko cenu neatbilstības rezultātā sistēmas ienākumi nebija pietiekami, lai segtu izmaksas, galvenokārt tāpēc, ka sadales uzņēmumu samaksātā cena par elektroenerģijas iegādi bija augstāka par regulēto cenu, par kuru viņiem tā bija jāpārdod. Tādējādi sadales uzņēmumu kontos tika konstatēts deficīts. Tomēr Spānijas iestāžu pieņemtais mehānisms ienākumu deficīta novēršanai (prasot atbilstīgajiem ražotājiem nodrošināt deficīta priekšfinansējumu pret vēlāku atmaksas prasījumu) nodrošināja sadales uzņēmumu kontu līdzsvarotības saglabāšanos, un to zaudējumus *de facto* kompensēja valsts.
- (47) Atšķirīga pieeja tika piemērota piegādātājiem brīvajā tirgū, neraugoties uz faktu, ka arī tie cieta līdzīgus zaudējumus. Saskaņā ar *Céntrica* un *ACIE* sniegto informāciju piegādātājiem brīvajā tirgū tika piemērotas līdzīgas iepirkuma cenas kā sadales uzņēmumiem ⁽¹⁷⁾. Turklāt tie *de facto* bija spiesti pielāgoties tā apvienotā tarifa līmenim, kuru valdība noteica katrai klientu kategorijai, jo pretējā gadījumā tie nebūtu varējuši piesaistīt jaunus klientus vai saglabāt esošos. Jo īpaši *ACIE* norāda, ka 2005. gada sākumā tās locekļi noslēdza līgumus, pamatojoties uz valdības prognozētajām vairumtirdzniecības cenām, un ka vēlāk tiem bija jāpilda šie līgumi, kaut arī tie izrādījās nerentabli. Tā rezultātā neatkarīgie piegādātāji cieta zaudējumus. Tomēr atšķirībā no sadales uzņēmumiem neatkarīgo piegādātāju zaudējumus valsts nekompensēja. *Céntrica* lēš, ka 2005. gadā tas cieta zaudējumus 10 miljonu EUR apmērā. Saskaņā ar *ACIE* piezīmēm vairāki piegādātāji, tostarp *Saltea Comercial*, *Electranorte*, *CYD Energia* un *RWE*, bija spiesti iziet no tirgus.
- (48) Saskaņā ar *ACIE* un *Céntrica* sniegto informāciju sadales uzņēmumu zaudējumu kompensācija izkropļoja konkurenci, radīja diskrimināciju attiecībā uz neatkarīgajiem piegādātājiem un būtu uzskatāma par valsts atbalstu. Neraugoties uz apgalvojumiem, ka zaudējumu kompensācija pati par sevi uzskatāma par priekšrocību, *Céntrica* apgalvoja, ka vēsturiskie tirgus dalībnieki (vertikāli integrētie uzņēmumi) varētu saglabāt savu tirgus daļu un izvairoties no zaudējumiem, mudinot klientus pāriet no viņu zaudējumus nesošajām piegādes nodaļām uz viņu sadales nodaļām, kuras vajadzības gadījumā saņemtu kompensācijas.
- (49) Saskaņā ar *ACIE* un *Céntrica* sniegto informāciju vēsturisko uzņēmumu priekšrocība ir "īpaša", t. i., selektīva, jo finansēšanas un kompensācijas mehānisms sniedza īpašu labumu sadales uzņēmumiem, nodrošinot tiem finansiālu un konkurences priekšrocību salīdzinājumā ar piegādātājiem brīvajā tirgū. *Céntrica* apgalvoja, ka atšķirība starp sadales uzņēmumiem un piegādātājiem brīvajā tirgū ir tikai formāla, jo abas kategorijas konkurē vienā un tajā pašā tirgū (elektroenerģijas mazumtirdzniecība), tās abas ietekmē apvienotie tarifi (vai nu tāpēc, ka tos paredz tiesību akti, vai tāpēc, ka tie *de facto* kalpoja tirgus cenu augšējās robežas noteikšanai) un tās abas iepērk elektroenerģiju par vienu un to pašu cenu un cieš vienādus zaudējumus.
- (50) *Céntrica* uzskata, ka preferenciāla režīma piemērošanai sadales uzņēmumiem nav nekāda ar elektroenerģijas sistēmas loģiku un struktūru saistīta pamatojuma un ka kompensāciju nevar uzskatīt par vispārējas tautsaimnieciskās nozīmes pakalpojumu. *Céntrica* apgalvo, ka sistēma neatbilda Elektroenerģijas direktīvai ne tikai deficīta pasākumu diskriminējošās būtības dēļ, bet arī tāpēc, ka netika nodrošinātas patērētāju tiesības uz pārredzamām cenām un tarifiem ⁽¹⁸⁾. Tā kā daļa no elektroenerģijas cenas, kas bija jāmaksā 2005. gadā, tika atlikta uz nākamajiem gadiem, patērētājiem nebija skaidrības par iekasētajām galīgajām cenām.
- (51) *Céntrica* uzskata, ka deficīta pasākumu radītā selektīvā priekšrocība sniedza labumu ne tikai sadales uzņēmumiem, bet arī tiem vertikāli integrētajiem uzņēmumiem, pie kuriem tie piederēja. Kā norādīja *Céntrica*, vertikāli integrēta grupa valsts atbalsta noteikumu piemērošanas nolūkā būtu jāuzskata par vienu uzņēmumu. *Céntrica* apgalvo, ka, pateicoties Spānijas sistēmai, ražošanas uzņēmumi varēja paaugstināt cenas vairumtirdzniecības tirgū un turpināja gūt peļņu. Šādos apstākļos grupas bija tieši ieinteresētas saglabāt savu tirgus daļu, ar kuru rēķinājās to sadales nodaļas. Tāpēc vertikāli integrētās grupas arī būtu uzskatāmas par valsts atbalsta saņēmējām.

SADALES UZŅĒMUMU PIEZĪMES

- (52) Piezīmes iesniedza *UNESA* (asociācija, kas pārstāv sadales uzņēmumus), *Iberdrola Distribución*, *Union Fenosa Distribución*, *Enel Viesgo Distribución* un *Endesa Distribución*. To apsvērumi lielā mērā sakrīt un tāpēc tiks izskatīti kopā.
- (53) Sadales uzņēmumi (ko pārstāv *UNESA*) nodala tīrās sadales/komerciālās vadības darbības, ko tie uzskata par *SGEI*, no piegādes par regulētajiem tarifiem, ko tie neuzskata par valsts atbalstu, jo tās nesniedz finansiālu priekšrocību.

⁽¹⁷⁾ Piegādātāji turklāt iegādājās jaudu vairumtirdzniecība tirgū ("tirdzniecības sistēmā") un, lai gan teorētiski viņi būtu varējuši noslēgt divpusējus līgumus ar ražotājiem, praksē ražotājiem (galvenokārt vertikāli integrētām grupām) nebija nekāda stimula to darīt.

⁽¹⁸⁾ Skatīt Direktīvas 2003/54/EK I pielikuma b) un c) punktu.

- (54) Sadales uzņēmumi atgādina, ka piegādātāji un sadales uzņēmumi veica savas darbības atšķirīgos tiesiskajos apstākļos: sadales uzņēmumiem bija jāiegādājas elektroenerģija piegādei par regulētajiem tarifiem īpašos veidos (vai nu no tirdzniecības sistēmas, vai no "īpašās shēmas" ražotājiem), savukārt piegādātāji varēja brīvi vienoties par savām cenām. Sadales uzņēmumi nevarēja atteikt piegādi regulētajiem klientiem un nevarēja piesaistīt citus klientus, kā tikai tos, kas uzvēlējās regulētos tarifus. Tāpat sadales uzņēmumi nevarēja piedāvāt papildu pakalpojumus, savukārt piegādātāji varēja brīvi noteikt savus piegādes nosacījumus.
- (55) Turpmākajā tabulā apkopotas brīvajā tirgū esošo piegādātāju un sadales uzņēmumu atšķirīgās iezīmes attiecībā uz elektroenerģijas mazumtirdzniecību ⁽¹⁹⁾:

	Piegādes saistības	Potenciālais tirgus	Enerģijas iegāde
Piegādātāji	Nē	Visi Spānijas lietotāji	Jebkāds mehānisms
Sadales uzņēmumi	Jā	Tikai to tīkliem piesaistītie lietotāji	Izmantojot tirdzniecības sistēmu vai no īpašās shēmas ražotājiem
	Vairumtirdzniecības iepirkuma cena	Pārdošanas cena	Peļņas marža
Piegādātāji	Bez maksas	Bez maksas	Pārdošanas marža
Sadales uzņēmumi	Tirdzniecības sistēmas cena vai regulētās "īpašās shēmas" cena	Regulētie tarifi	Bez peļņas maržas

- (56) Tādējādi sadales uzņēmumi secina, ka, ņemot vērā atšķirīgos tiesiskos un faktiskos apstākļus, piegādātāji brīvajā tirgū konkurēja nevis ar sadales uzņēmumiem, bet gan drīzāk ar regulētajiem tarifiem, kas kalpoja par atsaucē cenu tirgū.
- (57) Sadales uzņēmumi norāda, ka tie neguva nekādu peļņu vai priekšrocības, piegādājot elektroenerģiju par regulētajiem tarifiem. Sadales uzņēmumu samaksa par tīrās sadales un komerciālās vadības darbībām ietvēra peļņas maržu ieguldītā kapitāla kompensēšanai, savukārt par piegādi par regulētajiem tarifiem sadales uzņēmumi saņēma tikai kompensāciju par savām izmaksām bez peļņas maržas. Proti, sadales uzņēmumam "atzītās" izmaksas tika noteiktas, pamatojoties uz vidējo svērto cenu, kas tika samaksāta par elektroenerģiju atsaucē periodā. Zināmos apstākļos šīs atzītās izmaksas varēja būt zemākas par sadales uzņēmumu faktiski segtajām izmaksām. Ja regulētās pārdošanas darbība radīja pārpalikumu, šie līdzekļi nepalika pie sadales uzņēmumiem, bet gan norēķinu procesa laikā tika piešķirti citu sistēmas vispārējo izmaksu finansēšanai. Valsts atzītā summa bija vienāda ar elektroenerģijas iepirkumu vidējās svērtās cenas starpību, kas sareizināta ar katra sadales uzņēmuma transportētās enerģijas daudzumu, pēc standarta zaudējumu koriģēšanas.
- (58) Sadales uzņēmumi turklāt apgalvo, ka tie neguva nekādu tiešu vai netiešu finansiālu labumu no brīvā tirgus klientiem, kas atgriezās pie regulētajiem tarifiem, jo to samaksa par tīro sadali un komerciālo vadību bija pilnīgi neatkarīga no to klientu skaita, kas izmantoja regulētos tarifus, vai no tā elektroenerģijas daudzuma, kas tika pārdots par regulēto tarifu.

— Pirmkārt, kā paskaidrots iepriekš, attiecībā uz piegādi par regulēto tarifu uzņēmumiem kompensēja tikai izmaksas.

— Otrkārt, arī samaksa par tīro sadali bija pilnīgi neatkarīga no to klientu skaita, kas izmantoja regulētos tarifus, jo tās pamatā bija "transportētās enerģijas" apjoms, kurš ietvēra visu elektroenerģiju, ko tīklā bija transportējuši sadales uzņēmumi, neraugoties uz to, vai enerģija tika pārdota par regulētajiem tarifiem vai pēc brīvā tirgus likmēm.

⁽¹⁹⁾ Avots: Iberdrola 2007. gada 26. aprīļa apsvērumi.

- Treškārt, arī samaksa par komerciālās vadības darbībām bija pilnīgi neatkarīga no to klientu skaita, kuriem tika piegādāta enerģija par regulētajiem tarifiem, jo atbilstīgi tiesību aktiem maksājumu pamatā bija noslēgto līgumu skaits (gan attiecībā uz piekļuves tarifiem, gan uz regulētajiem tarifiem) un tāpēc tie nebija saistīti ar to klientu skaitu, kas izmantoja regulētos tarifus. Jebkurā gadījumā sadales uzņēmumiem bija pienākums izpildīt klientu prasības, piemēram, par pieslēguma veida maiņu, par līgumiem, par fakturrēķinu izrakstīšanu par piekļuves tarifiem, par mērījumu nolasišanu u. c., neraugoties uz piegādes veidu.
- (59) Tādējādi sadales uzņēmumi secina, ka "kompensācija", ko tie saņēma attiecībā uz piegādi par regulētajiem tarifiem, drīzāk būtu uzskatāma par to summu atlīdzināšanu, kas tiem bija jāsamaksā avansā atbilstīgi tiesību aktiem, vai kā kompensācija par zaudējumiem un kaitējumu.
- (60) *Iberdrola* jo īpaši apgalvo, ka būtu juridiski un ekonomiski nepareizi attiecināt deficītu uz sadales uzņēmumiem. Izmaksas, kas radušās saistībā ar elektroenerģijas iegādi regulētā tirgus vajadzībām, būtu jāattiecinā uz elektroenerģijas sistēmu un nevis uz sadales uzņēmumiem, kas tikai izpildīja tiesību normas. Ienākumi no pārdošanas par regulētajām cenām nekad nekļuva par sadales uzņēmumu īpašumu, bet gan piederēja elektroenerģijas sistēmai kopumā, un tādēļ sistēma būtu uzskatāma par "pārdevēju", kas pārdeva elektroenerģiju par regulētām cenām. *Iberdrola* norāda, ka tik lielā mērā regulētā sistēmā kā Spānijas sistēmā būtu nepamatoti attiecināt uz sadales uzņēmumiem finanšu traucējumus, ko radījusi reglamentētā struktūra vai enerģijas turpmāko izmaksu kļūdainās prognozes.
- (61) Turklāt *Iberdrola* norāda, ka sadales uzņēmumi nepaturēja ienākumus no piemaksas, kas kā "īpašiem mērķiem paredzēts ieguldījums" tika nekavējoties pārskaitīts uz CNE atvērto depozītu kontu un pārsūtīts ražotājiem, kuri nodrošināja deficīta priekšfinansējumu.

ASTŪRIJAS REĢIONĀLĀS VALDĪBAS PIEZĪMES

- (62) Astūrijas reģionālās valdības piezīmes ir līdzīgas turpmāk izklāstītajām Spānijas valdības piezīmēm, par kurām ir sniegta atsauce.

SPĀNIJAS PIEZĪMES

- (63) Spānija apgalvo, ka regulēto tarifu sistēma 2005. gadā neietvēra valsts atbalstu ne attiecībā uz tiešajiem lietotājiem, ne uz sadales uzņēmumiem. Proti, attiecībā uz sadales uzņēmumiem Spānija uzskata, ka to saņemtā kompensācija atbilst Tiesas judikatūrai *Altmark* lietā un tādēļ nav uzskatāma par valsts atbalstu.

ATBALSTA ESĪBA

CĒLOŅSAKARĪBAS NEESĪBA STARP VALSTS RĪCĪBU UN DEFICĪTU UN DEFICĪTA NEATTIECINĀMĪBA UZ VALSTI

- (64) Spānija apgalvo, ka deficīts nav attiecināms uz valsti, jo to izraisīja neparedzami ārējie apstākļi, nevis valsts apzināts nodoms subsidēt konkrētas darbības.
- (65) Spānija norāda, ka 2005. gadā piegāde par valsts noteiktiem regulētiem tarifiem nebija aizliegta ES tiesību aktos. Tāpēc valsts regulējoša intervence bija juridiski likumīga, jo tā bija valsts suverenitātes izpausme. Viena no šīm suverenitātes priekšrocībām ir tarifu noteikšana tā, lai gaidāmās izmaksas atbilstu gaidāmajam pieprasījumam.
- (66) Sadales uzņēmumi iekasēja līdzekļus, izmantojot apvienotos un piekļuves tarifus, un pēc tam daļu no šiem ienākumiem pārskaitīja īpašos kontos (atbilstīgi dekrētā par gada tarifiem noteiktajām procentuālajām likmēm). Pēc tam tie atskaitīja elektroenerģijas iepirkumus no tirdzniecības sistēmas un no "īpašās shēmas" ražotājiem. Ja ienākumi no apvienotajiem un piekļuves tarifiem nesedza regulēto darbību izmaksas, izveidojās tarifa deficīts.
- (67) Spānija uzskata, ka 2005. gada deficītu izraisīja neatbilstība starp valdības prognozēm attiecībā uz elektroenerģijas vairumtirdzniecības cenām un faktiskajām cenām tirdzniecības sistēmā. Īpaši augsto cenu pastāvēšanai 2005. gadā bija neparedzami cēloņi, kas radīja *force majeure* (skatīt 26. apsvērumu).

- (68) Tā kā notikums, kas radīja iespējamo atbalstu, bija vairumtirdzniecības cenu pieaugums, kas bija lielāks nekā prognozēts, iespējamo priekšrocību nevar attiecināt ne uz vienu tiesību aktu. Pat pieņemot, ka šī priekšrocība pastāvēja, to būtu izraisījuši apstākļi, kas nebija saistīti ar valsts nodomu. Saskaņā ar Spānijas apsvērumiem *force majeure* esība pārtrauc cēloņsakarību starp administratīvo lēmumu, ar kuru noteikts tarifu līmenis, un konkurences priekšrocību, kas rada valsts atbalstu. Pat pieņemot, ka cēloņsakarības objektīvais nosacījums bija spēkā, subjektīvais nosacījums attiecībā uz valsts nodomu (attiecināmību) nebūtu bijis spēkā.

VALSTS LĪDZEKĻU NEESĪBA

- (69) Spānija uzskata, ka tarifi neietvēra valsts līdzekļus. Pirmkārt, saistībā ar šo Spānija apgalvo, ka piemaksa nav maksa Tiesas ar parafiskālajām nodevām saistītās judikatūras izpratnē, jo to neiekasē valsts un tā neatbilst fiskālajai nodevai. Saskaņā ar Spānijas apsvērumiem piemaksa ir neatņemama tarifa daļa un pēc būtības ir kā tarifs. Tādējādi tarifs ir privāta cena.
- (70) Otrkārt, līdzekļus neiekasē valsts un tos neiemaksā valsts noteiktā fondā. Tarifu iekasē sadales uzņēmumi, nevis valsts, un tāpēc tie ir privātas cenas, kas nodrošina taisnīgu atlīdzību dalībniekiem (kā noteikts LSE). Tie nebija ne nodokļi, ne valsts cenas. Valsts neko neatlīdzināja, jo sistēma nodrošināja atlīdzību, izmantojot tirgus spēkus attiecībā uz neregulētajām darbībām un valsts noteiktos piekļuves tarifus attiecībā uz regulētajām darbībām. Tā kā šādā sistēmā nav sloga valstij, valsts līdzekļi saskaņā ar *Sloman Neptun* judikatūru⁽²⁰⁾ nav iesaistīti. Turklāt šie līdzekļi nekad nenonāca valsts seifos, tie netika minēti tiesību aktos par budžetu, tos nepārbaudīja Revīzijas palāta, un tos nevarēja atgūt no parādniekiem, izmantojot administratīvās piedziņas procedūras. Elektroenerģijas sistēmas parādu prasībām nepiemēroja procentu likmi, ko piemēro valsts parādu prasībām.
- (71) Spānija uzstāj, ka šos līdzekļus apstrādā Spānijas regulators CNE, kurš darbojas tikai kā grāmatvedības starpnieks. Spānijas iestādes norāda, ka savā 2001. gada lēmumā par Spānijas balasta izmaksām (SA NN 49/99) Komisija jau bija konstatējusi, ka "līdzekļu tranzītam caur CNE faktiski ir grāmatvedības būtība. CNE vārdā kontā pārskaitītie līdzekļi nekad nekļūva par šīs struktūras īpašumu un nekavējoties tika samaksāti saņēmējiem atbilstoši iepriekš noteiktai summai, kuru CNE nekādā veidā nevar mainīt. "Pamatojoties uz šo konstatējumu, Komisija secināja, ka" tā nevarēja noteikt, vai ienākumi no nodevas, kura noteikta balasta izmaksu shēmas satvarā, veido valsts līdzekļus."
- (72) Treškārt, Spānija apstrīd Komisijas secinājumu, ka sadales uzņēmumu regulētā pārdošana tika finansēta ar "īpašu nodokli", kas jāmaksā visiem Spānijas elektroenerģijas tiešajiem lietotājiem. Saskaņā ar Spānijas sniegto informāciju sadales uzņēmumi "nesaņēma valsts finansējumu", bet gan pamatotu un objektīvu atlīdzību par tāda likumā paredzēta uzdevuma izpildi, kas tiem bija obligāti jāizpilda.
- (73) Turklāt, pārdodot elektroenerģiju par regulētiem tarifiem un iegādājoties to no ražotājiem "tirdzniecības sistēmā", sadales uzņēmumi radīja deficītu (kas tika segts ar Karaļa dekrētlikumā 5/2005 paredzētā priekšfinansēšanas mehānisma palīdzību), taču ienākumus no tarifam pievienotās piemaksas būtu saņēmuši ražotāji, nevis sadales uzņēmumi.

PRIEKŠROCĪBU NEESĪBA

- (74) Spānija nepiekrīt Komisijas sākotnējam secinājumam, ka sadales uzņēmumi guva ekonomisku priekšrocību, pateicoties regulētajiem tarifiem.
- (75) Attiecībā uz sadales uzņēmumiem Spānija apstrīd Komisijas secinājumu, ka tarifu sistēma garantēja sadales uzņēmumiem minimālo peļņas maržu. Spānija norāda, ka sadales uzņēmumu veikto piegādi par regulētiem tarifiem pamatoja nepieciešamība nodrošināt vispārējas nozīmes pakalpojumu un ka atlīdzība par regulētām darbībām bija paredzēta, lai segtu vienīgi izmaksas par pienākumu veikšanu saistībā ar šādām darbībām.

⁽²⁰⁾ Tiesas 1993. gada 17. marta spriedums apvienotajās lietās C-72/91 un C-73/91, 21. punkts: "Aplūkojamā sistēma necenšas, izmantojot savu mērķi un vispārējo struktūru, radīt priekšrocību, kas veidotu papildu slogu valstij."

NAV IETEKMES UZ KONKURENCI UN TIRDZNICĪBU STARP DALĪBVALSTĪM

- (76) Saskaņā ar Spānijas iestāžu sniegto informāciju piegādei par regulētiem tarifiem piemērojami reglamentējošie noteikumi neierobežoja elektroenerģijas piegādātāju brīvību veikt uzņēmējdarbību, un Spānijas piegādātājiem netika piemērots preferenciāls režīms salīdzinājumā ar piegādātājiem no citām dalībvalstīm.
- (77) Ibērijas pussalai 2005. gadā bija tik zema starpsavienojumu jauda, ka tur faktiski neeksistēja elektroenerģijas iekšējais tirgus. Spānijas iestādes uzskata, ka, ņemot vērā šos izolācijas apstākļus, būtu nesamērīgi secināt – kā to dara Komisija –, ka tarifs ietekmēja konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm.
- (78) Spānijas iestādes apgalvo, ka elektroenerģija netika eksportēta ārpus Spānijas un ka sadales uzņēmumi, kas darbojās Spānijā, nevarēja pārdot Spānijas enerģiju ārpus valsts teritorijas. No otras puses, ikviens atbilstīgs uzņēmums varēja piedalīties sadales darījumdarbībā vienlīdzīgos apstākļos ar Spānijas uzņēmumiem un ar tādiem pašiem tiesiskajiem un ekonomiskajiem nosacījumiem.
- (79) Spānija uzskata, ka piegādātāji turpretim veica brīvu, neregulētu darbību. Viņi saskārās ar attiecīgiem riskiem un guva attiecīgas priekšrocības. Minēto risku uzņemšanās nozīmēja pieņemt, ka noteiktos neparedzamos apstākļos to mazumtirdzniecības darbība varētu nebūt rentabla. Tomēr rentabilitāte tiktu atjaunota, tiklīdz to nodrošinātu tarifi vai beigtos ārkārtas apstākļi.

ANALĪZE, PAMATOJOTIES UZ JUDIKATŪRU *ALTMARK* LIETĀ

- (80) Spānija uzskata, ka 2005. gadā regulēto tarifu esība nebija pretrunā ES tiesību aktiem, jo termiņš tirgus atvēršanai visiem patērētājiem, tostarp mājsaimniecībām, bija 2007. gada 1. jūlijs.
- (81) Saskaņā ar Spānijas sniegto informāciju sadales uzņēmumiem saistībā ar elektroenerģijas piegādi par regulētiem tarifiem radušos uzdevumu segšana atbilst četriem kritērijiem *Altmark* lietā, tāpēc šī intervence neietilpst valsts atbalsta piemērošanas jomā.
- (82) Pirmkārt, elektroapgāde ir vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojums, un valstij ir jāiejaucas, lai novērstu dominējošu stāvokli, ko rada vienota tīkla esība (dabiskais monopols). Tāpēc uzņēmumi, kas veic regulētas darbības, pilda sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības.
- (83) Otrkārt, parametri tarifu noteikšanai tika paredzēti objektīvā un pārredzamā veidā. Atlīdzība par regulētām darbībām bija objektīva un pārredzama. Arī citi ES uzņēmumi varēja ienākt sadales tirgū.
- (84) Treškārt, maksājumi par regulētām darbībām sedza tikai izmaksas par sabiedriskā pakalpojuma sniegšanas saistību izpildi. Sadales uzņēmumi varēja saņemt atlīdzību tikai par tām izmaksām, kas bija radušās saistībā ar regulētām darbībām.
- (85) Ceturtkārt, tarifu noteikšanas sarežģītais regulējošais satvars un norēķinu procedūra parāda, ka tarifu sistēma bija balstīta uz sistēmas izmaksu un ienākumu rūpīgu analīzi un elektroenerģijas pieprasījuma analīzi.
- (86) Tādējādi Spānija secina, ka tarifu sistēma nav uzskatāma par valsts atbalstu, jo tā atbilst judikatūrai *Altmark* lietā.

PASĀKUMA NOVĒRTĒJUMS

- (87) Šā lēmuma darbības joma ietver tikai sadales uzņēmumu veikto elektropiegādi lieliem un vidējiem uzņēmumiem par regulētiem tarifiem un neietver citas darbības, ko veic sadales uzņēmumi un kas attiecas uz tūro sadali. Pēdējās minētās darbības ir pilnīgi neatkarīgas, gan juridiski, gan finansiāli, no pārdošanas par regulētiem tarifiem, un jebkurā gadījumā uz tām neattiecas lēmums par procedūras uzsākšanu, kurā paustas bažas tikai par to, vai ar iekšējo tirgu ir saderīga iespējamā priekšrocība, kas piešķirta sadales uzņēmumiem sakarā ar regulēto tarifu zemo līmeni un veiktajiem pasākumiem 2005. gada deficīta kompensēšanai un atlidzināšanai.

VALSTS ATBALSTA ESĪBA SASKAŅĀ AR LESD 107. PANTA 1. PUNKTU

- (88) Pasākums veido valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ja ir atbilstība šādiem visiem nosacījumiem: a) ar pasākumu rada ekonomisko priekšrocību labuma guvējam; b) pasākumu piešķir valsts vai to piešķir, izmantojot valsts līdzekļus; c) pasākums ir selektīvs; d) pasākums iespaido tirdzniecību Kopienā, un tas var radīt konkurences izkropļojumus ES. Tā kā jābūt atbilstībai visiem šiem nosacījumiem, Komisijas novērtējums būs tikai par labuma guvējiem radīto ekonomiskās priekšrocības esību.

Ekonomiskās priekšrocības esība

- (89) Uzņēmumiem tiek dota priekšroka LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, ja tie iegūst ekonomisko priekšrocību, ko tie citādi tirgus apstākļos nebūtu varējuši iegūt. Šajā ziņā Eiropas Tiesa jau ir konstatējusi, ka īpašos gadījumos maksa par pakalpojumu sniegšanu, izpildot dalībvalstu uzliktās saistības, kas nepārsniedz ikgadējās nesegtais izmaksas un ir paredzēta, lai novērstu attiecīgajiem uzņēmumiem zaudējumus, ir uzskatāma nevis par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē, bet drīzāk par kompensāciju, kas sniegta par attiecīgo uzņēmumu veiktajiem pakalpojumiem ⁽²¹⁾.
- (90) Konkrēti elektroenerģijas nozarē Komisija savā ekstensīvajā lēmumu pieņemšanas praksē, piemērojot LESD 107. panta 1. punktu un 3. punkta c) apakšpunktu, par sadales uzņēmumiem uzliktajām saistībām iegādāties elektroenerģiju no konkrētiem enerģijas avotiem par cenu, kas pārsniedz tirgus cenu, Komisija nav arī uzskatījusi, ka kompensācija, kas sedz iegādes izmaksu un tirgus cenu starpību, ir uzskatāma par ekonomisku priekšrocību par labu sadales uzņēmumiem. Minētajos gadījumos attiecīgie tirgus dalībnieki darbojās atbilstīgi reglamentējošām saistībām tikai kā elektroenerģijas sistēmas starpnieki un saņēma kompensāciju par savām izmaksām, kas netika uzskatīta par ekonomisku priekšrocību, lai gan, iespējams, ka tiesību aktos būtu bijis iespējams noteikt tikai pirkuma saistības bez izmaksu kompensācijas.
- (91) Konkrētāk, jautājumā par elektroapgādi par regulētiem tarifiem tas pats attiecas uz kompensāciju, kas paredzēta, lai segtu starpību starp ienākumiem un izmaksām par elektroenerģijas iegādi vairumtirdzniecības tirgū par atbilstīgo patērētāju pieprasītajiem regulētiem tarifiem ⁽²²⁾. No tā izriet, ka kompensācijas par sadales uzņēmumu elektroenerģijas iegādes izmaksām elektroenerģijas nozarē obligāti nenozīmē ekonomisku priekšrocību LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. Iespējamā kompensācija Spānijas sadales uzņēmumiem par izmaksām, kas tiem radušās, veicot piegādi par regulētiem tarifiem, ir jāpārbauda, ņemot vērā minētos precedentus.
- (92) Komisija savā lēmumā par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu sākotnēji secināja par ekonomiskās priekšrocības pastāvēšanu attiecīgajos tirgus apstākļos par labu Spānijas sadales uzņēmumiem, pamatojoties uz diviem argumentiem. Pirmkārt, sadales uzņēmumi, iespējams, saņēma garantētu peļņas maržu, veicot piegādi par regulētu tarifu. Otrkārt, mudinot lietotājus pāriet uz sadales uzņēmumu apkalpoto regulēto tirgu, pateicoties tarifiem, iespējams, palielinājās sadales uzņēmumu ienākumi. Abus minētos argumentus var ietilpināt vienā pieņēmumā, proti, ka sadales uzņēmumu peļņa palielinājās proporcionāli to veiktajai elektroapgādei par regulētiem tarifiem 2005. gadā.
- (93) Spānijas elektroenerģijas sistēmas pieejamais raksturojums un lietas izskatīšanas gaitā sniegtā informācija, kas minēta 16., 19., 20., 57. un 58. apsvērumā, neapstiprina šo pieņēmumu. Lai gan sadales uzņēmumu 2005. gadā saņemtā atlīdzība par tīro sadali ietvēra peļņas maržu, par piegādes veikšanu par regulētu tarifu tie saņēma tikai atlīdzību ("atzišanu") par izmaksām, kas neietvēra peļņas maržu. Tāpat sadales uzņēmumu atlīdzība tikai par tīro sadali nebija atkarīga no regulēto tarifu klientu skaita un no elektroenerģijas apjoma, kas tika pārdots par regulēto tarifu, tādējādi to ienākumi nebūtu palielinājušies, ja tie būtu apkalpojuši lielu skaitu tādu klientu, kas izmanto regulētos tarifus.
- (94) No tā izriet, ka lietas izskatīšanas laikā apkopotā informācija nepamato apgalvojumu, ka elektroenerģijas pārdošana par regulētiem tarifiem palielināja Spānijas sadales uzņēmumu peļņu 2005. gadā tāpēc, ka tiem tika piemērota garantētā peļņas marža.
- (95) Jautājumā par to, vai piegādes izmaksu atzīšana un to kompensācija sniedza sadales uzņēmumiem ekonomisku priekšrocību, ko tie attiecīgajos tirgus apstākļos citādi nebūtu saņēmuši, jāuzsver, ka izmaksu atzīšana, paredzot iekasēšanas tiesības pieciem uzņēmumiem, kuri tika izraudzīti ar Karaļa dekrētlukuma 5/2005 24. pantu, proti,

⁽²¹⁾ Tiesas spriedums lietā C-240/83 *Procureur de la République pret Association de défense des brûleurs d'huiles usagées (ADBHU)* (1985. gads), *Recueil*, 531. lpp., jo īpaši 543.–544. lpp. un 18. punkts.

⁽²²⁾ Komisijas 2012. gada 12. jūnija lēmums par valsts atbalstu SA.21918 (C 17/07) (ex NN 17/07), ko īstenojusi Francija – Regulētie elektroenerģijas tarifi Francijā (OV C 398, 22.12.2012., 10. lpp.), jo īpaši 30.–37. punkts un 134.–137. punkts.

Iberdrola S.A., Unión Eléctrica Fenosa, S.A., Hidroeléctrica del Cantábrico S.A., Endesa S.A. un Elcogás, S.A., nebija atlīdzība par to sadales darbību. Kā jau tika paskaidrots 29. un 30. apsvērumā, lai arī *Elcogás S.A.*, kam nepiederēja meitasuzņēmumi, 2005. gadā (vai turpmākajos gados) nedarbojās sadales nozarē, attiecīgie uzņēmumi tika izraudzīti, pamatojoties uz to tiesībām saņemt balasta izmaksas, iespējams, ņemot vērā to darbību elektroenerģijas ražošanas jomā, bet ne to darbību, veicot sadali par regulētajiem tarifiem.

- (96) Otrkārt, pat pieņemot, ka iekasēšanas tiesības, kas atspoguļo iepriekš minēto piecu uzņēmumu saistības nodrošināt priekšfinansējumu 2005. gada deficītam elektroenerģijas sistēmā, varētu interpretēt kā kompensāciju par to četru uzņēmumu sadales izmaksām, kuri darbojās sadales nozarē, izmantojot regulētos tarifus, būtu jāņem vērā faktiskie apstākļi, kādos sadales uzņēmumiem bija pienākums veikt šo pilnībā regulēto darbību. Kā jau izklāstīts 54.–55. apsvērumā, sadales uzņēmumiem nebija iespēju gūt peļņu vai zaudējumus, tie nevarēja izvēlēties elektroenerģijas iepirkuma veidu, nevarēja izvēlēties savus klientus, nevarēja noteikt pārdošanas cenu vai piedāvāt papildu pakalpojumus, gūstot peļņas maržu. Sadales uzņēmumi paši, kā arī vertikāli integrētās grupas, pie kurām tie piederēja, nebija ekonomiski ieinteresēti tiešā vai netiešā veidā uzsākt elektropiegādi par regulētiem tarifiem. Vertikāli integrēta grupa drīzāk būtu ieinteresēta apkalpot tiešos lietotājus atbilstīgi brīvā tirgus nosacījumiem, jo tās sadales nodaļa būtu guvusi peļņu no šādas pārdošanas, kas notiktu gadījumā, ja grupas sadales uzņēmums piegādātu lietotājiem elektroenerģiju par regulētiem tarifiem.
- (97) No tā izriet, ka, salīdzinot piegādes nosacījumus brīvā tirgus apstākļos, netiek ņemta vērā atšķirīgā juridiskā un faktiskā situācija, kādā atrodas piegādātāji brīvajā tirgū un sadales uzņēmumi, kas veic sadali par regulētiem tarifiem. Lai gan principā valsts var noteikt pirkšanas un pārdošanas cenas un citus elektroenerģijas sistēmas sadales uzņēmumiem piemērojamus tirdzniecības nosacījumus, tas nenozīmē, ka šo uzņēmumu izmaksu kompensācija sniedz tiem ekonomisku priekšrocību, ko tie citādi attiecīgajos tirgus apstākļos nebūtu guvuši. Patiesām, tarifu regulēšanas režīmā, kas pamatots ar saistībām veikt piegādi, nav iespējams brīvi lemt par tādiem piegādes pamatprincipiem kā cenas un izlaide. Ne tikai hipotētiskos tirgus apstākļos, proti, nepastāvot reglamentējošiem ierobežojumiem attiecībā uz minētajiem pamatparametriem, sadales uzņēmumiem būtu iespējams iekasēt no tiešajiem lietotājiem daudz augstāku tarifu, kas segtu izmaksas. Turklāt un vēl jo svarīgāk – 2005. gadā Spānijas elektroenerģijas sistēmā, tāpat kā jebkurā elektroenerģijas sistēmā, sadales uzņēmums vai augstsprieguma tīkla operators energoietilpīgiem lietotājiem ir vienkārši starpnieks, kurš fiziski nodrošina lietotājam pieslēgumu pie tīkla, kas ir nepieciešams nosacījums elektropiegādei. Ņemot vērā to, ka Spānijā 2005. gadā nepastāvēja hipotētisks alternatīvs sadales tīkls, tika izraudzīti attiecīgie sadales uzņēmumi, kas veica piegādi gan brīvajā, gan regulētajā tirgū. Sadales uzņēmumiem ir būtiska nozīme, jo tie nodrošina elektropiegādi neatkarīgi no īpašiem normatīvajiem noteikumiem vai politikas un neatkarīgi no tā, vai piegādi regulējošo konkurences nosacījumu pamatā ir tirgus mehānismi vai regulējums.
- (98) Regulēto tarifu sistēmā, kāda pastāvēja Spānijā 2005. gadā, parastā darījumdarbības gaitā līdzekļu trūkums sistēmas vispārējos kontos vienā gadā parasti tiktu kompensēts nākamajā gadā, piemērojot tiešajiem lietotājiem augstākus tarifus un/vai piekļuves maksu, savukārt izmaksu samazinājums varētu veicināt līdzekļu pārpalikumu, kas ļautu vēlāk piemērot zemākus tarifus vai maksu. Tomēr gadījumā, ja izmaksu segšanai netiek iezīmētas konkrētas ienākumu kategorijas, ienākumu un/vai izmaksu palielināšanās (samazināšanās) rezultātā sadales uzņēmumiem var rasties deficīts vai pārpalikums. Piemēram, kā paskaidrots 27. apsvēruma 1. attēlā, lai gan regulētajos tarifos ietvertās enerģijas cenas 2005. gadā lielākoties bija zemākas par vairumtirdzniecības tirgus cenām, laikā no 2006. gada novembrim līdz 2007. gada decembrim bija vērojams pretējais, taču tas neietekmēja peļņas palielināšanos tiem sadales uzņēmumiem, kas veica piegādi par regulētiem tarifiem. Tas atbilst sistēmas regulējumam, kas paredz, ka sadales uzņēmumi pilnībā vai daļēji nesegtu izmaksas saistībā ar sistēmas izmaksu un ienākumu nelīdzsvarotību, kā arī nekad negūtu peļņu no šīs darbības, un jebkāds pārpalikums no elektroenerģijas pārdošanas par regulētiem tarifiem tiktu izmantots sistēmas pārējo izmaksu segšanai.
- (99) Sadales uzņēmumi darbojās kā elektroenerģijas sistēmas finanšu starpnieki, centralizējot visu finanšu plūsmu, gan ienākošo (regulētie ienākumi no tarifu un piekļuves maksu piemērošanas), gan izejošo (visas sistēmas vispārējās izmaksas). Elektroenerģijas sistēmas regulētie ienākumi un izmaksas 2005. gadā, kā paskaidrots 19., 20. un 28. apsvērumā, ietver ļoti dažādas tirgus un politikas diktētas regulētās izmaksas, piemēram, maksu par elektroenerģijas iegādi, tostarp no atjaunojamajiem resursiem, papildu izmaksas par elektroenerģijas ražošanu Spānijas salās un transporta un sadales izmaksas u. c., neiezīmējot konkrētus ienākumus noteiktu izmaksu segšanai. Regulētie ienākumi nekad nenonāca sadales uzņēmumu īpašumā, izņemot atlīdzību par tiro sadali, ko tie paturēja pēc visu pārējo sistēmas izmaksu atskaitīšanas.

- (100) Tāpēc jebkāds deficīts kontos kā, piemēram, 2005. gada deficīts, parādītos sadales uzņēmumu kontos neatkarīgi no tā iemesliem, un tiem nebūtu nekādu rezervju, lai lemtu vai nu par regulēto ienākumu un izmaksu līmeni, vai par konkrētu izmaksu finansēšanu ar konkrētiem ienākumiem. Patiešām, kā liecina 28. apsvērumā minētie rādītāji, elektroenerģijas sistēmas transporta un sadales izmaksas 2005. gadā sasniedza 4 410 miljonus EUR, kas atbilst tām pašām izmaksu kategorijām attiecīgi 2004. un 2006. gadā. Tādējādi sadales uzņēmumu izmaksu līmenis nav saistīts ar 2005. gada deficīta apmēru.
- (101) Tāpēc 2005. gada deficīta klasificēšana par "sadales uzņēmumu zaudējumiem" nešķiet pamatota, jo deficīts ir attiecināms nevis uz sadales uzņēmumu darbību, bet gan drīzāk uz reglamentējošajiem noteikumiem, kas paredz tiesības tiešajiem lietotājiem saņemt elektroenerģiju par regulētiem tarifiem, un zināmā mērā, piemēram, ar pieņemtajiem regulatīvajiem un politikas risinājumiem attiecībā uz atbalstu elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamajiem resursiem un koģenerācijas iekārtām. No tā izriet, ka elektroenerģijas sistēmas kontu deficīta finansēšana ar 29.–32. apsvērumā minētajiem mehānismiem nav vis veids, kā mazināt sadales uzņēmumu konkrētos zaudējumus, bet gan drīzāk sistēmas vispārējos zaudējumus. Patiešām, ja netiktu atzīts 2005. gada deficīts 3 811 miljonu EUR apmērā un ja pieci lielākie elektroenerģijas uzņēmumi nenodrošinātu deficīta priekšfinansējumu, nebūtu bijis iespējams segt sistēmas pārvades un sadales izmaksas par labu visiem lietotājiem ne regulētajā, ne brīvajā tirgū.
- (102) Oficiālajā izmeklēšanā nav konstatēts jebkāds cits elements, kas liecinātu par priekšrocību par labu sadales uzņēmumiem. Visas priekšrocības, ko sniedza tiesību aktos noteiktie tarifi, sadales uzņēmumi nodeva tālāk tiešajiem lietotājiem, un tie neguva nekādu peļņu no pārdošanas un nesāņēja nekādu labumu no lietotājiem, kas atgriezās regulētajā tirgū. No tā izriet, ka no finanšu viedokļa sadales uzņēmumu situāciju Spānijā var pilnībā salīdzināt ar sistēmas starpnieku situāciju. Šajā ziņā izmaksu atzīšana saistībā ar elektroenerģijas piegādi par regulētiem tarifiem atbilstīgi Spānijas elektroenerģijas sistēmai 2005. gadā principā neatšķiras no kompensācijas par elektroenerģijas iepirkuma izmaksām, ko Komisija nav klasificējusi kā valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē gan attiecībā uz elektroenerģijas iegādi no konkrētiem avotiem (90. apsvēruma), gan uz elektroenerģijas iegādi vairumtirdzniecības tirgū, lai to piegādātu par regulētiem tarifiem (91. apsvēruma).
- (103) Lai gan lēmums par procedūras uzsākšanu neattiecas uz vertikāli integrētām struktūrām, pie kurām pieder sadales uzņēmumi, kas ir uzskaites ziņā nejuridiski daļēji nodalīti, izskatot *Céntrica* paustos iebildumus, Komisija pārbaudīja, vai šādas struktūras būtu varējušas gūt netiešas priekšrocības, kas uzskatāmas par valsts atbalstu. *Céntrica* jo īpaši norādīja, ka integrētās struktūras, kas darbojas elektroenerģijas mazumtirdzniecībā brīvajā tirgū (ar sadales nodaļas starpniecību), varēja izvairīties no zaudējumiem, mudinot lietotājus pāriet uz to sadales nodaļu. Tāpat minētais uzņēmums apgalvoja, ka ražotājs, kas piederēja pie integrētās struktūras, bija ieinteresēts uzturēt augstas cenas vairumtirdzniecības tirgū, ņemot vērā to, ka integrētās struktūras sadales nodaļa (kas pārdeva elektroenerģiju par regulētiem tarifiem) tiktu pasargāta no zaudējumiem.
- (104) Komisija nav varējusi konstatēt ekonomiskas priekšrocības esību saistībā ar elektroenerģijas lietotāju izvēli par labu sadales uzņēmumiem un nevis piegādātājiem. Ekonomiskā ziņā pāreja no piegādes uz sadali neradīja ienējumus, bet tikai novērsa zaudējumus četrus vertikāli integrēto grupu – *Iberdrola, S.A.*, *Unión Eléctrica Fenosa, S.A.*, *Hidroeléctrica del Cantábrico S.A.* un *Endesa, S.A.* – sadales nodaļām; savukārt, *Elcogás* darbojās tikai elektroenerģijas ražošanas nozarē. Tomēr to nevar uzskatīt par priekšrocību attiecībā uz pārējiem četriem attiecīgajiem uzņēmumiem, jo piegādes nodaļas jebkurā gadījumā būtu varējušas novērst šos zaudējumus, vienkārši pārtraucot piegādes līgumus. Tādēļ attiecībā uz piegādes nodaļām sistēma ietvēra nevis priekšrocību, bet gan sodu – tās zaudēja klientus. Sistēma bija finansiāli neitrāla arī attiecībā uz sadales uzņēmumiem (ņemot vērā iepriekš minētos iemeslus). Savukārt elektroenerģijas ražotāji jebkurā gadījumā būtu pārdevuši savu elektroenerģiju vairumtirdzniecības tirgū.
- (105) Attiecībā uz ražotāju iespējamo ieinteresētību saglabāt augstas cenas vairumtirdzniecības tirgū, būtu jānorāda, ka, lai gan Spānijas iestāžu radītie tirgus apstākļi, iespējams, būtu varējuši veicināt ražotāju ieinteresētību cenu paaugstināšanā, tarifi paši par sevi neveicināja cenu paaugstināšanos vairumtirdzniecības tirgū. Faktiski, lai paaugstinātu cenas, būtu nepieciešamas komplicētas stratēģijas un pret konkurenci vērsta rīcība no ražotāju puses. Nav konstatēta tieša un saskatāma cēloņsakarība starp tarifiem un iespējamo cenu mākslīgu paaugstināšanu vairumtirdzniecības tirgū; tā paliek kā nepierādīta teorētiska hipotēze.

- (106) Komisija izskatīja arī iespēju, ka sistēma, izstumjot no elektroenerģijas tirgus brīvā tirgus konkurentus, varētu būt radījusi priekšrocību iesaistītajām grupām, palielinot un "pārveidojot" to tirgus daļu, tiecoties kopumā sasniegt katras grupas sadales tīkla apmēru četru vertikāli integrēto grupu gadījumā. Arī šī hipotētiskā priekšrocība netika konstatēta sādu iemeslu dēļ:
- Pirmkārt, ne vienmēr bija iespējams "pārvietot klientus" vienas un tās pašas grupas ietvaros. Klients, ko apkalpoja *Endesa* piegādes nodaļa teritorijā, kur vietējais sadales uzņēmums bija *Iberdrola*, nevarēja pāriet uz *Endesa* sadales nodaļu, bet gan tikai uz *Iberdrola* sadales nodaļu. Turklāt šī pāreja uz regulēto tirgu radīja neto izmaksas integrētajām struktūrām, jo tā palielināja deficītu, kas tām bija jāfinansē ar neizdevīgiem nosacījumiem.
 - Otrkārt, grupas neguva peļņu no sadales uzņēmumu veiktās pārdošanas. Tāpēc iespējamo labumu, pateicoties lielākai tirgus daļai, nebija iespējams pārvērst peļņā 2005. gadā (uz šo gadu attiecas izmeklēšana), bet gan tikai turpmākajos gados, kad brīvais tirgus kļūtu atkal dzīvotspējīgs. Lai materializētu šo priekšrocību, lietotājiem, ko apkalpoja grupas sadales nodaļa, būtu bijis jāpāriet uz grupas piegādes nodaļu. Tomēr minētajā posmā klients, kurš plānotu mainīt piegādātāju, būtu varējis brīvi izvēlēties starp visiem piegādātājiem, kas darbojās Spānijas tirgū. Tādējādi Komisija nekonstatēja, ka būtu pastāvējusi konkrēta priekšrocība tikai un vienīgi saistībā ar lielāku tirgus daļu, kas piederēja grupām izmeklēšanā izskatāmajā periodā.
 - Tieši otrādi, integrētajām grupām tika piemērots objektīvs sods – pienākums finansēt deficītu ar neienesīgiem nosacījumiem, jo iekasēšanas tiesību piemērošanas rezultātā gūtā procentu likme bija zemāka par atbilstošu tirgus likmi un tādējādi iekasēšanas tiesības tika nodrošinātas ar zemāku atlīdzību, nekā tiktu saņemta tirgus likmes piemērošanas gadījumā.
- (107) Pamatojoties uz iepriekš minēto, Komisija secināja, ka attiecībā uz piegādi lietotājiem no uzņēmumu vidus Spānijas īstenotā regulējošā sistēma 2005. gadā neradīja tiešu vai netiešu ekonomisku priekšrocību ne sadales uzņēmumiem, ne integrētajām grupām, pie kurām tie piederēja.
- (108) Visbeidzot, attiecībā uz *Céntrica* apgalvojumu, ka sistēma diskriminēja sadales uzņēmumus un piegādātājus brīvajā tirgū, Komisija norāda, ka par diskrimināciju var uzskatīt gadījumus, kad pret personām, kas atrodas vienādā faktiskajā un juridiskajā situācijā, tiek piemērota atšķirīga attieksme vai otrādi – kad tiek piemērota vienāda attieksme pret personām atšķirīgā faktiskajā un juridiskajā situācijā.
- (109) Pirmkārt, šim apgalvojumam nepārprotami nav pamatojuma uzņēmuma *Elcogás, S.A.* gadījumā, kam tika piešķirtas iekasēšanas tiesības, lai gan tas nedarbojās sadales nozarē. Otrkārt, nav pierādīts, ka pārējie četri izraudzītie uzņēmumi, *Iberdrola, S.A.*, *Unión Eléctrica Fenosa, S.A.*, *Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.*, un *Endesa, S.A.*, saņēma kompensāciju tāpēc, ka tie darbojās kā sadales uzņēmumi, piegādājot elektroenerģiju par regulētiem tarifiem, kā tika minēts iepriekš 30. apsvērumā. Treškārt, un jebkurā gadījumā Spānijas elektroenerģijas sistēmā sadales uzņēmumi un brīvajā tirgū esošie piegādātāji neatradās vienādā faktiskajā un juridiskajā situācijā. Saistības nodrošināt elektropiegādi par regulētiem tarifiem tika veiktas atbilstīgi reglamentējošajiem ierobežojumiem, kā rezultātā sadales uzņēmumi darbojās tikai kā finanšu un piegādes starpnieki, īstenojot tiesību normas, savukārt piegāde brīvā tirgū apstākļos bija pilnībā liberalizēta darbība. Tādēļ atšķirīgo attieksmi, uz ko norādīja *Céntrica*, nevar uzskatīt par diskrimināciju, neraugoties uz faktu, ka regulēto tarifu līmenim varēja būt izšķiroša nozīme liberalizācijas procesā. Tomēr tā nebija saistīta ar nelikumīga valsts atbalsta piešķiršanu sadales uzņēmumiem.

SECINĀJUMS

- (110) Komisijas paustās bažas tās lēmumā par procedūras uzsākšanu tika kļiedētas oficiālās izmeklēšanas procedūras laikā. Komisija ir pārliecinājusies, ka to izmaksu atzīšana no Spānijas puses, ko sedza elektroenerģijas sadales uzņēmumi attiecībā uz elektropiegādi par regulētiem tarifiem vidējiem un lielajiem uzņēmumu lietotājiem, neradīja ekonomisku priekšrocību sadales uzņēmumiem LESD 107. panta 1. punkta izpratnē.
- (111) Tā kā LESD 107. panta 1. punktā noteiktie kritēriji ir kumulatīvi, nav nepieciešams pārbaudīt, vai ir izpildīti pārējie kritēriji. Tādēļ Komisija secina, ka pasākums nav uzskatāms par valsts atbalstu elektroenerģijas sadales uzņēmumiem. Šis secinājums attiecas uz sūdzībā norādīto situāciju un laikposmu un neskar Komisijas iespēju pārbaudīt Spānijas īstenotos pasākumus kopš 2005. gada,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Spānijas Karalistes īstenotais pasākums, atzīstot izmaksas, kas bija radušās sadales uzņēmumiem saistībā ar elektropiegādi vidējiem un lielajiem uzņēmumu tiešajiem lietotājiem par regulētiem tarifiem 2005. gadā, un piešķirot iekasēšanas tiesības uzņēmumiem *Iberdrola, S.A.*, *Unión Eléctrica Fenosa, S.A.*, *Hidroeléctrica del Cantábrico, S.A.*, *Endesa, S.A.* un *Elcogás, S.A.* saskaņā ar Karaļa dekrētlikumu 5/2005, nav uzskatāms par valsts atbalstu Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punkta izpratnē.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Spānijas Karalistei.

Briselē, 2014. gada 4. februārī

*Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja vietnieks
Joaquín ALMUNIA*

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS LĒMUMS**(2014. gada 9. jūlijs),****ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecina uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA)***(izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 4479)***(Autentisks ir tikai teksts angļu, čehu, dāņu, franču, itāļu, latviešu, nīderlandiešu, poļu, portugāļu, slovēņu, somu, spāņu, ungāru, vācu un zviedru valodā)**

(2014/458/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 7. panta 4. punktu,ņemot vērā Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulu (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu ⁽²⁾ un jo īpaši tās 31. pantu,

apspriedusies ar Lauksaimniecības fondu komiteju,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1258/1999 7. panta 4. punktu un Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. pantu Komisijai jāveic vajadzīgās pārbaudes, jāpaziņo dalībvalstīm šo pārbažu rezultāti, jāpieņem zināšanai dalībvalstu apsvērumi, jāsasauc divpusējas apspriedes, lai panāktu vienošanos ar attiecīgajām dalībvalstīm, un oficiāli jāpaziņo tām savi secinājumi.
- (2) Dalībvalstīm ir bijusi iespēja pieprasīt samierināšanas procedūras uzsākšanu. Dažos gadījumos šī iespēja ir izmantota, un Komisija ir izskatījusi procedūras rezultātā sagatavotos ziņojumus.
- (3) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1258/1999 un Regulu (EK) Nr. 1290/2005 finansēt drīkst vienīgi lauksaimniecības izdevumus, kas radušies, nepārkāpjot Eiropas Savienības noteikumus.
- (4) Ņemot vērā veiktās pārbaudes, divpusējo apspriežu rezultātus un samierināšanas procedūras, atklājās, ka daļa no dalībvalstu deklarētajiem izdevumiem neatbilst šim nosacījumam un tāpēc tos nevar finansēt no ELVGF Garantiju nodaļas, ELGF un ELFLA.
- (5) Būtu jānorāda summas, kuras neatzīst par pieprasāmām no ELVGF Garantiju nodaļas, ELGF un ELFLA. Šīs summas nav saistītas ar izdevumiem, kas radušies agrāk nekā divdesmit četrus mēnešus pirms Komisijas rakstveida paziņojuma dalībvalstīm par veikto pārbažu rezultātiem.
- (6) Attiecībā uz šajā lēmumā norādītajiem gadījumiem Komisija attiecīgajā kopsavilkuma ziņojumā ir informējusi dalībvalstis par to summu novērtējumu, kuras izslēdzamas no finansējuma sakarā ar to neatbilstību Eiropas Savienības noteikumiem.
- (7) Šis lēmums neskar finansiāla rakstura secinājumus, ko Komisija varētu izdarīt saistībā ar Eiropas Savienības Tiesas spriedumiem tādās lietās par šā lēmuma tematu, kuru izskatīšana 2014. gada 15. martā vēl nebija pabeigta,

⁽¹⁾ OVL 160, 26.6.1999., 103. lpp.⁽²⁾ OVL 209, 11.8.2005., 1. lpp.

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Pielikumā uzskaitītos dalībvalstu akreditēto maksājumu aģentūru izdevumus, kas deklarēti, tos attiecinot uz ELVGF Garantiju nodaļu, ELGF vai ELFLA, izslēdz no Eiropas Savienības finansējuma, jo tie neatbilst Eiropas Savienības noteikumiem.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Beļģijas Karalistei, Čehijas Republikai, Dānijas Karalistei, Vācijas Federatīvajai Republikai, Spānijas Karalistei, Francijas Republikai, Itālijas Republikai, Latvijas Republikai, Ungārijai, Polijas Republikai, Portugāles Republikai, Slovēnijas Republikai, Somijas Republikai, Zviedrijas Karalistei un Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei.

Briselē, 2014. gada 9. jūlijā

*Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Dacian CIOLOȘ*

PIELIKUMS

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
BUDŽETA POSTENIS: 6701									
BE	Citi tiešā atbalsta veidi – liellopi	2010	Maksājumi par neattiecināmiem dzīvniekiem un sankciju nepareiza piemērošana	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 133 335,00	0,00	- 133 335,00
BE	Citi tiešā atbalsta veidi – liellopi	2011	Maksājumi par neattiecināmiem dzīvniekiem un sankciju nepareiza piemērošana	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 62 275,00	0,00	- 62 275,00
BE	Citi tiešā atbalsta veidi – liellopi	2012	Maksājumi par neattiecināmiem dzīvniekiem un sankciju nepareiza piemērošana	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 110 550,00	0,00	- 110 550,00
KOPĀ BE						EUR	- 306 160,00	0,00	- 306 160,00
CZ	Citi tiešā atbalsta veidi – Regula (EK) Nr. 73/2009 68.-72. pants	2011	Nepamatoti maksājumi un samazinājumu/izņēmumu nepiemērošana par neidentificētiem dzīvniekiem	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 4 195,16	0,00	- 4 195,16
CZ	Citi tiešā atbalsta veidi – Regula (EK) Nr. 73/2009 68.-72. pants	2012	Nepamatoti maksājumi un samazinājumu/izņēmumu nepiemērošana par neidentificētiem dzīvniekiem	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 68,74	0,00	- 68,74
KOPĀ CZ						EUR	- 4 263,90	0,00	- 4 263,90
DE	Atsaistītie tiešie atbalsti	2008	Nav veikta ekstrapolācija gadījumā, kad deklarēšanas pārsniegums ir mazāks par 3 %	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 106 694,14	0,00	- 106 694,14
DE	Atsaistītie tiešie atbalsti	2009	Nav veikta ekstrapolācija gadījumā, kad deklarēšanas pārsniegums ir mazāks par 3 %	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 104 776,14	0,00	- 104 776,14
DE	Atsaistītie tiešie atbalsti	2009	Trūkumi mērījumu pielaidē	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 56 327,48	0,00	- 56 327,48

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
DE	Atsaistītie tiešie atbalsti	2010	Nav veikta ekstrapolācija gadījumā, kad deklarēšanas pārsniegums ir mazāks par 3 %	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 72 254,33	0,00	- 72 254,33
DE	Atsaistītie tiešie atbalsti	2010	Trūkumi mērījumu pielaidē	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 56 781,05	0,00	- 56 781,05
KOPĀ DE						EUR	- 396 833,14	0,00	- 396 833,14
DK	Atsaistītie tiešie atbalsti	2011	Trūkumi uz vietas veiktajās pārbaudēs	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 1 529 693,10	0,00	- 1 529 693,10
DK	Atsaistītie tiešie atbalsti	2011	Līdzekļu retroaktīva atgūšana un nepareizi apstrādātas maksājumtiesības	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 69 494,00	0,00	- 69 494,00
DK	Atsaistītie tiešie atbalsti	2012	Trūkumi uz vietas veiktajās pārbaudēs	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 1 489 167,20	0,00	- 1 489 167,20
DK	Atsaistītie tiešie atbalsti	2012	Līdzekļu retroaktīva atgūšana un nepareizi apstrādātas maksājumtiesības	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 3 654,00	0,00	- 3 654,00
KOPĀ DK						EUR	- 3 092 008,30	0,00	- 3 092 008,30
ES	Zvejniecības pasākumi	2004	Nepārlicinošas administratīvās pārbaudes, nepilnības uz vietas veiktajās pārbaudēs un ārējās revīzijās	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 185 468,74	0,00	- 185 468,74
ES	Zvejniecības pasākumi	2005	Nepārlicinošas administratīvās pārbaudes, nepilnības uz vietas veiktajās pārbaudēs un ārējās revīzijās	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 253 547,34	0,00	- 253 547,34
ES	Zvejniecības pasākumi	2006	Nepārlicinošas administratīvās pārbaudes, nepilnības uz vietas veiktajās pārbaudēs un ārējās revīzijās	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 117 708,85	0,00	- 117 708,85

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
ES	Atsaistītie tiešie atbalsti	2010	Nepilnības administratīvajās pārbaudēs, uz vietas veiktajās pārbaudēs un līdzekļu atgūšanā	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 53 541,40	0,00	- 53 541,40
ES	Atsaistītie tiešie atbalsti	2011	Nepilnības administratīvajās pārbaudēs, uz vietas veiktajās pārbaudēs un līdzekļu atgūšanā	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 368,20	0,00	- 368,20
ES	Savstarpējā atbilstība	2009	Sankciju sistēmas iecietība, 2008. pieprasījumu gads	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 191 873,53	- 383,75	- 191 489,78
ES	Savstarpējā atbilstība	2009	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 790 454,36	- 218,52	- 790 235,84
ES	Savstarpējā atbilstība	2009	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2010. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 24 049,41	0,00	- 24 049,41
ES	Savstarpējā atbilstība	2010	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 638,55	0,00	- 638,55
ES	Savstarpējā atbilstība	2010	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2009. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 781 951,76	- 1 002,96	- 780 948,80
ES	Savstarpējā atbilstība	2010	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2010. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 30,92	0,00	- 30,92
ES	Savstarpējā atbilstība	2011	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 117,27	0,00	- 117,27
ES	Savstarpējā atbilstība	2011	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2009. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 570,44	0,00	- 570,44
ES	Savstarpējā atbilstība	2011	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2010. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 824 194,02	0,00	- 824 194,02
KOPĀ ES						EUR	- 3 224 514,79	- 1 605,23	- 3 222 909,56

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
FI	Atsaistītie tiešie atbalsti	2010	Nepilnības ZGIS, uz vietas veiktajās pārbaudēs un samazinājumu aprēķināšanā	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 289 992,10	0,00	- 289 992,10
FI	Atsaistītie tiešie atbalsti	2011	Nepilnības ZGIS, uz vietas veiktajās pārbaudēs un samazinājumu aprēķināšanā	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 961 208,71	0,00	- 961 208,71
FI	Atsaistītie tiešie atbalsti	2012	Nepilnības ZGIS, uz vietas veiktajās pārbaudēs un samazinājumu aprēķināšanā	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 1 384 610,18	0,00	- 1 384 610,18
KOPĀ FI						EUR	- 2 635 810,99	0,00	- 2 635 810,99
FR	Piens – piena piegāde skolām	2009	Novēlotas pārbaudes uz vietas saistībā ar programmu "Skolas piens" (2008./2009. mācību gads)	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 290 282,58	0,00	- 290 282,58
FR	Piens – piena piegāde skolām	2010	Novēlotas pārbaudes uz vietas saistībā ar programmu "Skolas piens" (2008./2009. mācību gads)	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 351 047,94	0,00	- 351 047,94
FR	Piens – piena piegāde skolām	2011	Novēlotas pārbaudes uz vietas saistībā ar programmu "Skolas piens" (2008./2009. mācību gads)	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 1 610,58	0,00	- 1 610,58
FR	Piens – piena piegāde skolām	2012	Novēlotas pārbaudes uz vietas saistībā ar programmu "Skolas piens" (2008./2009. mācību gads)	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 474,30	0,00	- 474,30
FR	Tiesības	2010	Neregulāra valsts rezerves piešķiršana un lopbarības platību konsolidēšana	VIENOTA LIKME	10,00%	EUR	- 5 938 076,49	0,00	- 5 938 076,49
FR	Tiesības	2010	Neregulāra valsts rezerves piešķiršana un lopbarības platību konsolidēšana	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 2 584 040,40	0,00	- 2 584 040,40
FR	Tiesības	2011	Neregulāra valsts rezerves piešķiršana un lopbarības platību konsolidēšana	VIENOTA LIKME	10,00%	EUR	- 3 176 345,75	0,00	- 3 176 345,75

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
FR	Tiesības	2011	Neregulāra valsts rezerves piešķiršana un lopbarības platību konsolidēšana	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 2 584 032,47	0,00	- 2 584 032,47
FR	Tiesības	2012	Neregulāra valsts rezerves piešķiršana un lopbarības platību konsolidēšana	VIENOTA LIKME	10,00%	EUR	- 3 176 345,75	0,00	- 3 176 345,75
FR	Tiesības	2012	Neregulāra valsts rezerves piešķiršana un lopbarības platību konsolidēšana	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 2 584 031,62	0,00	- 2 584 031,62
KOPĀ FR						EUR	- 20 686 287,88	0,00	- 20 686 287,88
GB	Atsaistītie tiešie atbalsti	2011	Nepilnības ZGIS un uz vietas veiktajās pārbaudēs	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 2 563 473,00	0,00	- 2 563 473,00
KOPĀ GB						EUR	- 2 563 473,00	0,00	- 2 563 473,00
IT	Augļi un dārzeņi – tomātu pārstrāde	2008	Administratīvo un grāmatvedības pārbauzu nepilnības, ražotāju un pārstrādātāju organizāciju rīcībā esošie reģistri nav saskaņoti ar valsts tiesību aktos noteiktajiem grāmatojumiem	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 2 332 156,30	- 932 862,52	- 1 399 293,78
IT	Augļi un dārzeņi – tomātu pārstrāde	2010	Administratīvo un grāmatvedības pārbauzu nepilnības, ražotāju un pārstrādātāju organizāciju rīcībā esošie reģistri nav saskaņoti ar valsts tiesību aktos noteiktajiem grāmatojumiem	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	720,02	0,00	720,02
IT	Pārkāpumi	2012	Trūkst informācijas par īstenotajām līdzekļu atgūšanas darbībām	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 2 362 005,73	0,00	- 2 362 005,73

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
IT	Pārkāpumi	2012	Nolaidība atgūšanas procedūrā	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 1 283 164,95	0,00	- 1 283 164,95
IT	Pārkāpumi	2012	Neziņošana III pielikumā	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 1 460 976,88	0,00	- 1 460 976,88
KOPĀ IT						EUR	- 7 437 583,84	- 932 862,52	- 6 504 721,32
LV	Atsaistītie tiešie atbalsti	2011	Pēc acīmredzamām kļūdām un uz vietas veiktajās pārbaudēs konstatētas nepilnības gadījumos, kad kļūdas pārsniegums ir mazāks par 3 %	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 15 324,30	0,00	- 15 324,30
LV	Atsaistītie tiešie atbalsti	2012	Pēc acīmredzamām kļūdām un uz vietas veiktajās pārbaudēs konstatētas nepilnības gadījumos, kad kļūdas pārsniegums ir mazāks par 3 %	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 3 399,21	0,00	- 3 399,21
LV	Savstarpējā atbilstība	2009	4 LLVA nav definēti, nepareizi aprēķināta sankcija, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 254 163,51	0,00	- 254 163,51
LV	Savstarpējā atbilstība	2010	2 LLVA nav definēti, nepilnības 4. obligātās pārvaldības prasības pārbaudē un 7. obligātās pārvaldības prasībai piemērotajā pielaidē, 2009. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 181 777,79	0,00	- 181 777,79
LV	Savstarpējā atbilstība	2010	4 LLVA nav definēti, nepareizi aprēķināta sankcija, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 179,81	0,00	- 179,81
LV	Savstarpējā atbilstība	2011	2 LLVA nav definēti, nepilnības 4. obligātās pārvaldības prasības pārbaudē un 7. obligātās pārvaldības prasībai piemērotajā pielaidē, 2009. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 100,05	0,00	- 100,05
LV	Savstarpējā atbilstība	2011	4 LLVA nav definēti, nepareizi aprēķināta sankcija, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	14,86	0,00	14,86

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
LV	Savstarpējā atbilstība	2011	Nepilnības 4. obligātās pārvaldības prasības pārbaudē un 7. obligātās pārvaldības prasībai piemērotajā pielaidē, 2010. pieprasījumu gads	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 2 230,28	0,00	- 2 230,28
LV	Savstarpējā atbilstība	2012	2 LLVA nav definēti, nepilnības 4. obligātās pārvaldības prasības pārbaudē un 7. obligātās pārvaldības prasībai piemērotajā pielaidē, 2009. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 0,19	0,00	- 0,19
KOPĀ LV						EUR	- 457 160,28	0,00	- 457 160,28
SE	Atsaistītie tiešie atbalsti	2010	Nepilnības ZGIS, 2009. pieprasījumu gads	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 1 117 986,60	0,00	- 1 117 986,60
SE	Atsaistītie tiešie atbalsti	2011	Nepilnības ZGIS, 2010. pieprasījumu gads	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 15 591,00	0,00	- 15 591,00
KOPĀ SE						EUR	- 1 133 577,60	0,00	- 1 133 577,60
SI	Atsaistītie tiešie atbalsti	2010	Nepilnības neliela izmēra zemes gabalu pārbaudē attiecībā uz lauksaimniecības zemes gabala definīcijas ievērošanu	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 85 780,08	- 2 203,29	- 83 576,79
SI	Atsaistītie tiešie atbalsti	2010	Nav veikta pārbaudes rezultātu ekstrapolācija gadījumā, kad atšķirība ir mazāka par 3 %	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 1 771,90	- 10,97	- 1 760,93
SI	Atsaistītie tiešie atbalsti	2011	Nepilnības neliela izmēra zemes gabalu pārbaudē attiecībā uz lauksaimniecības zemes gabala definīcijas ievērošanu	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 115 956,46	0,00	- 115 956,46
SI	Atsaistītie tiešie atbalsti	2011	Nav veikta pārbaudes rezultātu ekstrapolācija gadījumā, kad atšķirība ir mazāka par 3 %	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 6 376,67	- 7,62	- 6 369,05

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
SI	Atsaistītie tiešie atbalsti	2012	Nepilnības neliela izmēra zemes gabalu pārbaudē attiecībā uz lauksaimniecības zemes gabala definīcijas ievērošanu	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 131 269,23	0,00	- 131 269,23
SI	Atsaistītie tiešie atbalsti	2012	Nav veikta pārbaudes rezultātu ekstrapolācija gadījumā, kad atšķirība ir mazāka par 3 %	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 6 506,76	- 7,78	- 6 498,98
KOPĀ SI						EUR	- 347 661,10	- 2 229,66	- 345 431,44
KOPĀ 6701.						EUR	- 42 285 334,82	- 936 697,41	- 41 348 637,41

BUDŽETA POSTENIS: 6711

DK	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2011	Trūkumi uz vietas veiktajās pārbaudēs	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 138 216,28	0,00	- 138 216,28
DK	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2012	Trūkumi uz vietas veiktajās pārbaudēs	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 114 814,02	0,00	- 114 814,02
KOPĀ DK						EUR	- 253 030,30	0,00	- 253 030,30
ES	Savstarpējā atbilstība	2009	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 25 382,59	0,00	- 25 382,59
ES	Savstarpējā atbilstība	2009	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2009. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 1 341,72	0,00	- 1 341,72
ES	Savstarpējā atbilstība	2010	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	18,14	0,00	18,14
ES	Savstarpējā atbilstība	2010	Daļēja un neefektīva daudzu obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2009. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 34 511,04	0,00	- 34 511,04

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
ES	Savstarpējā atbilstība	2010	Daļēja un neefektīva daudz obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2010. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 317,20	0,00	- 317,20
ES	Savstarpējā atbilstība	2011	Daļēja un neefektīva daudz obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 36,65	0,00	- 36,65
ES	Savstarpējā atbilstība	2011	Daļēja un neefektīva daudz obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2009. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 69,84	0,00	- 69,84
ES	Savstarpējā atbilstība	2011	Daļēja un neefektīva daudz obligāto pārvaldības prasību pārbaude, 2010. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	- 39 292,14	0,00	- 39 292,14
KOPĀ ES						EUR	- 100 933,04	0,00	- 100 933,04
FI	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2010	Nepilnības ZGIS, uz vietas veiktajās pārbaudēs un samazinājumu aprēķināšanā	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 132 350,41	0,00	- 132 350,41
FI	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2011	Nepilnības ZGIS, uz vietas veiktajās pārbaudēs un samazinājumu aprēķināšanā	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 449 325,95	0,00	- 449 325,95
FI	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2012	Nepilnības ZGIS, uz vietas veiktajās pārbaudēs un samazinājumu aprēķināšanā	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 558 189,31	0,00	- 558 189,31
KOPĀ FI						EUR	- 1 139 865,67	0,00	- 1 139 865,67
GB	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2011	Nepilnības ZGIS un uz vietas veiktajās pārbaudēs	VIENREI-ZĒJS		EUR	- 614 769,00	0,00	- 614 769,00
KOPĀ GB						EUR	- 614 769,00	0,00	- 614 769,00

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
HU	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 1. un 3. prioritārais virziens – uz ieguldījumiem vērsti pasākumi (2007–2013)	2009	Neatbilstīgas galvenās kontroles – atbalsts izmaksāts neattiecināmiem saņēmējiem (nav apmeklētās obligātās mācības)	VIENOTA LIKME	10,00%	EUR	– 131 333,83	0,00	– 131 333,83
HU	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 1. un 3. prioritārais virziens – uz ieguldījumiem vērsti pasākumi (2007–2013)	2010	Neatbilstīgas galvenās kontroles – atbalsts izmaksāts neattiecināmiem saņēmējiem (nav apmeklētās obligātās mācības)	VIENOTA LIKME	10,00%	EUR	– 149 391,75	0,00	– 149 391,75
HU	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 1. un 3. prioritārais virziens – uz ieguldījumiem vērsti pasākumi (2007–2013)	2011	Neatbilstīgas galvenās kontroles – atbalsts izmaksāts neattiecināmiem saņēmējiem (nav apmeklētās obligātās mācības)	VIENOTA LIKME	10,00%	EUR	– 42 101,65	0,00	– 42 101,65
HU	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 1. un 3. prioritārais virziens – uz ieguldījumiem vērsti pasākumi (2007–2013)	2012	Neatbilstīgas galvenās kontroles – atbalsts izmaksāts neattiecināmiem saņēmējiem (nav apmeklētās obligātās mācības)	VIENOTA LIKME	10,00%	EUR	– 60 885,25	0,00	– 60 885,25
KOPĀ HU						EUR	– 383 712,48	0,00	– 383 712,48
LV	Savstarpējā atbilstība	2009	4 LLVA nav definēti, nepareizi aprēķināta sankcija, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	– 212 566,45	0,00	– 212 566,45
LV	Savstarpējā atbilstība	2010	2 LLVA nav definēti, nepilnības 4. obligātās pārvaldības prasības pārbaudē un 7. obligātās pārvaldības prasībai piemērotajā pielaidē, 2009. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	– 92 731,87	0,00	– 92 731,87
LV	Savstarpējā atbilstība	2010	4 LLVA nav definēti, nepareizi aprēķināta sankcija, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	1 146,35	0,00	1 146,35
LV	Savstarpējā atbilstība	2011	2 LLVA nav definēti, nepilnības 4. obligātās pārvaldības prasības pārbaudē un 7. obligātās pārvaldības prasībai piemērotajā pielaidē, 2009. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	249,48	0,00	249,48

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
LV	Savstarpējā atbilstība	2011	4 LLVA nav definēti, nepareizi aprēķināta sankcija, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	425,78	0,00	425,78
LV	Savstarpējā atbilstība	2012	2 LLVA nav definēti, nepilnības 4. obligātās pārvaldības prasības pārbaudē un 7. obligātās pārvaldības prasībai piemērotajā pielaidē, 2009. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	106,22	0,00	106,22
LV	Savstarpējā atbilstība	2012	4 LLVA nav definēti, nepareizi aprēķināta sankcija, 2008. pieprasījumu gads	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	183,03	0,00	183,03
KOPĀ LV						EUR	- 303 187,46	0,00	- 303 187,46
PL	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 1. un 3. prioritārais virziens – uz ieguldījumiem vērsti pasākumi (2007–2013)	2009	Nav atlases kritēriju	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 16 237,92	0,00	- 16 237,92
PL	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 1. un 3. prioritārais virziens – uz ieguldījumiem vērsti pasākumi (2007–2013)	2010	Nav atlases kritēriju	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 2 189 601,12	0,00	- 2 189 601,12
PL	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 1. un 3. prioritārais virziens – uz ieguldījumiem vērsti pasākumi (2007–2013)	2011	Nav atlases kritēriju	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 2 290 180,19	0,00	- 2 290 180,19
PL	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 1. un 3. prioritārais virziens – uz ieguldījumiem vērsti pasākumi (2007–2013)	2012	Nav atlases kritēriju	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 1 175 231,69	0,00	- 1 175 231,69
PL	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 1. un 3. prioritārais virziens – uz ieguldījumiem vērsti pasākumi (2007–2013)	2013	Nav atlases kritēriju	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	- 172 311,40	0,00	- 172 311,40
KOPĀ PL						EUR	- 5 843 562,32	0,00	- 5 843 562,32

DV	Pasākums	Finanšu gads	Pamatojums	Veids	%	Valūta	Summa	Atskaitījumi	Finansiālā ietekme
PT	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2008	Novēlotas pārbaudes uz vietas	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	– 81 992,88	– 81 992,88	0,00
PT	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2009	Novēlotas pārbaudes uz vietas	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	– 3 374 908,49	– 2 911 944,67	– 462 963,82
PT	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2009	Novēlotas pārbaudes uz vietas	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	– 353 974,42	0,00	– 353 974,42
PT	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2010	Novēlotas pārbaudes uz vietas	VIENOTA LIKME	2,00 %	EUR	– 213 427,37	0,00	– 213 427,37
PT	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2010	Novēlotas pārbaudes uz vietas	VIENOTA LIKME	5,00 %	EUR	– 1 682 133,84	– 1 446 076,06	– 236 057,78
KOPĀ PT						EUR	– 5 706 437,00	– 4 440 013,61	– 1 266 423,39
SE	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2010	Nepilnības ZGIS, 2009. pieprasījumu gads	VIENREI-ZĒJS		EUR	– 190 380,00	0,00	– 190 380,00
SE	ELFLA atbalsts lauku attīstībai, 2. prioritārais virziens (2007–2013, platībatkarīgie pasākumi)	2011	Nepilnības ZGIS, 2010. pieprasījumu gads	VIENREI-ZĒJS		EUR	– 143 719,00	0,00	– 143 719,00
KOPĀ SE						EUR	– 334 099,00	0,00	– 334 099,00
KOPĀ 6711						EUR	– 14 679 596,27	– 4 440 013,61	– 10 239 582,66

KOMISIJAS LĒMUMS**(2014. gada 10. jūlijs)****par varu saturošu biocīdu laišanu tirgū būtiskam lietojumam***(izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 4611)***(Autentisks ir tikai teksts angļu, grieķu, horvātu un spāņu valodā)**

(2014/459/ES)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Komisijas 2007. gada 4. decembra Regulu (EK) Nr. 1451/2007 par 10 gadu darba programmas otro posmu, kas minēta 16. panta 2. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 5. panta 3. punktu,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 1896/2000 ⁽²⁾ 4. pantu varš tika pieteikts izmantošanai 11. produktu veida produktos, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/8/EK ⁽³⁾ V pielikumā.
- (2) Noteiktajos termiņos netika iesniegta pilnīga dokumentācija, kas pamatotu vara iekļaušanu Direktīvas 98/8/EK I, I A vai I B pielikumā. Atbilstīgi Komisijas Lēmumam 2012/78/ES ⁽⁴⁾, kas jālasa kopā ar Regulas (EK) Nr. 1451/2007 4. panta 2. punktu, no 2013. gada 1. februāra varš vairs netiek laists tirgū izmantošanai 11. produktu veida produktos.
- (3) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1451/2007 5. pantu Horvātija, Spānija, Īrija un Grieķija ir iesniegušas Komisijai atsevišķus pieteikumus, lai saņemtu atļauju laist tirgū varu saturošus biocīdus vairākiem lietojumiem.
- (4) Komisija šos pieteikumus padarīja publiski pieejamus elektroniski.
- (5) No dažiem pieteikumiem izriet, ka varu saturošos biocīdus lieto, lai novērstu bioloģisko piesārņojumu atkrastes naftas un gāzes platformu, citu jūras un piekrastes iekārtu galvenajā ūdens pievades sistēmā, kurā to lietojums ir būtisks, lai nepieļautu tāda ūdens pievada aizsērēšanu, pa kuru pievadīto ūdeni cita starpā izmanto dzeramā ūdens, higiēnas un sanitārām vajadzībām izmantotā ūdens attīrīšanai un ražošanai, kā arī ugunsdzēsības vajadzībām, jo šāda pievada aizsērēšana var apdraudēt platformas personāla veselību un drošību.
- (6) Turklāt no dažiem pieteikumiem izriet, ka varu saturošus biocīdus lieto, lai novērstu bioloģisko piesārņojumu kuģu galvenajā ūdens pievades sistēmā, kurā to lietojums ir būtisks, lai nepieļautu ūdens pievada aizsērēšanu, jo šādi pievadīto ūdeni izmanto visā kuģa ūdens cauruļvadu un ūdensapgādes sistēmā. Tas attiecas uz visu cauruļvadu, piemēram, ugunsdzēsības sistēmas cauruļvadu, iekšējām daļām, jo tas ir būtiski kuģa drošai ekspluatācijai.
- (7) Sabiedriskās apspriešanas laikā komentāri par šiem pieteikumiem netika saņemti. Pieteikumus iesniegušās dalībvalstis norādījušas, ka to teritorijās ir vajadzīgas piemērotas tehniski un ekonomiski īstenojamas alternatīvas bioloģiskā piesārņojuma novēršanai, lai tādējādi mazinātu galvenās ūdens padeves sistēmas aizsērēšanas risku atkrastes iekārtās, citās jūrā un piekrastē izvietotās iekārtās vai kuģos.
- (8) Tādējādi iespējams, ka, neatļaujot vara izmantošanu bioloģiskā piesārņojuma novēršanai atkrastes naftas un gāzes platformu, citu jūras vai piekrastes iekārtu vai kuģu ūdens pievades sistēmās, minētajās dalībvalstīs patlaban tiktu radīts būtisks apdraudējums sabiedrības veselībai. Turklāt pašreizējo uz vara izmantošanu balstīto sistēmu lietošanas pārtraukšana vai aizvietošana kuģos daudzos gadījumos var būt saistīta ar pārmērīgi augstām izmaksām, kā arī ar pārmērīgi sarežģītu loģistiku un praktisko īstenojamību. Ja aizvietošana izrādīsies īstenojama, tā var prasīt zināmu laiku. Tāpēc pašlaik ir nepieciešami pieprasītie izņēmumi būtiskam lietojumam.

⁽¹⁾ OV L 325, 11.12.2007., 3. lpp.

⁽²⁾ Komisijas 2000. gada 7. septembra Regula (EK) Nr. 1896/2000 par Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 98/8/EK par biocīdajiem produktiem 16. panta 2. punktā minētās programmas pirmo posmu (OV L 228, 8.9.2000., 6. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīva 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū (OV L 123, 24.4.1998., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2012. gada 9. februāra Lēmums 2012/78/ES par dažu vielu neiekļaušanu I, I A vai I B pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 98/8/EK par biocīdo produktu laišanu tirgū (OV L 38, 11.2.2012., 48. lpp.).

- (9) Tomēr, ja bez nepamatotas kavēšanās netiks iesniegts pilnīgs pieteikums attiecībā uz vara izmantošanu 11. produktu tipa sastāvā, varu saturošo biocīdu lietotājiem jāsteno alternatīvas metodes bioloģiskā piesārņojuma novēršanai. Tāpēc būtu lietderīgi noteikt, ka šādā gadījumā lietotājus minētajās dalībvalstīs laikus aktīvi informē, lai šie lietotāji varētu nodrošināt, ka alternatīvās metodes ir efektīvas, pirms varu saturošie biocīdi ir jāizņem no tirgus,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Piemērojot nosacījumus, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 1451/2007 5. panta 3. punktā, Horvātija, Spānija, Īrija un Grieķija var atļaut laist tirgū varu saturošus biocīdus (EK Nr. 231-159-6, CAS Nr. 7440-50-8) lietojumiem, kas norādīti šā lēmuma pielikumā.

2. Ja ir iesniegta dokumentācija, lai saņemtu apstiprinājumu vara lietojumam 11. produktu veida produktos, un novērtētāja dalībvalsts vēlākais līdz 2014. gada 31. decembrim to ir pārbaudījusi un atzinusi par pilnīgu, Horvātija, Spānija, Īrija un Grieķija var arī turpmāk atļaut laist tirgū minētos biocīdus līdz termiņam, kas noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 528/2012 ⁽¹⁾ 89. pantā gadījumiem, kad viela ir vai nav apstiprināta.

3. Citos gadījumos, kas nav paredzēti 2. punktā, Horvātija, Spānija, Īrija un Grieķija var arī turpmāk atļaut minēto biocīdu laišanu tirgū līdz 2017. gada 31. decembrim, ja minētās dalībvalstis no 2015. gada 1. janvāra nodrošina lietotāju aktīvu informēšanu par tūlītējo nepieciešamību efektīvi īstenot alternatīvas metodes attiecīgajiem nolūkiem.

2. pants

Šis lēmums ir adresēts Īrijai, Grieķijas Republikai, Spānijas Karalistei un Horvātijas Republikai.

Briselē, 2014. gada 10. jūlijā

Komisijas vārdā –
Komisijas loceklis
Janez POTOČNIK

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 22. maija Regula (ES) Nr. 528/2012 par biocīdu piedāvāšanu tirgū un lietošanu (OV L 167, 27.6.2012., 1. lpp.).

PIELIKUMS

LIETOJUMI, KURUS TURPMĀK MINĒTĀS DALĪBVALSTIS VAR ATĻAUT, JA TIE ATBILST 1. PANTA NOSACĪJUMIEM

Nr.	Dalībvalsts	11. produktu veids
1	Horvātija	Lai novērstu bioloģisko piesārņojumu kuģa ūdens pievades/sūkņu sistēmā, kā arī visā cauruļvadu un ūdensapgādes sistēmā.
2	Spānija	Lai novērstu bioloģisko piesārņojumu atkrastes naftas un gāzes platformu, citu jūras un piekrastes iekārtu ūdens pievades/sūkņu sistēmā, kā arī visā cauruļvadu un ūdensapgādes sistēmā. Lai novērstu bioloģisko piesārņojumu kuģa ūdens pievades/sūkņu sistēmā, kā arī visā cauruļvadu un ūdensapgādes sistēmā.
3	Īrija	Lai novērstu bioloģisko piesārņojumu atkrastes naftas un gāzes platformu, citu jūras un piekrastes iekārtu ūdens pievades/sūkņu sistēmā, kā arī visā cauruļvadu un ūdensapgādes sistēmā. Lai novērstu bioloģisko piesārņojumu kuģa ūdens pievades/sūkņu sistēmā, kā arī visā cauruļvadu un ūdensapgādes sistēmā.
4	Grieķija	Lai novērstu bioloģisko piesārņojumu kuģa ūdens pievades/sūkņu sistēmā, kā arī visā cauruļvadu un ūdensapgādes sistēmā.

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV